

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”

Str. Gh. Lazăr Nr. 1 – 3
Sibiu 550165
Tel:(+40) 269 212 896
Fax:(+40) 269 215 352
cnglazar@gmail.com
www.cngl.eu

<https://www.cdicngl.ro>

Referenți:

prof. dr. Gabriel Octavian Negrea – director
prof. Gabriela Săndulescu – director adjunct
prof. Daniela Săcelean – C.P.P.E.S.E.

Echipa de redacție:

Alexia Neiciu, clasa a VIII-a A
Alexandra Bărbuș, clasa a VIII-a A
Antonia Muntean, clasa a VIII-a A
Mihai Lazăr, clasa a VIII-a B
Ana Maria Beca, clasa a VII-a A
Natalia Tudor, clasa a VII-a B
Elena Nectaria Benea, clasa a VI-a B
Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a VI-a B
Eliza Ungurean, clasa a VI-a A
Maia-Sofia Ostafi, clasa a V-a A
Eduard Andrei Niculescu, clasa a V-a B

Coordonator redacție:
Bibliotecar Marinela Rusu

Coordonatori:

prof. dr. Anamaria Coroian
prof. Arina Ormenișan
prof. Daniela Bunea

Lector de revistă

prof. Daniela Bunea

Ilustrator copertă:

prof. Raluca Filip

Caseta tehnică:

Laborant Monica Marin
Contabil Simona Solescu

Editura Bibliotecii ASTRA Sibiu
ISSN 3045 – 266X ISSN-L 2068 – 4258

Laboratorul de idei.
Revista elevilor de gimnaziu din Colegiul
Național „Gheorghe Lazăr”

Nr. 31/2026

Editura Bibliotecii ASTRA Sibiu

ISSN 3045 – 266X ISSN-L 2068 – 4258

Cuprins

Editorial. Alexia Neiciu, VIII A

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

(Coordonatori secțiune: prof. dr. Anamaria Coroian, prof. dr. Daniela Pănăzan Lorinczi)

Magia cuvintelor _____	8
Tărâmul visurilor _____	13
Cenaclul „Iustin Pața” – cenaclul tinerilor talentați din Sibiu _____	18
Cărțile noastre preferate. Proiecte de lectură _____	20
Ziua Culturii Naționale. Mihai Eminescu _____	30
Lecturiada 2026. Nevoia de omenesc și de omenie _____	32
Săptămâna Națională a Lecturii la CNGL. Proiect „Sibiul meu citește” _____	34
„...Cu povești ne leagă lumea, cu povești ne adoarme...” _____	36

SECȚIUNEA ARTE

(Coordonator secțiune: prof. Raluca Filip, prof. Gabriel Popescu)

ARTA ÎN SECOLUL AL XIX-LEA.	
• Postimpresionismul și Vincent van Gogh _____	42
• Arta imersivă. Vincent van Gogh. Mina Museum, Sibiu _____	44
• Legenda sunetului uitat _____	45
Acorduri muzicale. Copilăria unor compozitori iluștri _____	46

SE SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

(Coordonator secțiune: Daniela Bunea)

Os segredos de um búzio _____	50
Proiectul eTwinning „Voluntari pentru biodiversitate” _____	52

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

(Coordonatori secțiune: prof. Delia Șerb, bibliotecar Marinela Rusu, prof. Cătălin Dumitru, prof. Alexandra Bega, prof. Ana Maria Bedreagă, dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu, prof. Ana Marinescu)

Tabăra de matematică 2025 _____	56
Știința amuzantă. Ghidul cercetătorului amator _____	58
PRIETENIA – de la Ghilgamesh până în timpurile noastre _____	63
Tabăra de fizică de la Cisnădioara. O experiență transformatoare... _____	64

<i>Colina Palatin - un loc al sfârșitului, dar și al noilor începuturi</i> _____	65
<i>Concursul Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică „Aurel Vlaicu”, ediția a XII-a</i> _____	66
<i>Femei în știință. Modele de inspirație pentru elevii clasei a V-a</i> _____	68
<i>Probleme demografice actuale</i> _____	70
<i>Modificări ale climei în România</i> _____	71

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: bibliotecar Marinela Rusu, prof. Tațiana Staroste, prof. dr. Anamaria Coroian, prof. Ramona Săftescu, prof. Daniela Bunea, prof. dr. Daniela Lorinczi, prof. Alexandra Bega, prof. Ramona Szasz, prof. Arina Ormenișan, prof. Daniel Mașca, prof. Claudia Fugaru, prof. Marinela Onițiu, prof. Steliana Mărginean)

<i>Mesaj către viitorii liceeni. Între gimnaziu și liceu</i> _____	74
<i>O experiență creativă... „World's Largest Lesson”</i> _____	76
<i>Tabăra de reviste școlare. Muncel 2025</i> _____	78
<i>Absolvenți de nota 10</i> _____	80
<i>Gânduri despre clasa a VIII-a sau cum să scapi de teama examenelor</i> _____	82
<i>Noaptea Cercetătorilor</i> _____	83
<i>Patrimoniul Cultural Imaterial. Obiceiuri și tradiții</i> _____	84
<i>Pasiunea mea... Aeronautica. Echitația</i> _____	86
<i>Magia iernii</i> _____	88
<i>Timpul ca dar care îmbogățește și schimbă vieți</i> _____	90
<i>Maratonul Internațional Sibiu</i> _____	90
<i>Campionatul Național U12</i> _____	91
<i>Dincolo de orizont. Toamna vieneză prin ochii elevilor noștri</i> _____	92
<i>Ecouri din trecut</i> _____	96
<i>Descoperim frumusețea orașului natal</i> _____	98
<i>Drumul de la joacă la performanță</i> _____	100
<i>Viața în mișcare</i> _____	102
<i>„Educare prin sport și mișcare”. Olimpiada Națională a Sportului Școlar</i> _____	104
<i>BALETUL. Dansul prin care emoțiile prind viață</i> _____	106
<i>Patrimoniul Cultural Imaterial UNESCO. Samba de Roda</i> _____	107
<i>Competiția de robotică „First Lego League”</i> _____	108
<i>Concursul de creație literară „Școala mea fără violență!”</i> _____	109
<i>Cupa de Schi CNGL, ediția 2026</i> _____	110
<i>„Let's Speak Again” - Inspired by a Quote and a Haiku</i> _____	112
<i>Săptămâna Educației Globale</i> _____	116
<i>Autori „Laboratorul de idei”, nr. 31/2026</i> _____	118

CDI-CNGL-SIBIU

Editorial

Dragă cititorule,

Bine ai venit pe tărâmul creației! Între aripile de hârtie ale acestei reviste, zeci de elevi de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu și-au așternut gândurile, sentimentele, ideile, pasiunile și trăirile. Fiecare dintre noi a muncit foarte mult, iar împreună am alcătuit o colecție de creații, o colecție a imaginației...

Înainte să răsfoiești revista, aș vrea să te invit la... creație! Poate că vei găsi inspirație în articolele, desenele și poveștile noastre, poate că te vei regăsi în revistă și sunt convinsă că vei descoperi ceva inedit în munca noastră. Vreau să o citești în tihnă, ca să poți simți emoțiile care sunt presărate pe fiecare rând, pe fiecare cuvânt.

Eu consider că oamenii sunt făcuți pentru a crea, pentru a-și imagina lucruri imposibile care devin, desigur, posibile. Cu fiecare desen, fiecare poveste, fiecare carte, fiecare poezie, nu numai că ne dezvoltăm, ci învățăm să ne cunoaștem mai bine pe noi înșine. Ce ar fi un om fără cuvinte, fără creioane? Ar fi un trup neînsuflețit, lipsit de orice metodă de a se exprima.

Știu că în ziua de azi, când inteligența artificială conduce lumea, este tentant să o folosim, „să ne ajute” la scrierea de eseuri, la făcutul temelor, la conturarea deselor, dar de fiecare dată când o lași să gândească în locul tău, pierzi câte puțin din unicitatea ta, a imaginației tale. Această inteligență nu scrie pentru un cititor, scrie pentru toată lumea și, prin urmare, pentru nimeni.

Prin această revistă noi, elevii, am încercat să readucem cuvintele la ce erau odată, mesaje pline de speranță și de emoție. Prin fiecare articol și desen ne-am străduit să îți aducem aminte ție, dragă cititorule, de esența vieții și sensul oamenilor. Noi am fost creați pentru a crea, la rândul nostru, așa că lasă-te purtat pe aripile imaginației și nu-ți fie frică să zbori!

Îți doresc lectură plăcută și sper că noi, elevii, am reușit să te convingem să creezi, și să trăiești din plin fiecare operă de artă, nu numai din „Laboratorul de idei”, ci și din viața de zi cu zi... Bucură-te de culorile și de cuvintele așternute de mânuțele harnice ale elevilor!

*Neiciu Alexia Ioana,
clasa a VIII-a A*

**C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”**

Secțiunea

Atelier de lectură și scriere creativă

Grafică: Ecaterina Istrate

Atelier de lectură și scriere creativă

Magia cuvintelor

Coordonator:
prof. dr. Anamaria Coroian

Bună ziua, eu sunt Mara Gogan și de la șapte ani visul meu cel mare era să devin scriitoare. Toată lumea îmi spunea că mă pricep să scriu povești și să aleg cuvinte frumoase, iar asta m-a motivat să îmi întăresc speranța și să mă pun pe treabă.

În prezent am 11 ani, sunt în clasa a V-a B și scriu o carte intitulată „Călătorii prin timp: Alexia și Medalionul de Smarald” și am plănuț să scriu aproximativ 11-12 capitole. Cartea va avea rolul de a-i învăța pe cititori, fie ei mici sau mari, despre prietenie, cu ajutorul personajelor amuzante și al replicilor poznașe. În plus, cartea va ajunge să atingă și teme mai profunde, precum pierderea unui amic sau recuperarea sinelui. Personaje complexe, inventate atât pentru a-i atrage pe cititori, cât și pentru a răspândi mesaje importante vor însoți lectorul pe parcursul capitolelor și îi va fi greu să nu se atașeze de ele.

Cartea este bazată pe unele întâmplări din viața mea, doar că repovestite și adaptate temelor. Sper ca aceasta să ajute multe persoane să găsească răspunsuri la neliniștile personale.

În cele ce urmează am selectat capitolul al III-lea pentru a vă transpune în lumea mea ficțională.

După orice dezastru e și o scăpare

MARA GOGAN, clasa a V-a B

Ora de matematică era pe cale să înceapă. Deși Mary Ann iubea matematica, ea, Nikki și Sarah nu apăreau. Nikki și Sarah erau rivalele lui Mary Ann, chiar din grădiniță, iar acum niciuna dintre cele trei nu apărea. Alexia începu să-și facă griji. Dacă se întâmpla ceva groaznic, iar cea mai bună prietenă a ei se afla în impas? Măcar profesorul întârzia și le dădea timp să intre în clasă fără nicio absență...

În sfârșit, cele trei apar în fața ușii. Expresiile de pe fețele lor sunt, din păcate, nu prea fericite pentru povestea noastră. Nikki avea pe față cea mai pură răutate, Sarah era copleșită de amuzament obraznic, iar fața lui Mary Ann era clar că purta părerea de rău, tristețea, dar mândria că era în acel grup.

Următoarele clipe au fost coșmarul Alexiei. Nikki a scos de la spate un caiet neîngrijit, un pic uzat, pe care scria cu litere mari: „Alexia Stunner; jurnal intim (nu deschideți!)”. Se deschide jurnalul. Se citesc primele secrete. Fata putea doar să privească îngrozită cum toate însemnările alunecau din gura celei mai populare fete din clasă. Nici nu putea să asculte, încercând să se facă mică și să intre în bancă de rușine. Era distrusă. Și ceea ce o făcea să piară lent este că era doar vina ei. Uitase de jurnal pentru amărătul de medalion și îl azvârlise ca pe un gunoi, în văzul tuturor. În timp ce fata își mușca buza încercând să-și oprească lacrimile, fapte jenante ca „Prima zi după ce am scăpat de răceală” răsunau în întreaga clasă și erau însoțite de hohotele colegilor.

Motto:

„A înțeles puterea poveștilor. Abilitatea magică a acestora de a vindeca fragmentele rănite ale persoanei care le citește.” - Kate Morton, „Grădina uitată”

Apoi, Alexia izbucni în plâns. Nikki i-a dat jurnalul lui Mary Ann, iar aceasta a început să citească, cu un mic zâmbet pe buze. Era o scenă dureroasă, sfâșietoare, care o spărgea pe biata Alexia în milioane de cioburi, fiind apoi adunate de pe jos și aruncate la tomberon. După ce au văzut că cedează, cele trei au mers spre băncile lor, satisfăcute. Profesorul, care până acum lipsise, a intrat în sfârșit în clasă.

-Scuzați întârzierea, copii! În jumătatea de oră care ne-a rămas, vom recapitula Metoda lui Gauss și...

Dar Alexia nu mai asculta deja. Parcă tot sufletul i s-ar fi scurs și ar fi rămas doar un mecanism automat. Nu putea vedea limpede din cauza lacrimilor și în gât i se formase un nod dureros, în timp ce în inimă i se înfipse un ghimpe ce o seca de puteri și de viață. A lăsat garda jos. Nu s-a putut apăra de opinia celorlalți. Și-a dat carapacea jos în fața prietenilor și a ajuns un subiect bun de șoptit de la spate. De acum, însă, nu se va mai arăta adevărat prietenilor și ceea ce vor vedea va fi Alexia falsă pe care au creat-o. Nimic nu o va mai răni.

* * *

-Hei, morcoveață! Ochii tăi „le spun celorlalți despre firea ta miloasă, delicată, vulnerabilă”?

-Îți place învechita înghețată cu mango? Stai de bunăvoie în ploaie? Ce ciudată!

-Lăsați-o, nu mai țineți minte? „Trec printr-o perioadă grea, sufăr mult din cauza certei cu Mary Ann.” Săraca, trece prin depresie la 12 ani! Are drame din seriale!

Cam așa mergeau lucrurile de când jurnalul Alexiei a fost citit în fața clasei. De fiecare dată când o vedeau, toți colegii o batjocoreau, iar fata putea doar să grăbească pasul, să poată ajunge în celălalt capăt, până când nimeni nu o mai vedea. Când își mânca sendvișul, stătea singură și era subiectul de bârfă numărul unu. Profesorii vedeau că Alexia

era întotdeauna singură și supărată, însă fata nu sufla o vorbă despre această schimbare bruscă. Acasă nici nu pomenea de școală, răspundea doar cu „Îhî” și se încuia în camera ei. Nici măcar nu-l mai trezea pe Michael cu vioșia obișnuită.

Într-o zi, pe când își făcea temele, medalionul începu să strălucească. Lumina orbitoare devenea tot mai imposibil de privit în fiecare secundă. Din senin, se auzi un căscat și din medalion ieși un pui de leu cât o șchioapă, care împrăștia o lumină aurie.

-Aaaah, c-ce?... Cine m-a trezit din somnicul meu? O! Un stăpân! În sfârșit! Uite, Doulghby, am reușit înaintea ta!

-Cine ești, arătanie? Sau, mai degrabă, ce ești? Întrebă Alexia, îndreptând o scobitoare spre ciudățenie.

-Ups, am uitat să mă prezint. Sunt Mituzibereulus Ceasornicel, dar îmi poți spune Mit. Mă antrenez să devin un Leu al Timpului și, pentru asta, trebuie să îndrum un Posesor al Timpului Învățăcel să devină Maestrul Timpului. Ce bine că sunt în universul acesta! În Universul 23 ar fi trebuit să fiu mentorul lui Estania cea Malefică! Oricum, dacă spui incantația de pe spate și te vei gândi la viitor sau trecut, locul unde vrei să ajungi și când vrei să ajungi, vei urca pe mine și te voi duce în zbor acolo! Ce spui? E tare, nu? Avionul Mit!

-Eu... eu... Nici nu știu ce să spun, spuse Alexia. Cred că ai greșit persoana. Sau poate că sunt într-un vis. Clar, acum visez! Trebuie doar să mă ciupesc și mă voi trezi. Mit, sau cum te-oi chema, ciupește-mă!

Mit se apropie de brațul fetei. Se așeză delicat și începu să strângă între lăbuțele din față o părticică din piele.

-Au! Asta a durut, dar merită. Mă voi trezi în 3,2,1... nimic. Poate de acum: în 3,2,1... Uf, se pare că nu a fost un vis. Măcar voi putea să zbor prin timp, nu? se încurajă fata. Poate că voi reuși să schimb momentul în care mi-am aruncat jurnalul! O să-mi pot păstra prietenii și nu voi mai fi bârfită pe la spate!

-Ca primă lecție în calitate de mentor, îți spun că e de-a dreptul ilegal să schimbi trecutul sau viitorul, se grăbi să spună Mit. Chiar și dacă miști o piatră în momentul întâlnirii părinților tăi poate provoca dispariția ta!

-Și atunci care e distracția?

-Ai fost aleasă pentru că ești cea mai responsabilă din acest univers, Universul 19. Călătoritul în timp poate ajuta la reducerea războaielor, inducerea păcii, prevenirea unei apocalipse, dar nu la remedierea unei certe copilărești.

-Ce plictisitor! Mi s-a dus cheful. Acum poți să dispari.

-Nu pot. Odată invocat, voi fi aici până mi se termină misiunea. Va trebui să mă ascunzi la școală, la magazin, peste tot. Acum, trebuie să mă hrănești.

-Cu ce? Îți plac... cerealele? întrebă fata.

-Nu.

-Legumele?

-Nu.

-Mierea?

-Nu.

-Of, acum chiar că îmi pierd răbdarea. Ce zici de bezele?

-Alexia Stunner, te declar fericitul purtător al Medalionului Timpului. Acum adu-mi niște bezele înainte să zbor și să mă poftesc singur!

Astfel, o fată de doar 12 ani a primit o responsabilitate uriașă: de a fi posesoarea unui medalion care te ajută să călătorești în timp. În timp ce hrănea un pui de leu mic, auriu, zburător și cu o beza mai mare decât propriul corp în gură, un nou destin i se contura peste vechiul său viitor, un destin care o va pune la încercare neconținut.

Mara Gogan, clasa a V-a B

Iarna

MAIA-SOFIA OSTAFI, clasa a V-a A

Iarna-și așterne veșmântul pe brazii

Peste-ale noastre meleaguri de azi.

Cu dorința de-**a cuceri** pământul,

Aduce-o **ZARVĂ** ce ne acoperă cântul.

Natura se-ofilește,

Dar fătarnic **înflorește**,

Căci, sub al ei veșmânt de nea,

Se va ivi o **viorea**.

Când ninge și **BUCURIA** plutește în cer,

Nasul și-obrajii sunt roșii de ger.

Fulgii cad pe a noastră față

Și o rumenesc cât ai zice: „Gheață”!

Deci, nu uitați, copii:

Iarna ține loc de **JUCĂRII!**

Și că-mpodobește cu splendoare

Strada toată, cu ninsoare.

Surprizele iernii

MAIA-SOFIA OSTAFI, clasa a V-a A

De când iarna-și varsă neaua
Și zăpada lucește ca steaua,
Un copil poznaș e fericit
Că pădurea toată a albit.

Cu sania legată de spinare
Și-a luat echipa la plimbare.
Înviorați de derdeluș,
Au obosit de-al lui urcuș.

După aceea, cum se știe,
Au mers grăbiți la farmacie.
O vreme-n pat cumiști au stat,
Până când s-au vindecat.

Știți voi oare ce-au pățit?
Ați ghicit: toți au răcit!

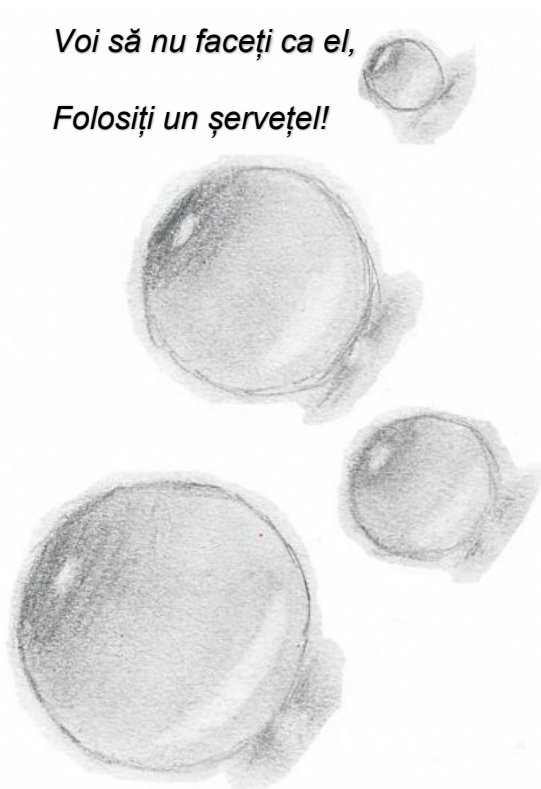
Ariciul

MAIA-SOFIA OSTAFI, clasa a V-a A

Printre tufe de Crăiță
Lângă-un gard de Lămâiță,
Un arici abia născut
Și-a făcut din ace scut.

Pe năsucul roz, pudrat,
Laptele i s-a uscat...
Să se șteargă la guriță
Mama nu l-a învățat.

Voi să nu faceți ca el,
Folosiți un șervețel!

Texte inspirate din lecturile preferate LEVIN BUCUR, clasa a V-a A

Jurnalul pierdut al lui Apolodor - file de cronică regăsite departe de casă -

Într-o zi senină de vară, am primit o veste neașteptată care mi-a schimbat pentru totdeauna perspectiva asupra trecutului.

Într-un sat mic din Uruguay, printre rafturile unei biblioteci vechi, au fost găsite file dintr-o cronică veche, uitată de timp, dar plină de povești. Acele pagini scrise cu cerneală ștersă pe hârtie îngălbenită ascundeau amintiri și întâmplări care păreau desprinse din altă lume.

Curiozitatea m-a împins să plec în căutarea lor, iar când am ținut în mâini acele file am simțit cum sunt pe cale să descopăr informații nemaivăzute.

Erau pagini care povesteau despre bucurii simple, despre speranțe și temeri. Fiecare cuvânt părea să aibă o viață a lui, iar eu, citindu-l, mă transformam într-un călător în timp.

Uitându-mă mai bine, am observat că pe copertă scria, cu litere tremurate „Jurnalul lui Apolodor”. Nici nu-mi puteam imagina că tocmai am descoperit filele de cronică ale celei mai neobișnuite călătorii din lume.

Apolodor, pinguinul tenor, își notase cu grijă fiecare pas al aventurii lui spre Polul Sud. În paginile jurnalului a scris despre marea dorință de a-și revedea familia, despre pericolele prin care a trecut, despre locurile uimitoare pe care le-a vizitat și despre oamenii și animalele pe care le-a întâlnit.

Fiecare filă era plină de emoție, speranță, frică, curaj și dor. A povestit despre cum nu s-a dat bătut niciodată, chiar dacă drumul a fost greu și periculos.

Pe o filă era lipită o pană mică, poate un suvenir dintr-o întâlnire specială. Pe altă filă, era desenată o inimă mare în dreptul Podului Sud.

Aceste notițe nu sunt doar niște pagini pierdute, sunt dovadă că Apolodor a avut un suflet plin de dor și curaj. Fiecare pagină era o bucată din sufletul lui.

Am închis jurnalul cu grijă și l-am pus la loc în speranța că și alte persoane îl vor găsi și vor porni și ei într-o călătorie cu sufletul.

Dacă aș fi prietenul Micului Print

Dacă aș fi avut norocul să fiu prietenul Micului Print, aș fi locuit împreună cu el pe mica sa planetă alături de floarea sa și ne-am fi uitat toți la apusurile de Soare.

În fiecare zi am fi povestit despre lumi îndepărtate, despre oameni mari care au uitat ce e cu adevărat important și despre cât de dificilă poate să fie uneori o floare.

L-aș fi ascultat cu interes când vorbea cu tristețe și dor despre trandafirul lui și i-aș fi amintit că adevărata iubire cere răbdare și curaj.

L-aș fi învățat ce înseamnă să ai prieteni adevărați, ca să nu se mai simtă singur, să râdă mai mult și să se joace ca un copil adevărat, iar el m-ar fi învățat să văd cu inima, nu doar cu ochii.

Mi-ar plăcea să fiu prietenul lui pentru că este bun, sincer și înțelept, chiar dacă este doar un copil. Cu el lumea este un loc mai frumos și mai curat.

Atelier de lectură și scriere creativă

Tărâmul visurilor

Coordonator:
prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lórinzi

O baghetă verde

Soarele abia și-a arătat înfățișarea pe cer când zgomotele din clasă începeau să se audă. Glasul suav a lui Aru, în vârstă de unsprezece ani, răsună prin încăperea. În ciuda faptului că o parte din colegii săi nu credeau în poveștile ei, toți erau captivați și ascultau. Picurii argintii atingeau ferestrele apartamentului creându-și propria simfonie, în timp ce Aru se bucura să citească o carte, așteptând-o pe mama sa de la muncă. Tot timpul scria o poveste, dar în acest sfârșit de săptămână dorea ceva diferit.

Brusc, cartea a fost scăpată din mâna lui Aru, ajungând pe podea. Însă o lumină azurie a ieșit din paginile cărții, iar în câteva clipe o făptură se afla în fața lui Aru. Era mică, având o pereche de aripi, cu ochi căprui ca pământul reavăn și șuvițele sale aurii străluceau discret în jurul veșmintelor. Totul fiind în contrast cu nuanța sa rozalie a pielii. Fata era uimită, nu avea cuvinte, iar atunci și-a dat seama că toate poveștile pe care ea și le-a imaginat pe parcursul timpului puteau deveni realitate în acele momente.

- Aru, datorită imaginației și a speranței tale în povești, ai fost aleasă să faci o călătorie într-un univers unic, a rostit mica ființă numită Dely.

- Sunt în culmea fericirii și încântată pentru această experiență! s-a auzit vocea lui Aru.

Imediat după aceea, un vârtej de lumină a apărut creat de bagheta roșatică a Delyei. Ele au fost întâmpinate de o pădure în nuanțe ca a smaraldului.

Era un covor moale de iarbă și mai mulți copaci cu o coroană de frunze, fiind acoperiți la trunchi de paginile unor cărți. Dely i-a explicat lui Aru că în fiecare trunchi se află un univers al unei cărți. Imediat, fata s-a gândit la cartea ei preferată „O vară cu Isidor” de Veronica D. Niculescu, încântată că va putea trăi la propriu întâmplările din carte. Ambele au pășit în scorbura, ajungând în Sinaia alături de Serena și Isidor, zburând pe aripile imaginației împreună cu ei.

Mai târziu, Dely a condus-o pe Aru în tărâmul Micului Prinț, bucurându-se de vorbele înțelepte ale băiețelului și ale vulpii din același univers. După cele două universuri descoperite, a venit momentul ca Aru să plece. Însă, un lucru avea să împiedice asta.

Dintr-o scorbura și-a făcut apariția un mic spiriduș, cu o privire viclană, care a început să rupă pagini de pe diverse trunchiuri, fiecare copac începând treptat să își piardă strălucirea. Dely a încercat cu ajutorul baghetei să îl oprească, însă nu a reușit. Aru, neștiind ce să facă, și-a folosit singura putere, adică imaginația, cu care s-a gândit că spiridușul va fi smuls de crengile copacilor în aer, fapt care s-a întâmplat. Mândria lui Dely putea să îi fie citită în ochi.

Când Aru a ajuns acasă, mica făptură gingașă i-a dăruit o baghetă verde ca pădurea imaginației, devenind astfel al doilea protector al pădurii, în care putea să împărtășească toate poveștile.

Eliza Ungurean,
clasa a VI-a A

Tânărul rac

Râul cu apa sa tulbure devenea tot mai mare pentru tânărul rac, numit Jen, care abia își părăsise casa. Lumea părea un loc uriaș, pentru el, plin de experiență și primejdii, dar cu ambiție în suflet își folosea micile picioare în propriul mod, navigând prin noua călătorie.

Lăsând în urmă marele castel de apă, racul a ajuns într-un loc retras, departe de mediul său natural. La un moment dat, deși locul părea unul pustiu, o broască și-a făcut apariția împreună cu verdele său ca de smarald. Aceasta părea surprinsă de apariția impunătoare a miciei viețuitoare de culoare sidefie. Broasca l-a cercetat cu atenție, iar după aceea s-a prezentat, spunându-i despre locul în care se aflau. Se pare că apa râului din acest loc retras nu doar curgea, ci trăia, aducând la iveală diverse făpturi sau unde poți controla anotimpurile. Pentru Jen, toate aceste fapte sunau ca o înmiresmare, fiind împins de curiozitate să experimenteze.

Pentru câteva zile, racul s-a bucurat de tovarășia broaștei, iar una dintre dorințele sale controversate s-a îndeplinit, aceea fiind să meargă împreună, ca noul său prieten. Curând după aceea, cei doi s-au gândit să încerce o nouă aventură cu ajutorul râului.

După ce l-au atins, un vârtej a început să se formeze, ca într-un final Jen și broasca să ajungă prin apa care își lua forma unui castel, la o deltă cu brațe ce se despărteau liniștit. Ceața dimineții începea să se ridice, lăsând pescărușii și lebedele să fomezze delta pe care o vegheau cu calm. În acest loc, racului și broaștei nu le-a fost greu să se facă remarcați. Unul dintre pescăruși a ieșit din stufărișurile înalte, pentru a-i întâmpina.

Toți s-au retras într-un colț de apă din marele sanctuar, făcând cunoștință și îmbogățindu-și sufletele cu poveștile celorlalți. În scurt timp, dorința de descoperire și cunoaștere a revenit în sufletul făpturilor, așa că și de această dată, cu ajutorul apei, universul i-a condus spre lumea aeriană. Norii pluteau grațios deasupra deltei și a râului din care de curând plecaseră. Aceștia formaseră un spectacol pe cerul senin, cu felurite nuanțe de turcoaz jucăuș care se întindea până la marginea orizontului, unde se întâlnesc culori reci, dar frumoase. Pescărușul Jen și broasca se aflau pe un nor, neștiind dacă este un loc potrivit pentru a sta.

Brusc, un șoim le-a apărut în fața ochilor, înmânându-le un lanț alcătuit din perle, fiecare având o putere. Jen a luat o perlă, iar de îndată a putut să se miște dintr-un nor pe altul. Ceilalți doi au căpătat puterile de-a controla vremea, respectiv de a ocroti viețuitoarele de la un eveniment nefericit.

De atunci, cei trei au protejat cerul cu noile lor puteri, în ciuda faptului că erau animale marine, dovedind determinare. În ceea ce îl privește pe Jen, ambiția nu l-a abandonat, devenind totodată altruist, având doi prieteni ce îl vor ajuta la greu.

Eliza Ungurean, clasa a VI-a A

Fântâna argintie

Credeam că va fi o zi ca oricare alta, în care voi continua jocul de-a tâlharii împreună cu Joe, Huck și Ben, însă nu a fost așa. Pe lângă faptul că în târg avea loc o schimbare a unor locuințe și prăvălii, iar acest eveniment perturba toată liniștea. Joe s-a îmbolnăvit și nu a putut să ni se alăture în acea zi. Cu toate acestea, am mers totuși să mă întâlnesc cu Huck și Ben în locul nostru obișnuit, dar de această dată ceva mi se părea diferit.

La un moment dat, când fugeam, am călcat pe un dâmb cu iarbă și m-am dezechilibrat. Însă, în loc să mă ridic, am rămas acolo, simțind ceva care mă făcea să rămân. Treptat, dâmbul a început să aibă crăpături și să se mărească, până când un corp uman putea pătrunde. Curiozitatea mi-a învins prudența, iar în clipa următoare, prin dâmb, am ajuns într-un tobogan care m-a condus spre o grădină cu un aer istoric. Primele elementele pe care le-am observat de îndată au fost florile care mai de care, de la un roșu țipător până la un alb plăpând ca omătul. Mai apoi, aerul era diferit față de cel de pe râul Mississippi: avea un miros de fructe, miere și ploaie caldă, iar culorile vibrante întregeau grădina. Chiar dacă eram captivat de această atmosferă și priveliște unică, încercam să găsesc o cale de a pleca, pentru a mă întoarce la joacă. Curând mi-am pierdut speranța, așa că m-am așezat în fața unei fântâni de culoare argintie cu jeturi de apă care își schimbau nuanțele: albastru, roz, verde.

„Se coc cireșele în pom / Și grânele se pârguiesc.
Râde la soare pui de om / Ca florile când înfloresc.”
(„În iunie de ziua ta” – Dumitru Delcă)

Deodată, din nuanțele jeturilor de apă au început să iasă o mulțime de fluturi care se îndreptau spre un lac. Tom i-a urmat, și a ajuns acolo, lacul era unul liniștit, transparent ca o sticlă lichidă în culoarea turcoaz. Bucurându-se de liniștea și frumusețea lacului, am observat cum în transparența și claritatea sa au început să se contureze litere ce alcătuiau un mesaj despre jocuri, iar spre surprinderea mea am aflat că în viitor vor exista niște obiecte de formă dreptunghiulară de pe care copiii se vor juca, în propria locuință, unii dintre aceștia îndepărtându-se de prietenii lor și lumea exterioară. Ca să fie împiedicat acest lucru, am fost ales să transmit mai departe jocurile tradiționale și magia lor către cei pe care îi cunosc și acest fapt să fie răspândit.

După finalizarea mesajului, un dâmb a apărut din nou, iar ca prima dată m-a condus spre un tobogan, ajungând într-un final înapoi la Ben și Huck, care erau tulburați de dispoziția mea. Ca urmare, după ce le-am povestit toate cele întâmplate, ei au fost hotărâți să ducă mesajul mai departe.

Această întâmplare m-a făcut să conștientizez mai bine importanța jocurilor tradiționale, iar de atunci m-am bucurat tot mai tare de ieșitul în aer liber și de jocul împreună cu Joe, Huck și Ben.

Eliza Ungurean, clasa a VI-a A

Un roșu aprins ca cireșele bine coapte

Lumina puternică a portalului i-a orbit câteva clipe pe Anisia, o fetiță plină de curiozitate și delegația de pisici formată din motanul pe nume Petrică, împreună cu pisicile Zoe și Codiță. Ei călătoreau cu ajutorul portalului creat de Anisia spre Pădurea Oranj. Însă tărâmul în care au ajuns se înfățișa într-o grădină cu fluturi: de la portocalii ca frunzele în poveștile toamnei la un albastru ca de sidef, toate alcătuind un colorat tablou.

Anisia a pășit prima în acea grădină, unde e întâmpinată de Ally, o fetiță cu părul asemănător ca focul, potrivitându-se izbitor împreună cu fluturii. Ally, după ce îi întâmpină pe toți, le povestește despre o vrăjitoare ce a creat cu mulți ani în urmă această grădină, făcând-o fermecată, aducând mulți fluturi ce își fac apariția doar în fața persoanelor ce au magie în suflet. Anisia este fascinată de cele tocmai auzite, gândindu-se la posibilitatea de a exista și o grădină cu albine pentru Codiță, care era fascinată de acestea. Ally a început să le prezinte grădina care era întruchipată prin arbori falnici cu coroane verzi ca smaraldul, flori nenumărate de diverse culori, cum ar fi un alb simplu ca un tablou neînceput sau un roșu aprins ca cireșele bine coapte...

Mai târziu, pisicile și motanul încep să audă un cântec suav, ca o chemare ritmică. Ei s-au apropiat de un pom, de unde o frunză își crea propriul dans spre iarbă. În mod neașteptat, pe frunză era scris un mesaj pentru a-i chema în Pădurea Oranj. Ei trebuiau să atingă simultan frunza. Ei fac întocmai și ajung acolo. Grădina le-a întrecut tuturor așteptările. Cântecul lin al vântului cald, aerul proaspăt, frunzele ce își găseau mica locuință pe pământul reavăn, copacii acompaniați de toate acestea le puteai simți liniștea în frunze. Ele străluceau în lumina soarelui, în culori roșiatice amestecate cu un auriu pal, creând un tablou de un oranj aprins.

Dintr-o dată, frunzele încep să prindă viață, căpătând fiecare o pereche de aripi. O frunză, transformată în fluture s-a apropiat de noii veniți și a început să le vorbească despre ceilalți frați ai săi, care se pot transforma și în cărți. Ca să vadă cu proprii săi ochi, fluturile își cheamă unul dintre semeni, preschimbându-se în cartea „Cronicile din Narnia” de C. S. Lewis, aducând într-o hologramă universul cărții.

După vederea mai multor holograme, delegația de pisici, Anisia și Ally au plecat înapoi spre grădinile de fluturi. Această întâmplare i-a făcut pe toți să creadă în puterea cititului și a întrajutorării.

Eliza Ungurean, clasa a VI-a A

<https://www.google.com/search?q=clip+art>

Pădurea Oranj

Portalul care permitea accesul delegației de pisici către Pădurea Oranj strălucea înlăuntrul său, îndemnând misterios descoperirea noului tărâm. Anisia și-a făcut curaj și a pus mai întâi o labă, apoi tot corpul în portal. Nu era sigură că se mai putea întoarce, însă trebuia să încerce.

Într-o clipă, întreaga delegație se afla „dincolo”. Dar în fața lor nu a apărut nicio pajiște, nicio pădure, nicio urmă de sălbăticie. În schimb, o puzderie de fluturi zburau printre glasuri cristaline de copii, ce se împleteau într-o pânză subțire, albă, în cortul în care aceștia se aflau. Peisajul era fantastic: mii de fluturi precum petale rupte din curcubeu zburau frenetic în încăpere, iar piciorușele acestora păreau că dansează în încercarea de a se așeza undeva, plantele completau priveliștea prin verdele crud al lor, iar copiii zburdau pârând o a doua întruchipare a fluturilor.

Zoe părea copleșită de situație, acest lucru fiind indicat și de blana ei zburliță.

-Anisia, ce ai făcut? Cum o să ieșim de aici?

Pisicile magice aveau însă o vulnerabilitate, care consta în dimensiunea lor. În lumea oamenilor ele deveneau mult mai mici decât niște feline asemenea lor, obișnuite. Tocmai de aceea copiii, care se uitau în sus, către fluturi, deseori le călcau pe cozi. Săracele de ele, erau disperate! Însă, încercând să se miște, mult mai mult rău își provocau.

Brusc, Codiță a observat pe cineva cu care i se părea că s-a mai întâlnit odată... Desigur! Cine altcineva decât Cappel... vechiul lor inamic? Era o creatură foarte ciudată care, în trecut, a jefuit satul în care locuiau pisicile magice și le-a pricinuit mult rău. Era și el un magician, dar mai puțin deștept, care avea nevoie de una dintre pisici pentru a-și finaliza o rețetă de care nimeni nu beneficia.

Până să îi spună lui Zoe, Cappel l-a observat... Dar să vi-l descriu. Cappel era un câine cu blană mai verde chiar și decât iarba, care nu avea urechi și în loc de bot avea cioc! Un adevărat laborator de creativitate, ingredientul secret care de multe ori îl ajuta la rețete. Astfel, a reușit să devină invizibil pentru oameni, dar pentru alte ființe magice nu! Așadar, Cappel a început să alerge către delegație. Pisicile care făceau parte din ea au sărit înfricoșate în brațele celei mai apropiate persoane - Ally!

-Auu!!! a strigat ea când a simțit mulțimea de gheruțe ce s-au agățat de ea.

Anisia, care intrase și ea în portal cu delegația, avea darul de a putea comunica cu oamenii. Aceasta i-a șoptit lui Ally:

-Te rog să nu faci prea mult zgomot... ne ascundem de o creatură pe care voi nu o puteți vedea! Te implor... din clipă în clipă ne poate ataca!

Și, ca prin magie, Ally a înțeles pericolul, astfel încât s-a retras cu toate pisicile în brațe afară din cort. Acolo le-a eliberat, pe rând. Anisia i s-a adresat din nou:

-Îți suntem profund recunoscătoare pentru că ai înțeles importanța micului tău gest pentru noi. Cum te putem răsplăti?

-Vai, dar am... dar...

Dar Ally rămăsese fără cuvinte. Și atât de multe întrebări o deranjau! Cine erau aceste pisici și cum de puteau vorbi? Despre ce creatură i-au povestit? Aveau puterea să-i îndeplinească o dorință? Aaa, da! Câte dorințe nu avea Ally...

Între timp, Cappel îi căuta peste tot. Din clipă în clipă putea să se transforme și să-i adulmece. Însă Ally și-a pus dorința la timp:

-Vreau să am curaj să o înfrunt pe Shay.

-O dorință poate fi îndeplinită doar atunci când ne vei uita... complet... Însă noi te vom ști, Ally, te vom cunoaște. Până nu vom mai fi. Și, atunci, sufletele se vor alătura și vei deveni parte din sat!

“A nu-ți fi frică de nimic înseamnă a privi tot ce se petrece în lume ca spectacol, asta înseamnă că putem interveni oricând, prin imaginație, și putem modifica spectacolul așa cum vrem noi.” (Mircea Eliade)

- Oh, sunteți atât de frumoase, rosti Ally, însă pisicile dispăruseră.

Cât despre dorință, cu siguranță a fost împlinită, căci Ally a devenit mult mai încrezătoare, chiar s-a împrietenit cu Shay, fiind bine-cunoscut proverbul care spune: „Cel mai bun mod de a-ți atrage dușmanul este să ți-l faci prieten.”

Din această întâmplare, îmi vine să mă întreb: câți oameni ar ajuta pe cineva, asemenea lui Ally, neștiind că vor fi răsplătiți? Rămâne de aflat...

Anastasia Țepeș-Bobescu,
clasa a VI-a B

Povestea unui măr miraculos

Îmi aduc aminte că, vizitându-ne bunica ce locuia la curte, adesea ne jucam cât era ziua de lungă pe afară. Lumina străvezie a soarelui ne mângâia chipurile în timp ce zburdam prin ograda plină de pomi. Dar, dintre toți aceștia, cel mai falnic era mărul viguros, cu ramuri înnodate și fructe parfumate.

Pomul acesta despre care am să vă povestesc nu este asemenea celorlalți, căci povestea lui se întinde ca o rază de soare până-n vremurile de demult și va să fie până în vremurile de pe urmă, iar viața lui începe astfel: se spune că, odinioară, trăia pe meleagurile Moldovei o preafrumoasă fată. Și de cum s-a aflat despre frumusețea ei, toți feciorii chipeși au venit să o pețească. I s-a dat, însă, acesteia a vedea un fiu de țaran viteaz și ager la minte, de se minunau și bătrânii de istețimea lui. Cunoscându-l, deci, n-a dorit să se mărite cu niciunul dintre pețitori, numai cu el.

Însă părinții acesteia nu au vrut să se petreacă astfel, căci feciorul de țaran era sărac și socoteau că nu va fi bărbat de ispravă. Iată că veni vremea ca poporul nostru să se lupte, iar cei doi, stând și cugetând, au găsit a planta împreună un măr, ca simbol al iubirii neamăgitoare dintre ei. Și-au spus deci că, dacă va rezista mărul acelor vremuri grele, atunci fără șovăială se vor cununa.

Și iată că s-a terminat războiul, iar mărul a rezistat, ca o lumină veșnică în tot acest timp. Dar au trecut anii, iar despre cei doi nu s-a mai auzit nimic. Văzând acestea, localnicii și-au luat câte-un măr pe care l-au îngropat în grădina lor, să dea rod și să îi apere de rău, precum a făcut și pomul.

Iată cum, din moși și străbunici, mărul acesta din inima Moldovei a rămas nestingherit, ca un îndrumător al poporului spre cele veșnice. Pomul despre care tocmai v-am povestit este un copac de-a dreptul puternic, născut din vitejia și iubirea românilor față de patrie, de care mă simt legată ca de-un frate.

Aceasta a fost istorisirea dragului nostru măr, simbolizând idealul neclintit și scopul mult-dorit.

Anastasia Țepeș-Bobescu

Cenaclul „Iustin Panța” – cenaclul tinerilor talentați din Sibiu

Articol:

ANASTASIA ȚEPEȘ-BOBESCU

clasa a VI-a B

Coordonator:

prof. dr. Daniela Pănăzan

Lőrinczi

Vineri, 12 decembrie 2025, am avut bucuria de a participa la o ediție extraordinară a Cenaclului literar „Iustin Panța” din Sibiu. Sub îngrijirea doamnei profesoare Maria-Daniela Pănăzan și a domnișoarei Maia-Daniela Loloiu, a fost publicată, la Editura CronoLogia din Sibiu, prima antologie a cenaclului, un fapt cu o însemnătate deosebită pentru toți membrii săi și nu numai. Antologia este subintitulată „Liniștea adâncă a lucrurilor” și a apărut chiar în decembrie 2025, la împlinirea unui an de la înființarea Cenaclului „Iustin Panța”, a cărei primă întâlnire s-a realizat tot la CDI, la CNGL, în 15 noiembrie 2024.

Ca de obicei, toți membrii Cenaclului ne-am strâns bucuroși și emoționați la Centrul de Documentare și de Informare de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. Alături de noi au fost profesorii coordonatori ai Cenaclului, Maria-Daniela Pănăzan și Savu Popa, alături de invitați de onoare, precum Emil Cătălin Neghină, Luminița Giurgiu sau Lőrinczi Francisc-Mihai.

Aceștia au explicat importanța evenimentului la care asistam, vorbind foarte delicat și pasionat despre poezie și despre cât de mult contează contribuția noastră la realizarea acestei antologii. Elevii participanți au recitat, de asemenea, creațiile proprii, care au îmbogățit atmosfera, oferind idei noi și teme profunde pentru reflecție.

Cenaclul se desfășoară o dată pe lună, iar mie îmi face o foarte mare plăcere să particip la acesta, deoarece pot să explorez noi stiluri literare și să îmi pun eu însămi imaginația la încercare. Apreciez, de asemenea, că doamna profesoară Maria Daniela Pănăzan ne aduce mereu bomboane, care ne înviorează și ne dau energie. Le recomand și celorlalți să participe la astfel de întâlniri, deoarece cu acest prilej își dezvoltă simțul creativ, creează noi prietenii și se destind într-un mediu frumos.

De asemenea, aștept cu nerăbdare edițiile următoare ale cenaclului, căci odată cu acestea se vor adăuga noi pagini nu doar viitoarei antologii, ci și formării noastre ca cititori sau scriitori.

(Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a VI-a B)

„După ce muști din măr numești locul de unde ai mușcat – mușcătura mărului - numești în cuvinte un loc gol, un spațiu inexistent, ca și cum ai bate un cui în aer...”
(„Vizită” - Iustin Panța)

Vis de vară după vișor

Elena-Nectaria Benea, clasa a VI-a B

Aranjament ce-mbină voaluri
Cu flori, miresme și culori,
Sclipirea din a mării valuri
Ce-atestă inimi și valori.
O-ncununare a puterii
De-a mânu al minții frâu
Și de a ține piept căderii
Ce se-află-n mîlul dintr-un râu.
În ale sale flori și frunze
Se află tocul și cerneala,
Iar ale științei multe pânze
Sunt ornamentul și beteala.
Iar orice minte ce-i citită
Și nu se-oprește din urcare
Va fi cu-aceste flori gătită
Ca semn de bună educare.
Iar pentru-acestea o oglindă
E ploaia după vremi precare
Sau un lăstar viu dintr-o ghindă
Ce-a prins clepsidre seculare.
Așa cum cerul ține norii
E scris, și nu-i o bagatelă:
Că cel ce-obține izul florii
Primește și culoarea-i, și petala de dantelă.

Cumpăna

Tudor Ioan Giurca, clasa a IX-a E

Întinde-ți mâna către cer,
cu cealaltă, fruntea-mi atinge.
Afară e cumplitul ger;
În inima-mi continuu ninge.
Întinde-ți mâna către cer
și dă-mi căldură de la soare.
O, idol alb, calorifer,
obiect ce-alină-a mea răcoare,
întinde-ți mâna către cer
și ajută-mă s-ajung la stele.
Îngăduie-mi să cred, să sper
că locul meu e printre ele.
Întinde-ți mâna către cer,
dar mâna-mi nu va fi întinsă,
ci am să strig, să rog, să zbier
să prinzi inima mea cea ninsă,
să-l duci cu tine în văzduh
pe acest prea mândru parazit
ce ți-a prădat și trup și duh,
cerșind la sânu-ți istovit...
Întinde-ți mâna către cer,
cu cealaltă, fruntea-mi atinge.
În schimb eu îți ofer doar ger.
În inima-mi continuu ninge.

Coordonator: prof. dr. Anamaria Coroian
TUDOR TATU, CLASA A V-A B

CĂRȚILE NOASTRE PREFERATE

PROIECTE DE LECTURĂ

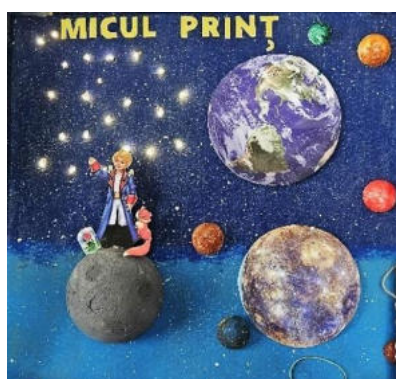
PREZENTĂRI UNICE ALE CĂRȚILOR CITITE: CA JOCURI PE CALCULATOR, ÎN
FORMĂ EPISTOLARĂ SAU VERSIFICATĂ

„MICUL PRINȚ”

ANTOINE DE SAINT-EXUPERY

Motivul pentru care am scris proiectul despre cartea „Micul Prinț” de Antoine de Saint-Exupery sub formă de scrisori, pe lângă o prezentare originală, este și pentru a participa la poveste ca un personaj adevărat. Sunt foarte multe povești și foarte multe personaje în povestea mare. Ele sunt dificil de prezentat într-un singur text: inginerul care supraviețuiește în deșert, floarea și Micul Prinț, aventurile de pe cele 6 planete. Astfel, a venit ideea scrisorilor. Acestea (Micul Prinț către autor, Micul Prinț către Floare, Micul Prinț către mine și eu către autor) pot povesti fiecare detaliu amănunțit, dar pot și explica anumite sentimente sau cuvinte care se subînțeleg din povești.

Impresiile despre carte sunt în scrisoarea de la mine către autorul cărții, o scrisoare de mulțumire pentru lecțiile învățate:

Grafică:

David Andrei (V B)

Sebastian Vulcu (V B)

Eduard Bozdog (V B)

Dragă Antoine,

Cartea ta extraordinar de frumoasă e plină de situații care se pot întâlni în viață, dar interpretate diferit. Mă refer la personalitățile personajelor, cum ar fi omul de afaceri, vanitosul, floarea, vulpea și ceilalți. De la fiecare am învățat lecții de viață folositoare despre prietenie, vanitate, viclenie și reziliență, care mă vor ajuta în viitor.

Capitolul meu preferat e cel în care Micul Prinț întâlnește vulpea, care, chiar dacă pare viclană, e, în opinia mea, cel mai înțelept personaj pentru că îl ajută să înțeleagă începutul prieteniei: „La început, te vei așeza ceva mai departe de mine, uite așa... eu te voi privi cu coada ochiului, iar tu nu vei rosti niciun cuvânt... însă vei putea, pe zi ce trece, să te așezi din ce în ce mai aproape de mine...”

Mulțumesc pentru lecții și, peste timp, mă voi întoarce și eu la cartea ta pentru a învăța și mai mult, așa cum Micul Prinț s-a întors la steaua lui.

Cu drag,
Tudor

„CĂRȚILE NE AJUTĂ, ÎNAINTE DE TOATE, SĂ VEDEM LUMEA
MAI FRUMOASĂ ȘI MAI BUNĂ. SUNTEM CEEA CE CITIM.”

PĂREREA NOASTRĂ. IMPRESII POST LECTURĂ

Povestea „Micul Prinț” mi-a lăsat o impresie excelentă, deoarece este plină de trăiri și mesaje importante. De exemplu, ne învață să prețuim prietenia și, mai mult, viața însăși. De asemenea, ne arată printr-o călătorie impresionantă cât de greu este să ajungi la adevărata prietenie. Cartea ilustrează gândirea unui copil și modul acestuia de a privi lumea, însușiri pe care de cele mai multe ori le pierdem când devenim adulți. Poate că lumea ar fi cu mult mai bună dacă toți ne-am putea vedea mereu și prin ochii Micului Prinț.

(**Teodora Greavu**, clasa a-V-a A)

Cartea „Micul Prinț”, de Antoine de Saint Exupery, mi-a plăcut foarte mult, pentru că atunci când am citit-o prima oară, la 5-6 anișori, mi s-a părut o poveste fabuloasă, cu aventurile unui băiețel care călătorea, iar acum, recitind-o, am descoperit câte învățături ascund copilăroasele dorințe ale Micului Prinț.

Din această lume a cuvintelor am învățat cum oamenii mari pierd esențialul, urmărind cifrele și căutând perfecțiunea, nefiind mulțumiți acolo unde merg și, nu în ultimul rând, că tot ce contează cu adevărat este invizibil.

Lecturând, mi-am amintit de cât de important este să ne bucurăm de fiecare moment al copilăriei noastre și să nu ne lăsăm influențați de stilul de viață al celorlalți, pentru că, iată, Micul Prinț nu împrumută din comportamentul oamenilor pe care îi întâlnește, ci, deși are momente de slăbiciune, rămâne mereu el.

Recomand această carte tuturor copiilor, de orice vârstă, pentru învățămintele ascunse într-o fărâmă de magie și un strop de aventură captivantă.

(**Maia Ostafi**, clasa a-V-a A)

Cartea despre „Micul Prinț” mi-a plăcut deoarece, chiar dacă a fost mai ciudată, mi-a transmis un mesaj frumos, acela că sufletul este cea mai importantă parte a corpului. Această carte este o carte foarte bună de citit atât pentru copii, cât și pentru adulți... sunt curios cum o voi înțelege la 30 de ani...

(**Darius Bancu**, clasa a V-a B)

„Micul Prinț” de Antoine de Saint-Exupéry este o carte foarte frumoasă, care m-a făcut să înțeleg cât de importante sunt prietenia și iubirea. Mi-a plăcut mult personajul Micul Prinț, pentru că este curios, bun și are grijă de floarea lui, arătând că responsabilitatea contează. Cel mai mult m-a impresionat ideea că „lucrurile esențiale nu se văd cu ochii, ci cu inima”, pentru că ne amintește că sentimentele sunt mai importante decât lucrurile materiale. Întâlnirea cu vulpea mi s-a părut specială, deoarece am învățat ce înseamnă să îți faci un prieten adevărat.

Este o carte care te face să visezi. Mi-a plăcut că Micul Prinț călătorește pe alte planete și întâlnește personaje ciudate, fiecare cu o lecție de viață, printre care și faptul că imaginația și bunătatea nu trebuie pierdute niciodată, chiar dacă creștem.

(**Emma Solomon**, clasa a V-a A)

Mi-a plăcut cartea „Micul Prinț” deoarece cuprinde multe aventuri palpitate prin care acesta trece. Cartea ne dezvăluie cât de importante sunt legăturile umane în lume. Ce m-a impresionat cel mai mult este faptul că nu am știut niciodată ce aventuri urmau să se întâmple. Mai mult, Micul Prinț mi-a devenit prietenul care m-a învățat lucruri noi și interesante despre lume, despre prietenie, despre ce din jur.

Nu mi-a plăcut, totuși, faptul că Micul Prinț nu a avut prieteni, decât pe trandafirul de pe planeta sa, dar și pe acesta l-a părăsit încercând să-și facă noi prieteni. Părăsindu-și planeta, Micul Prinț a trecut prin aventuri neobișnuite și a cunoscut oameni atât de diferiți de el – vanitosul, bețivul, geograful etc. Mi-a displăcut și faptul că pe Planeta Pământ a întâlnit doar animale, plante și nu oameni, cu care își dorea atât de mult să se împrietenească.

(**Eduard Niculescu**, clasa a V-a B)

1. Cartea arată cât de important este să ai grijă de oamenii și de lucrurile la care ții.
2. Povestea te face să vezi lumea altfel, cu mai multă imaginație și cu mai puțină rigiditate precum cea a adulților.
3. Întâlnirile Micului Prinț cu diferite personaje sunt amuzante și ne învață lecții simple despre bunătate și prietenie.

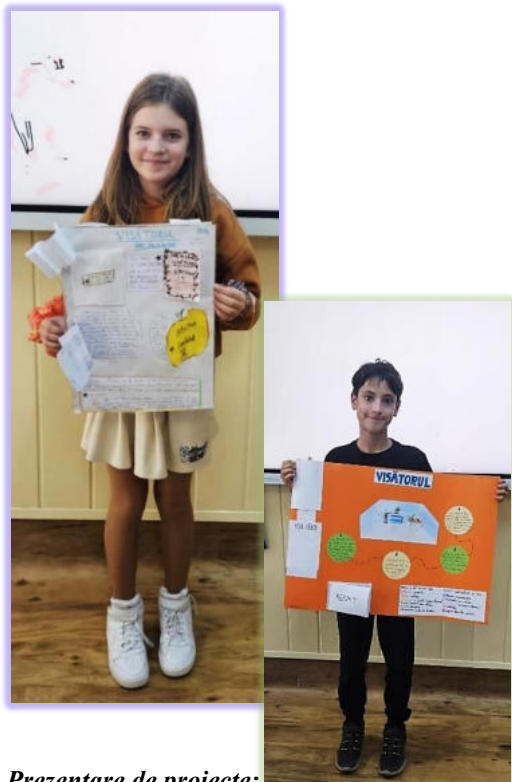
(**Ana Maria Stroe**, clasa a V-a B)

CĂRȚILE NOASTRE PREFERATE

PROIECTE DE LECTURĂ

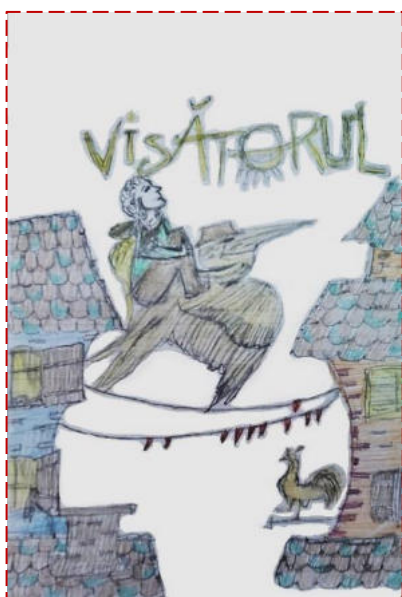
„VISĂTORUL”

IAN MCEWAN

Prezentare de proiecte:

Ana Ioanesi și Sebastian Vulcu, clasa a V-a B

Grafică:

➤ Iris Popoviciu, clasa a V-a B

Îmi doresc să devin creator de **JOCURI** video. Pe oriunde merg, în vacanțe, în țară sau în străinătate, îmi imaginez că locurile acelea pot să devină hărți din jocuri video. Astfel, am văzut că întâmplările din cartea „Visătorul” de Ian McEwan, se desfășoară întocmai unui joc video pe 7 nivele, fiecare corespunzând unei aventuri trăite de personajul principal, Peter. Fiecare capitol cu aventurile din visele lui Peter include „probe” prin care acesta trece, diverse cadre de decor fantastic, personaje numite în jocuri „side-characters”, și o lecție învățată, întocmai ca în nivelele unui joc video.

Lecția învățată # 1. Unele obiecte pot să aibă sentimente și ar trebui să fie tratate ca ființe umane.

Lecția învățată # 2. Inteligența bate forța și animalele au o viață mai grea decât am crede noi.

Lecția învățată # 3. Chiar dacă uneori nu o vrem lângă noi, familia este cel mai important lucru.

Lecția învățată # 4. Unele pericole sunt doar în mintea noastră.

Lecția învățată # 5. Mereu să fii pregătit pentru orice.

Lecția învățată # 6. Viața poate fi complet diferită din punctul de vedere al celor care trăiesc un eveniment: tineri sau bebeluși.

Lecția învățată # 7. Chiar dacă viața adulților pare plictisitoare, nu este deloc așa.

Nu mi-a plăcut partea cu sărutatul, din ultimul capitol.

Mi-a plăcut faptul că această carte ne învață despre viață din mai multe perspective.

Povestea lui Peter mi s-a părut specială și interesantă deoarece ea arată visuri care sunt frumoase, dar sunt... vise. Ele nu pot fi explicate prin cuvinte deoarece sunt pura creație a imaginației, ele pot fi trăite cu personajul alături chiar și sub forma unui joc **VIDEO**.

Tudor Tatu, clasa a V-a B

„Visătorul” de **Ian McEwan** a fost o carte care mi-a stârnit curiozitatea încă din primul capitol. Am parcurs alături de Peter multe **experiențe imaginare**, care m-au captivat în fiecare capitol în care visele lui au prins viață.

Personajul principal trece prin mai multe întâmplări: este atacat de o păpușă, se transpune în corpul motanului său, își face familia să dispară, descoperă identitatea hoțului străzii, devine bebeluș, apoi adult și încă alte câteva.

Cel mai mult mi-a plăcut capitolul „Hoțul”, deoarece Peter a dat dovadă de mult **curaj**, iar povestea acțiunii a fost imprevizibilă.

El își dorește să ajute oamenii din cartier să prindă hoțul și decide să se prefacă răcit pentru a rămâne acasă. Ațipește din greșeală și este trezit din somn de cotrobăielile gălăgioase ale hoțului. Reușește să îi facă repede niște poze compromițătoare.

În acel moment, realizează că „Săpunici” este chiar vecina Goodgame, fapt care pe mine m-a surprins tare. Apoi, modul lui de a se descurca, prin a o amenința chiar dacă ea era cu pistolul îndreptat spre el, m-a făcut să simt teamă pentru el.

Este o carte despre **copilărie** și imaginație, Peter ne arată că poți fi orice și oricine doar cu puțină **fantezie**.

David Munteanu, clasa a V-a B

Cartea cu „Visătorul” mi-a plăcut, pentru că pe măsură ce înaintam, acțiunea devenea mai intensă, provocându-mi **emoții** mai puternice. În special, ultimele două capitole au atins punctul culminant, deoarece Peter își imagina lucruri foarte ciudate.

Darius Bancu, clasa a V-a B

M-a impresionat cartea „**Visătorul**”, deoarece personajul principal, **Peter Fortune**, este un băiat de vârsta mea, care visează și are o imaginație bogată, creând diverse povești și **aventuri** palpitate. Toate cele șapte capitole ale cărții reprezintă experiențe inedite ale „visătorului” Peter, aventuri fascinante prin care trec mulți copii, izvorâte din imaginația lor bogată. De exemplu, Peter trăiește în corpul motanului său bătrân, William, și al unui copil răutăcios, se luptă cu păpușa Mașteră care caută răzbunare, folosește o cremă invizibilă, care-i face pe membrii familiei sale să dispară, în cele din urmă trezindu-se în trupul unui adult, care va trăi **experiența** îndrăgostirii. Toate experiențele prin care trece Peter se termină cu bine, iar finalul poveștilor ne dezvăluie și **morală**, din care acesta învață mereu câte ceva din greșelile pe care le face.

Eduard Niculescu, clasa a V-a B

Această carte mi s-a părut foarte amuzantă. Ceea ce m-a impresionat este faptul că autorul a reușit să facă chiar și părțile mai triste într-un mod amuzant. Lectura m-a învățat că oamenilor trebuie să le faci față chiar și dacă ești cel mai mic, prin **perspicacitate** și curaj.

Teodor Boienoaie, clasa a V-a B

Prezentare de proiecte:

Tudor Tatu și Talida Neagu, clasa a V-a B

„CARTEA CU APOLODOR”

GELLU NAUM

Cum am construit poezia:

1. Am citit capitolele;
2. Am citit din nou și am scris cuvintele cheie: ce se întâmplă, personaje, locuri;
3. Am scris versurile cu unele din cuvintele cheie.

(Tudor Tatu, clasa a V-a B)

AVENTURA LUI APOLODOR

La circ era Apolodor
Cu voce gravă de tenor
Cu toate darurile circului,
Plecă în căutarea neamului.

Zburând spre nord, spre Labrador
Curajos vru să fie Apolodor.
Apoi din avion sări,
De un nor izbit, se prăbuși.

Pe undeva prin Capul Nord
Pierdut și trist într-un fiord
În timp ce se jelea Apolodor
Fu salvat de vaporul METEOR
(Cel mai mare Pescador).

În Bering era aflat
Apolodor, murdar și pătat
și pe undeva prin munții Tinkmerkpuk
L-a întâlnit pe castorul Bursuk.

Acesta pe loc l-a informat
Că-n Labrador de pinguini nu s-a aflat
Și deci se-ndreptă Apolodor
Spre neamul lui din Golful Terror.

A fost un drum lung, din ce înțeleg,
Prin păduri Canadiene spre lacul Winnipeg
C-un popas pentru odihnă
La Iroquezi a stat în tihnă.

În SUA când el a ajuns
A încercat să stea ascuns,
Dar din tren a fost aruncat
De Tâlharul din Connecticut.

După un popas pe valea Missouri
Apolodor se jeli de nu se mai opri.
A făcut și autostopul,
Un camion cu fiare vechi a fost norocul.

Înfrișat de frigul din Golful Terror
Își lua armură Apolodor,
Apoi un uragan veni
Și pe Apolodor îl azvârli.

Ce caută acesta aici?
Noi suntem în Saint-Louis
Poate-i un extraterestru!
Savantul Fergus se gândi.

40 de oameni s-adunară
Să vadă pinguinul invadator
Și cu toții se certară
Ce rol să-i dea în orașul lor.

Primarul decise să-l expună.
Fergus, despre el a făcut o carte bună,
Dar n-au apucat să-i facă laude mai mari
Căci noaptea a fost răpit de tâlhari.

La casa cea încuiată
Se adunară toți bogații
Și fac planuri de vendetă:
Apolodor va fi rachetă.

Îl imbarcă în rachetă, deasupra orașului
E ploaie de bombe și explozii.
Chiar și în titlul ziarului
Apare știrea terorii.

Negrul Jack și negrul Jim
Îl găsesc plutind pe Apolodor.
Grija lor e elixir,
L-au luat la bordul vaporului lor.

Ei plutesc în larg spre sud
Când o telegramă a sosit.
Căpitanul doarme, dar adevărul crud:
Tâlharul e al căpitanului amic.

De frica tâlharului faimos
Apolodor a scufundat
Vaporul cel misterios
Plin cu arme de bombardat.

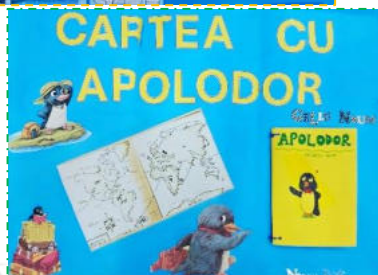
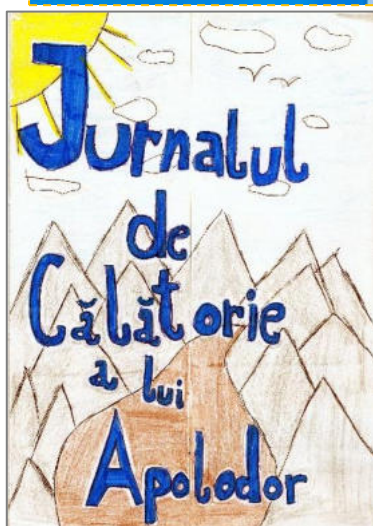
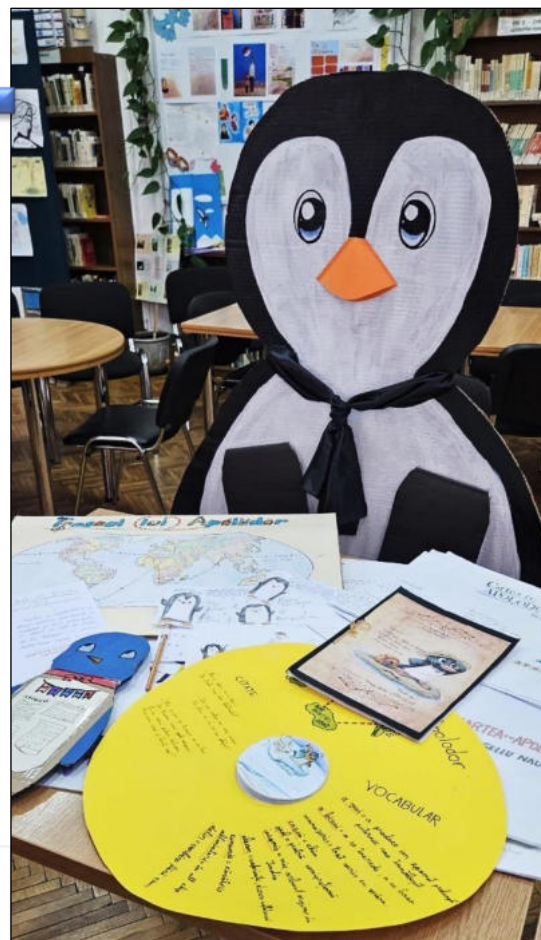
Apolodor, plutind spre sud,
Murdar, obosit și ud,
Când era să moară de chin și de vai
Fu salvat de pescarii din Uruguai.

Ajuns la Golful Terror
Fericit și zâmbitor
Petrece în familie
Clipe de bucurie.

Dar o tristețe îl apasă:
Revine iar dorul de casă,
De circul cel din București
Și pleacă, iar, cu bune vești.

La București, din nou tenor!
De nu venea, murea de dor.
E acum cu prietenii la masă
-Nicăieri nu-i ca acasă!

LA DRUM CU APOLODOR. POVEȘTEA ÎN IMAGINI

„...Cânta, cânta Apolodor
Cânta cu glasul de tenor
Plimbându-se din nor în nor...
Sări pe-o aripă cu gândul
Să dea dovadă de curaj...
Apoi cu parașuta-n spate...
Se zbenguie Apolodor ...”

Grafică:

Ioana Șerban, Maia Ostafi, Anastasia Diaconu, clasa a V-a A

Grafică: Ana Maria Stroe, Sebastian Vulcu, Iris Popoviciu, Talida Neagu, David Andrei, Iris Stănilă, Ioana Stoica, David Munteanu, Mara Gogan (V B)

„CARTEA CU APOLODOR”

GELLU NAUM

PĂREREA NOASTRĂ. IMPRESII POST LECTURĂ

Grafică: **Andrei Muntean, clasa a V-a A**

Părerile mele despre „Cartea cu Apolodor” de Gellu Naum sunt împărțite, fiind atât în direcție pozitivă, cât și negativă. Mi-a plăcut cartea, deoarece a avut un fir cronologic continuu. Întâmplările din carte m-au fascinat și m-au lăsat în suspans de fiecare dată. Mă făceau să mă întreb ce va urma și prin ce aventuri va mai trece Apolodor. Mi-a plăcut faptul că autorul a transpus povestea în versuri care rimau ceea ce m-a făcut să înțeleg mai bine povestea.

Au fost și câteva aspecte care nu mi-au plăcut. Mi s-a părut că unele episoade narrative din carte au fost însoțite de prea multă violență fizică, dar și verbală. Spre exemplu, partea când Tâlharul din Connecticut l-a aruncat pe Apolodor pe geamul trenului sau atunci când Apolodor a fost răpit de către asociația secretă KU-KLUX-KLAN.

În concluzie, această carte are și părți bune, dar și defecte. Recomand această carte celor care vor să ia parte la minunata călătorie al lui Apolodor, simpaticul pinguin din Labrador.

Tudor Blaga, clasa a V-a A

Din această carte, am decis să vă prezint capitolul în care Apolodor se întâlnește cu familia sa. Revederea este emoționantă, iar pinguinul este fericit să fie alături de cei dragi. Totuși, el își dă seama că, deși își iubește familia, viața lui este la circ. Astfel, Apolodor înțelege mai bine cine este și unde se simte cu adevărat acasă.

Denis Bărbat, clasa a V-a A

Părerii pozitive:

Povestea lui Apolodor m-a făcut să zâmbesc, dar m-a și emoționat, pentru că e despre dorul de familie, prietenie și curaj. Mi-a plăcut că Apolodor a trecut prin tot felul de aventuri riscante, dar totuși nu s-a dat bătut. Mi s-a părut o carte simpatică și ușor de citit, mai ales că e scrisă în rime.

Părerii negative:

Mi s-a părut ciudat că pinguinul și-a riscat viața ca să ajungă la rudele lui, dar în final a plecat de la ei, realizând că vrea înapoi la circ. Nu mi-a plăcut faptul că segmentele narrative și capitolele se schimbau foarte repede între ele, iar unele nu aveau sensul clar delimitat.

Ștefan Chilariu, clasa a V-a A

Ce mi-a plăcut la Cartea cu Apolodor:

- este vorba despre o călătorie lungă, cu multe peripeții și pericole.
- este despre o alegere între prieteni și familie.
- are multe momente de tensiune, cum ar fi, în capitolul 31, când tâlharul l-a aruncat pe geam, m-am întrebat dacă Apolodor a murit sau nu.

Ce nu mi-a plăcut la Cartea cu Apolodor:

- are prea multe momente exagerate, cum ar fi cel în care Apolodor a vrut să se căsătorească cu o maimuță, doar pentru a nu o vedea supărată, ceea ce mi se pare absurd.
- unele capitole erau plictisitoare, fără pic de suspans: se afla doar faptul că acea călătorie continuă și asta se întâmpla de prea multe ori în această carte.
- faptul că la unele capitole nu înțelegeam ce înseamnă anumite cuvinte și nu puteam pricepe care era ideea lor.

În final, aș da nota 9 din 10 acestei cărți, pentru că la început, personajul a ales familia, apoi a decis să plece la prietenii săi, ceea ce e o întorsătură mare.

Sinceră, nu m-am așteptat la asta și încă nu știu cum s-a întors acasă... Înotând? Cu barca? Cu mașina? Cu ajutorul unor oameni?

Nu se știe... dar abia aștept să aflu :).

Maia Fugaru, clasa a V-a A

ATELIERUL DE LECTURĂ „FOȘNETUL CĂRȚILOR”

ATELIERUL DE LECTURĂ „FOȘNETUL CĂRȚILOR” ESTE PROIECTUL CARE SE REINVENTEAZĂ CU FIECARE GENERAȚIE DE ELEVII. PRINCIPIUL ORGANIZATORIC ESTE UNUL SIMPLU: ELEVII PRIMESC O LISTĂ CU CÂTE UN TITLU PE LUNĂ, PE CARE ÎL PREGĂTESC URMĂRIND MAI MULTE CRITERII ȘI ÎL PREZINTĂ SUB FORMA UNUI MONOLOG ARGUMENTATIV ÎN CLASA A V-A, DIALOG ARGUMENTATIV ÎN CLASA A VI-A, PENTRU CA ÎN CLASA A VII-A SĂ VALORIFICE FORMA UNEI DEZBATERI.

PROIECTUL ESTE „DIN NOU” LA ÎNCEPUT, ÎNTRUCÂT DIVERSELE CĂRȚI SUNT LECTURATE DE ELEVII DE CLASA A V-A, DAR IDEILE LOR NU SUNT NICI PE DEPARTE SIMPLISTE. PRIMELE TREI CĂRȚI PROPUSE, RESPECTIV „VISĂTORUL”, „MICUL PRINȚ” ȘI „CARTEA CU APOLODOR” AU DEZVĂLUIT CAPACITATE DE ANALIZĂ ȘI SINTEZĂ, DE IDENTIFICARE A MESAJULUI, DAR MAI ALES PLĂCEREA DE A EXPUNE ȘI DE A SUSȚINE PROPRIILE IDEI ÎN FAȚA CELORLALȚI. AM AVUT PROIECTE CARE S-AU BAZAT PE CONEXIUNEA CĂRȚILOR CU JOCURILE DE CALCULATOR, PREZENTĂRI PRIN CARE ELEVII AU CĂUTAT ELEMENTELE SITUAȚIEI DE COMUNICARE ÎN ANUMITE SECVENȚE, AU PREZENTAT CARTEA ÎN FORMĂ VERSIFICATĂ SAU AU REDACTAT SCRISORI PERSONAJELOR. NU ÎN ULTIMUL RÂND, AU EXERSAT JOCURI DE IMAGINAȚIE... CUM M-AȘ COMPORTA DACĂ AȘ FI.../ DACĂ M-AȘ ÎNTĂLNI CU... ETC. PIATRA DE REZISTENȚĂ A FOST PREZENTAREA MULTIMODALĂ REALIZATĂ DE ELEVII.

PROF. ANAMARIA CRISTINA COROIAN

„Cartea cu Apolodor” a fost interesantă, deoarece pinguinul călătorește prin toată lumea, având experiențe de viață și preluând personalitatea mai multor feluri de oameni, în funcție de locul în care se află.

Apolodor, în opinia mea, întruchipează omul care niciodată nu este mulțumit de locul în care este, cu ce persoane este și în ce stare se află. Lui i-a fost dor de rudele sale, așa că a plecat de la București spre Labrador, părăsindu-i pe colegii lui de la cor. El trece prin numeroase peripeții și schimbări ale personalității lui, ajungând în sfârșit la familia sa. Surprinzător, stă foarte puțin cu ei, apoi pleacă, fiindu-i dor de prietenii lui coriști, alături de care își găsește fericirea pe care o putea avea de la început.

Această carte are un umor ascuns, cu ironii la adresa societății și a felului de a fi al unor oameni.

Ioan Stoisor, clasa a V-a B

Am apreciat această carte, pentru că este plină de aventură și imaginație. Aș fi dorit ca Apolodor să-și continue aventurile pe ghețar, alături de familia sa. El a muncit foarte mult ca să ajungă la ei, dar a ales să se reîntoarcă la circ și să renunțe la timpul petrecut în inima familiei.

Justin Gheorghe, clasa a V-a A

Mi-a plăcut Prima Carte cu Apolodor, deoarece ne învață că nu trebuie să ne dăm bătăuți atunci când eșuăm și de fiecare dată trebuie să mergem înainte, în ciuda tuturor piedicilor. Lunga și întortocheata călătorie a bravului pinguin ne arată cât poate fi de dificil de urmat calea în viață pentru atingerea unor idealuri personale. Totodată, vedem cum, odată atins scopul dorit, o reîntoarcere la vechea existență liniștită devine nu doar posibilă, ci chiar probabilă.

Teodora Greavu, clasa a V-a A

Această carte a fost tristă, deoarece Apolodor a fost aruncat dintr-un tren, a fost răpit și a fost pus într-o rachetă, dar a fost și amuzantă pentru că autorul a reușit să transforme anumite secvențe triste în unele foarte amuzante. Pe de altă parte, carte aceasta mi s-a părut și unică, deoarece nu îmi închipuiam cum un pinguin poate să cânte și să treacă prin atâtea aventuri. Voi vă puteți închipui cum sună glasul unui pinguin?

Ama Maghiar, clasa a V-a B

În „Cartea cu Apolodor” se povestește despre un pinguin care se aventurează pe toată suprafața Pământului pentru a-și vizita familia. El se întâlnește cu multe animale prietenoase și neprietenoase, trece prin multe aventuri, dar niciodată nu își pierde curajul și încrederea în sine. El își dă seama că nu familia este cea mai importantă, ci cei cu care îți petreci cea mai mare parte din timp și cu care îți crezi un mediu confortabil.

Iris Popoviciu, clasa a V-a B

Mi s-a părut impresionant faptul că Apolodor a avut parte de atâtea peripeții și nu a renunțat la dorința de a fi alături de frații săi, nici chiar atunci când avea tot ce-și dorea. Am învățat că „acasă” nu este acolo unde ne-am născut, ci acolo unde sunt prietenii noștri și unde facem ceea ce ne place și suntem noi înșine.

Recomand această operă celor care nu și-au găsit casa sau celor care caută puțină aventură înveșmântată în rime.

Maia-Sofia Ostafi, clasa a V-a A

PROVOCAREA LUNII DECEMBRIE SAU POVESTEA DIN SPATELE UNUI PROIECT

ANA-MARIA STROE, CLASA A V-A B

Ca în fiecare lună, decembrie mi-a adus ca sarcină de lucru realizarea proiectului cu titlul „Cartea cu Apolodor”.

Aveam la dispoziție o lună să citesc și să realizez proiectul. Deoarece lectura era diferită (în versuri, nu în proză așa cum eram obișnuită), voiam și eu un proiect diferit. Și ce era mai potrivit decât un pinguin? Pentru mine era clar: voiam un pinguin - un pinguin în mărime naturală...

A început vânătoarea de cartoane de minim un metru lungime. A fost greu. Am găsit ba cartoane mai mici, ba mai înguste, ba subțiri, însă nimic care să fie pe placul meu. Până într-o zi, când am găsit cutia. Era mai mare, însă era perfectă. Așadar, din pinguin în mărime naturală am ajuns la pinguinul cât mine de mare. A fost începutul furtunii de idei în continuă schimbare.

Aveam acum un pinguin, dar ce să fac cu el? Unde să scriu tot ce aveam de scris? Rezumatul pe burtă – parcă prea plin, prea aglomerat... Rezumatul să iasă dintr-o pălărie – dar Apolodor nu era magician... Rezumatul să fie ascuns sub aripi – perfect! Deci aveam nevoie de aripi mari, deci pinguin mare și preferabil grăsuț. Am desenat pinguinul cât am putut de mare, iar mama m-a ajutat cu decuparea lui.

Următoarea dilemă: pinguin îmbrăcat sau pictat? Am cumpărat material alb și negru. Am crezut că va fi mai special, însă nu știam cum pot scrie pe el... Așadar am rămas la varianta de pinguin pictat. Și am început... A durat 3 zile până am pictat, s-a uscat și repictat pentru o nuanțare mai bună.

În sfârșit, eram bucuroasă că proiectul prindea contur (deși semăna mai mult a Jerry din desene animate decât a pinguin, însă nu m-am descurajat). Am folosit 3 tuburi mari de acvarelă nuanță alb și unul de negru. Am fost foarte bucuroasă... până dimineața când mi-am găsit proiectul curbat. Cartonul umezit de acvarelă și căldura l-au strâmbat. Așadar, am pus greutate pe el și l-am lăsat 3 zile la îndreptat. Între timp am construit aripile – mari, ca să încapă rezumatul, pe care le-am pictat.

După ce pinguinul s-a îndreptat, i-am lipit aripile cu pistolul de lipit. Însă, de la greutatea din față, acesta cădea mereu. Deci ce era să fac? Aveam nevoie de greutate. Ceva care să îl țină în picioare... Am adăugat „picioarele” din zăpadă artificială. Perfect? Nu, nici pe departe. Pinguinul aluneca, așadar i-am lipit „picioarele” cu pistolul de lipit. Bun. Acum stătea cât de cât. Era înalt și cădea pe spate. Aveam nevoie de coadă... I-am inventat o coadă care să îl susțină. După o săptămână de gânduri, idei schimbătoare și muncă multă (nu mereu reușită), macheta era pregătită.

În timp ce citeam cartea, imaginea mea despre Apolodor se contura tot mai mult. Acum puteam să detaliez macheta. I-am îmbrăcat de 3 ori picioarele în hârtie colorată: prima dată am folosit lipici umede care a umezit foaia dar nu a lipit de tot, apoi am folosit lipici solide care s-a dezlipit de la căldură și în final am recurs tot la pistolul de lipit. I-am desenat ochii și am încercat să îi pictez cât mai frumos – sper că mi-a reușit. A urmat ciocul... inițial l-am decupat din hârtie colorată, simplu, însă parcă ceva nu se potrivea. Așa am decis să fac un cioc 3D. Am decupat carton, am tăiat zăpadă artificială, însă ceva nu îmi plăcea, până când am reușit să îi conturez ideea ciocului din hârtie colorată cartonată. Acum părea mai bine.

Eram așa de fericită! După două săptămâni de muncă, de idei nepotrivite, de gânduri, încercări și renunțări, macheta proiectului era într-adevăr gata.

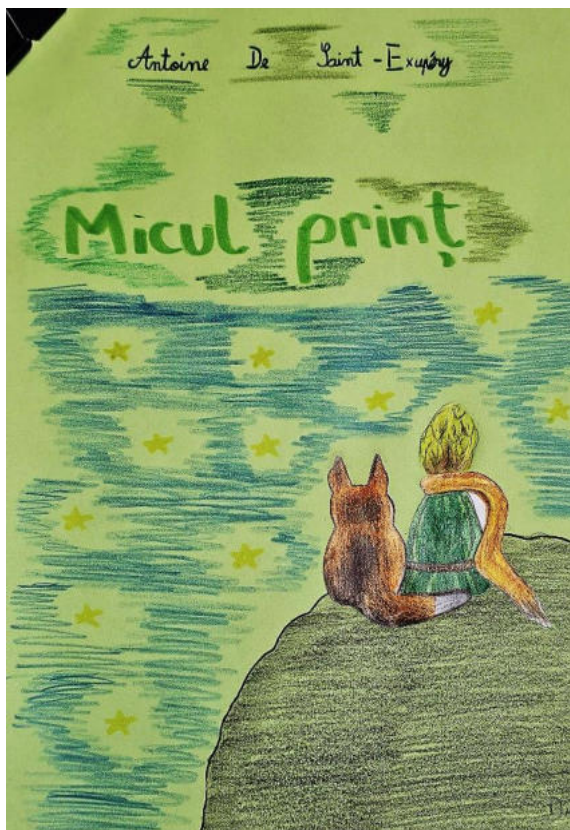
Îmi plăcea atât de mult încât parcă îmi era milă să scriu ceva pe el. Unde era să pun toate informațiile? Sub aripi rezumatul și pe burtă titlul, autor, editură? Mmmmmmm... Am schimbat schimbarea: sub o aripă am scris rezumatul, iar sub cealaltă aripă am reușit să introduc titlul, autorul, editura, anul apariției, desenul și cuvintele de dicționar. Mai aveam de scris 3 impresii și 3 citate preferate. Unde era să le mai scriu? Am mers pe ideea de a face totul ascuns, așadar am lipit plicuri în „picioare” în care am introdus celelalte cerințe, pe cartoane colorate.

Am adăugat o eșarfă, iar acum era într-adevăr gata

Provocarea lunii decembrie poate fi prezentată drept proiectul meu de suflet.

DIANA PÂRVU (VI B)

ILUSTRĂȚIE DE CARTE

SONIA TRIF (VIII A)

TEODORA TOTAN (VI A)

MIHAI EMINESCU

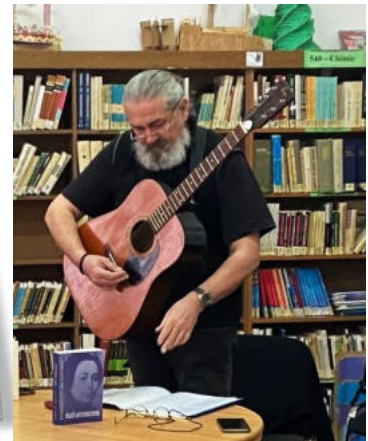
– Ziua Culturii Române la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”
Clasele a VI-a au redescoperit plăcerea de a recita versuri eminesciene...

Cenaclul literar „Iustin Panța” al Filialei Sibiu a Uniunii Scriitorilor și al Fundației „Euphorion” din Sibiu a dedicat întâlnirea de vineri, 16 ianuarie 2026, celui supranumit „omul deplin al culturii române”, Mihai Eminescu.

De Ziua Culturii Naționale, la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, s-a desfășurat activitatea „Trecut-au anii. Omagiu Poetului Național.” Cenaclul „Iustin Panța” își desfășoară activitatea de mai bine de un an (din noiembrie 2024), sub coordonarea doamnei prof. Maria-Daniela Pănăzan și a domnului prof. Savu Popa, ambii fiind scriitori activi ai Filialei Sibiu a Uniunii Scriitorilor din România, președinte Ioan Radu Văcărescu.

Invitatul acestei întâlniri a fost actorul Emil Cătălin Neghină, de la Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu, care a impresionat auditoriul prin interpretarea la chitară a unor cunoscute poezii eminesciene. În deschiderea activității, cei doi coordonatori au evocat personalitatea covârșitoare a poetului, rolul pe care acesta l-a avut în dezvoltarea literaturii române și a „veșmântului cugetării românești”. Prezentările și discuțiile legate de omagierea Poetului au avut în vedere idei fundamentale și cărți de căpătâi pentru înțelegerea scrierilor eminesciene, atât de necesare a fi citite și a fi înțelese de noua generație: *Eminescu, Opere. Poezii* (Editura Academiei Române), *Eminescu, Versuri din manuscrise* (ediție îngrijită de Ioana Bot și Cătălin Cioabă, Editura Humanitas, 2015), *Ioana Bot, Eminescu explicat fratelui meu* (Editura Art, 2012), *Ioana Em. Petrescu, Studii eminesciene* (Editura Casa Cărții de Știință, 2009, reeditată în 2025).

În plus, pentru că de Ziua Culturii Române îi evocăm pe toți marii oameni de cultură români, am ales să prezentăm și cartea *Anei Blandiana, Poate poezia salva lumea?* (Editura Humanitas, 2025). Și pentru că viitorul aparține tinerilor, a fost prezentată și *Antologia dedicată creatorilor sibieni*, apărută în decembrie 2025, la Editura CronoLogia din Sibiu, care se dorește a fi o mărturie a talentului, a încercărilor literare pe care le promovăm cu speranța că tot ceea ce aparține spațiului sibian se va păstra și se va îmbogăți cu nume și cărți de valoare. *Antologia este subintitulată „Liniștea adâncă a lucrurilor”, după un vers scris de Iustin Panța, mentorul spiritual al Cenaclului din Sibiu, fiind coordonată de Maria-Daniela Pănăzan și de Maia-Daniela Loloiu.*

În partea a doua a activității, ca de obicei, ștafeta a fost preluată de tinerii creatori care au citit din scrierile lor sau ale poezilor preferați. Îi amintim, în ordinea lecturilor publice, pe: Valentina Doncuț, Alin Aurelian Vasilie (care a participat pentru prima dată), Miruna-Ioana Ropotin, Theea-Gabriela Todăriță, Nicoleta Virca, Elena-Nectaria Benea, Cristian-Andrei Băilă. Au fost citite poezii eminesciene, iar exercițiul de imaginație propus a dat viață unui „poem dadaist eminescian”, o invitație spre lectură și spre meditație asupra sensului culturii și asupra destinului creatorului în lume.

(Elena Benea, clasa a VI-a B, Maia Loloiu, clasa a XII-a E, coord. prof. dr. Daniela Lorinczi)

De asemenea, Ziua Culturii Naționale, sărbătorită la 15 ianuarie, ziua de naștere a Poetului Național Mihai Eminescu, a fost marcată și prin diferite alte evenimente desfășurate în sălile de clasă. De exemplu, clasele a VI-a au onorat memoria poetului prin învățarea și recitarea poeziilor eminesciene „Sara pe deal” și „Crăiasa din povești”. În plus, s-a discutat despre Eminescu și fizică, descoperirile din „La steaua”, pasiunea pentru științe a lui Mihai Eminescu, prietenia acestuia cu Ion Creangă etc. De asemenea, la clasa a IX-a A s-a urmărit și discutat filmul „Un bulgăre de humă” (România, 1989), cu Adrian Pintea și Dorel Vișan, în rolurile celebre ale lui Mihai Eminescu și Ion Creangă, o prietenie sinceră și unică în istoria literaturii române...

Cu certitudine, poezia va salva lumea. Are reprezentanți care o onorează și care duc mai departe ștafeta culturii. Important este să fie oameni care să-i vadă și să-i aprecieze precum se cuvine.

„Ce să fie? Ce să fie? Un Nobel pentru omenie!”

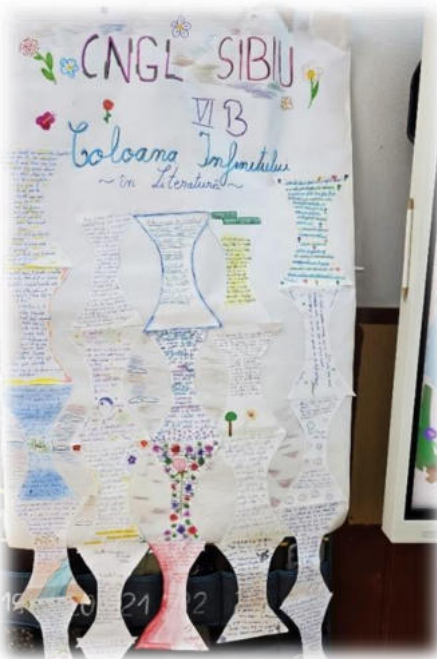
2026 - Anul Constantin Brâncuși. Anul Nadia Comăneci

Coordonator: prof. dr. Daniela Lőrinczi

Tema din acest an a Lecturiadei, organizată sub atenta „lupă” a Asociației Profesorilor de Limba și Literatura Română (prof. Monica Onojescu), a fost „Ce să fie? Ce să fie? Un Nobel pentru omenie!” Ne-am dat silința, noi, elevii din clasa a VI-a B, alături de doamna profesoară de română și diriginta noastră, prof. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi, să realizăm două obiective majore în ritmuri... cadențate diferit: artă grafică și lectură publică.

Inspirați de Coloana Infinitului, sculptura capodoperă a lui Constantin Brâncuși, am realizat un poster (sperăm interesant și... inspirațional) dedicat artei supreme, în care am inserat cele mai alese citate din cărțile noastre preferate. Le-am „piperat”, „sărat”, „îndulcit” cu mai multe culori și le-am dat sens într-o... Coloană a Infinitului în literatură. Știți? Această coloană chiar stă bine peste suportul de telefoane din clasă... Acoperă ... zgomotul lumii și ne conectează la adevărata Carte. Lectura este, dacă ne gândim bine, asemenea acestei coloane. Nu se termină niciodată, chiar dacă se poate întrerupe...

„Nu am vrut să sculptez pasărea, am vrut să sculptez zborul.”
(Constantin Brâncuși)

USR Filiala Sibiu Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” SIBIU

Ziua Lecturii - 20 februarie 2026

„De fapt, pe mine nu m-au format cărțile, ci lectura. Există o lume a lecturii, în absența cărții cărțile au înlocuit-o nimie. Mai întâi a fost, pentru mine, pierderea cititului, apoi obținutul cititului, în fine, monumentul cititului. Dar toate acestea sunt trepte inferioare ale actualului de a citi. Abia când cititul a devenit pentru mine adicție am început să pătrund filozofia sa, care este lectura. În lumea lecturii nu mai citesc cărți, ci trăiesc solo conștienta hermetică, construită din cărți, dar depășind-o, așa cum o catedrală e mai mult decât piatră: din care e făcută. Depășind cititul către lectură, se poate spune că faci pașii de la zidar la arhitect.” - Mircea Cărmăneș

2026
ANUL
NADIA
COMĂNECI

MARI ROMÂNI

150 DE ANI
DE LA
NAȘTEREA
LUI
CONSTANTIN
BRÂNCUȘI

CLASA a VI-a B

Și cărțile au suflet...
atelier de scriere creativă și de lectură

Coordonator:
Prof. Maria-Daniela Pănăzan (lectură publică)

În colaborare cu
Editura Creație Sibiu

Născut la 19 februarie 1876, în Hobîța, Constantin Brâncuși este unul dintre cei mai valoroși sculptori din lume, din toate timpurile. Opera sa monumentală a fost creată la Târgu-Jiu, București și Paris. Este arhicunoscut pentru măiestria artei sale, pentru lucrările pe care le-a lăsat moștenire, dar și pentru gândurile sale înțelepte, care au rămas, arcuri peste timp. Iată câteva dintre ele, pentru voi:

- ✓ Există un scop în toate lucrurile. Pentru a ajunge acolo, trebuie să te desparți de egoism.
- ✓ Lumea poate fi salvată prin artă. Artistul face, în fond, jucării pentru oamenii mari.
- ✓ Suferințele îl întăresc pe om și sunt mai necesare decât orice plăcere, pentru formarea unui mare caracter.
- ✓ A „vedea” în depărtare este ceva, însă a ajunge acolo este cu totul altceva.
- ✓ Când ai încetat să mai fii copil, ai murit de mult.
- ✓ Trebuie să încerci neconștient să urci foarte sus, dacă vrei să poți să vezi foarte departe.
- ✓ Simplitatea este partea esențială a lucrurilor complicate.
- ✓ Să nu te urci prea sus pe piramidă, în vârf ajung puțini și sunt repede zvârliți. Viața se află jos, pe pământ.

2026 este însă și anul Nadia Comăneeci. Se împlinesc 50 de ani de la PRIMUL 10 LA GIMNASTICĂ, primit în cadrul Jocurilor Olimpice. Se întâmpla în 1976, la Montreal. Cine l-a primit? Credem că toată lumea știe! NADIA! Un copil de 14 ani (de vârsta noastră!), care a primit de șapte ori nota maximă și care a încheiat Olimpiada cu trei medalii de aur, una de argint și una de bronz. Isprava Nadiei Comăneeci a impresionat și a marcat destinul a milioane de copii din lumea întreagă, iar la noi a creat un adevărat „laborator al performanței”. I-au urmat „fetele de aur”, generații întregi de fetițe care au dus mai departe „visul Nadiei” Kati Szabo, Daniela Silviș, Aurelia Dobre – gimnaste cărora doamna dirigintă le-a dedicat albume de fotografii pe care ni le-a prezentat, povestindu-ne despre performanțele acestora pe care și le amintește din copilărie. Și mai ales, spunându-ne, încă o dată, ceea ce ne tot repetă: „Reușita înseamnă antrenament. E asemenea unei gimnaste care urcă pe bârnă. Cu cât repetă mai mult, cu atât are șanse de a nu rata și de a prezenta un exercițiu reușit”. În semn de respect față de promovarea spiritului olimpic și față de contribuția imensă adusă la dezvoltarea sportului mondial, anul 2026 a fost declarat, în România, „anul Nadia”. Pentru aducerea aminte, doamna dirigintă ne-a adus și ne-a prezentat o istorie a gimnasticii românești, în care Nadia este nu doar pe copertă, ci și „Axis mundi” în sport...

Dar orele de lectură nu s-au terminat... A urmat momentul nostru... Al celor care pășim, încet-încet, cu răbdare și cu pasiune, pe drumul cunoașterii. Doamna dirigintă ne-a rugat să alegem un fragment din cartea noastră preferată și să-l citim... Cu emoții, dar cu bucurie, am citit din cărți de suflet. Vă întrebați, poate, cine știe?, care sunt acestea... Iată, am realizat o listă, dar nu vom scrie autori, pentru că am vrea să căutați singuri aceste cărți și să citiți:

A, da, am uitat să vă spunem că am oferit PREMIUL NOBEL PENTRU OMENIE lui Anton Lupan din „Toate pânzele sus”. Da, îl merită. A fost un vot deschis, în unanimitate.

„De fapt, pe mine nu m-au format cărțile, ci lectura. Există o lume a lecturii, în absența căreia cărțile nu înseamnă nimic. Mai întâi a fost, pentru mine, plăcerea cititului, apoi obiceiul cititului, în fine, monomania cititului. În lumea lecturii nu mai citești cărți, ci trăiești sub enorma lor boltă, construită din cărți, dar depășindu-le, așa cum o catedrală e mai mult decât pietrele din care e făcută. Depășind cititul către lectură, se poate spune că faci pasul de la zidar la arhitect.”- Mircea Cărtărescu

- ✓ Cronicile din Narnia;
- ✓ Toate pânzele sus!;
- ✓ Minunea;
- ✓ Inocenții;
- ✓ Harry Potter;
- ✓ Povestiri de pe Calea Moșilor;
- ✓ Robinson Crusoe;
- ✓ Aventurile lui Tom Sawyer;
- ✓ Menajera;
- ✓ La Medeleni;
- ✓ Cireșarii.

Grafică, text, imagini, selecție pentru voi: Anastasia Țepeș, Amelie Tămaș, Ștefania Toth, Emma Danciu, Vladiana Ciuru, Ștefana Șuiu, Ioana Calborean, Sonia Milea, clasa a VI-a B

„SĂPTĂMÂNA NAȚIONALĂ A LECTURII CNGL SIBIU”

PROIECT „SIBIUL_MEU_CITEȘTE”

(16-20 FEBRUARIE 2026)

În săptămâna 16-20 februarie 2026, elevii Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” au participat la Proiectul „SibiulmeuCITEȘTE” un festival al cărții organizat de Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu, în parteneriat cu Universitatea „Lucian Blaga”, reprezentanți ai administrației locale și ai societății civile din Sibiu. Astfel, lăzăriștii au luat parte la ateliere interactive de lectură și dezbateri literare în compania unor personalități din domenii diferite precum: cultură, artă, sport, învățământ etc.

Partenerii noștri în acest demers au fost: dna. Monica Marin, bibliotecar la Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu, dna. Mihaela Miroiu, scriitor, prof. univ., dl. Florin Coșuleț, prodecan al Facultății de Litere ULBS și actor Teatrul „Radu Stanca” Sibiu, dl. Levente Serfőző, director al Centrului Cultural Maghiar din Sibiu și dna. Andreea Grama, medic la Spitalul Clinic de Psihiatrie Sibiu.

Au participat la eveniment elevi de liceu (clasele IX-XII) și elevii de gimnaziu din clasa a VI-a A, însoțiți de cadre didactice: prof. dr. Rita Federeac, prof. dr. Ana Maria Bedreagă, prof. dr. Marcela Ciobănuș și prof. dr. Daniela Pănăzan Lorinczi. (responsabil CDI Marinela Rusu)

ZIUA LECTURII „CU... ȘI DESPRE CĂRȚI”

DIN ACTIVITATEA ELEVILOR DE GIMNAZIU. INSTANTANEE. IMPRESII

Astăzi am petrecut ora de limba și literatura română în Centrul de Documentare și Informare alături de medicul psiholog Andreea Grama, care ne-a încântat sufletul cu lectura unor fragmente din cartea „Cum să faci să nu citești: Ghidul lui Charlie Joe Jackson”. A fost o lectură captivantă datorită capitolului ales, dar și a intonației și dicției impecabile.

Personajul principal al poveștii este Charlie, un elev de gimnaziu căruia nu îi place să citească. Acesta se confruntă cu tot felul de situații care îl aduc în preajma cărților și, pe măsură ce crește mai mare, descoperă că lectura este din ce în ce mai greu de evitat.

A fost o lectură bine aleasă, după părerea mea, care să ne distreze și entuziasmeze. Toți copiii au stat în cerc cu urechile ciulite, captivați de poveste. O cale reușită de a cultiva sămânța dorinței de a citi.

A fost plăcut să fim distrași de la stresul școlii, chiar dacă numai pentru o oră. O cale frumoasă prin care să sărbătorim împreună Ziua Internațională a Lecturii.

(Irina Oprișan, clasa a VI-a A)

Coordonatori:

prof. dr. Daniela Lorinczi
responsabil CDI, Marinela Rusu

ZIUA LECTURII „CU... ȘI DESPRE CĂRȚI”

Printre cărțile recomandate de elevii noștri (altele decât cele din bibliografia obligatorie) se numără:

- ✚ „Jim Năsturel și Cei 13 Sălbatici” de Michael Ende;
- ✚ „Lección pinguinului. O poveste adevărată” de Tom Michell;
- ✚ „Bronz și Floarea-Soarelui” de Cao Wenxuan;
- ✚ „Gelsomino în Țara Mincinoșilor” de Gianni Rodari;
- ✚ „Hoțul Vrăjitor” de Sarah Prineas

Dr. Andreea Grama
Spitalul Clinic de Psihiatrie Sibiu

Începând cu anul 2022, pe data de 15 februarie, se sărbătorește Ziua Lecturii, o zi în care frumusețea cititului este împărașită și promovată față de ceilalți, iar în rândul elevilor este marcată cu ajutorul evenimentelor de acest tip. În acest an, atât eu cât și colegii mei am avut oportunitatea să ne întâlnim cu Dr. Andreea Grama, în spațiul bibliotecii din școala noastră, unde ne-am putut bucura de lecturarea cărții „Cum să faci să nu citești” scrisă de Tommy Greenwald. Alegerea acestei cărți mi-a stârnit un strop de ironie, datorită titlului sugestiv. Cu toate acestea, mesajul este pro lectură, personajele sunt fabuloase, iar peripețiile și întâmplările pline de neprevăzut.

La acest eveniment ne-am putut bucura de farmecul cărților și ne-a amintit cât de importantă poate fi lectura în viața de zi cu zi.

(Eliza Ungurean, clasa a VI-a A)

În 16 februarie, doamna profesoară de limba română ne-a propus să facem o activitate mai specială, de Ziua Lecturii. Ne-am întâlnit la biblioteca școlii cu doamna Andreea Grama, o tânără doctoriță care ne-a citit dintr-o carte intitulată „Cum să faci să nu citești”.

Mie personal mi-a plăcut activitatea deoarece doamna Andreea întrerupea lectura și ne întreba dacă ne regăsim în paginile cărții. Și răspunsul este: DA, mă regăsesc în aventurile personajului principal foarte mult, mai ales că în fragmentele citite erau și anumite „ponturi” folositoare despre lectură, despre școală și chiar despre prieteni.

Această întâlnire m-a motivat să iau în serios lectura, în mod special cărțile scrise de Tommy Greenwald.

(Serafim Rancea, clasa a VI-a A)

Pentru mai multe imagini și informații privind proiectul „SĂPTĂMÂNA NAȚIONALĂ A LECTURII CNGL SIBIU” vezi: [cdicngl.ro/activități culturale](http://cdicngl.ro/activități_culturale)

„...Cu povești ne leagă lumea, cu povești ne adoarme...”

Coordonator: prof. dr. Maria-Daniela Lorinczi

Elena-Nectaria Benea, clasa a VI-a B

Lumânarea

Cum bocceaua ține apa pentru cel ce e-nsetat,
Iară bolta ține stele, pentru sufletul curat,
Tot așa și lumânarea cară-n cârcă flama care,
Veștejită și plăpândă, conturează o cărare
Ce se-ntinde peste țarini, peste-al inimii muzeu
Și ce strânge în năframe dor aprins de Dumnezeu.
Iară la final de drum, când fitilul e-amintire,
Iară flacăra aprinsă simte vag a sa pieire,
Tot ce-i bun și-a fost cules, fie că-i Prier sau Faur,
Va sălășlui în veci, în al nostru vechi tezaur.
Lumânarea nu-i lumină, însă fără focul ei
Nu-i cărare ce să-ndrume ai Păstorului blânzi miei.

Două mâini

Tricolorul românesc e ștergar ce se așază
Peste chipuri de străbuni, ce cu lacrimi îl botează.
Căci credința-i amintirea ce-a uitat să se ateste,
Iar în loc sunt doar cuvinte, de ocară și funestre.
Numai sălcii lăcrimează pentru profunzimea rănii,
Iară trestiiile plăpânde se apleacă în mătănnii.
Însă-a noastră mântuire nu e oale și ulcele
Cât mai e o sfântă cruce împletită din nuiete.
Două mâini împreunate sunt arac pentru popor
Ce încuie pălămida și-o ferecă cu zăvor.

Drumul Fumului

Printre ploile de zarzăr, ce pământu-nveșmântează,
Peste râuri de topaz, care bolta-ntruchipează,
Drept prin inimile noastre are drum, cu pas grăbit,
Fumul de cădelniță, din speranțe fiind croit.
Și el vine ca un sol, cu nădejde să dea veste,
„Început de liturghie”, cu mireasmă s-o ateste.
Dară, fiind încețoșare, contempli o minune,
Cum să vezi prin fumul gros a părintelui acțiune?
Ce se-ntâmplă în pronaos nu se vede, se trăiește,
Iar cădelnița, în suflet, vestea scrisă ne-o clădește.
Tipărește, prin parfumul dorului de curățire,
Că jertfirea lui Iisus e un gest de mântuire.

Golgota

Pe drumul Golgotei plâng clopote amarnic,
Cavalu-ngână doine în comarnic,
Iar apa lăcrimează pe sub gene
Sub pașii lui Simon cel din Cirene
Ce cară-n spate crucea cu povară
Ce-a fost de moarte, tortură și ocară.
În spate e Păstorul, fără miei,
Urmărit de cărturari și farisei.
Prin sângele ce-a curs pe sub piroane,
Prin greu înfinse-n inimă vădane,
Prin soarele ascuns în nori trei ceasuri,
Prin a izvoarelor de lacrimi multe glasuri
Și prin iubire și prin jertfă, toate
Ne-au scos din negură și din păcate.

Elena-Nectaria Benea, clasa a VI-a B

Un heruvim și o cruce

Pe prispa casei sta, torcând,
Cu ochi de înger a mea mumă
Un sfânt heruvic îngânând
Și-avea opincii plini de humă.
Iar mai încolo, jos, pe târlă
Cavalul depăna povești
Sub jocuri sprintene de deget
Și printre sunete oiești.
Cu ale sale straie
Turchez de Voroneț,
Pârâul sălta vesel
Fudul de-al său obleț.
Iar ulițele goale
De chiot se umpleau
Când în cerdac bunicii
Cu poale-n brâu ieșeau.
Iar pentru noi întreg pământul
Era cuprins între-un nușor
Și între preacinstita cruce
Din al bisericii pridvor.

Acum pătrund în tinda rece
Cu spoilul sărutat de timp,
Iar al meu suflet pribegeste
Într-al ruginei anotimp
Unde-i fuiorul, unde e maica?
Unde-s străbunii cu proaspeți plăcînți?
Sunt toate-acestea oale și-ulcele
Într-un mormânt smălțuit de iacînți?
Nu mai sunt urme din a mea pruncie
Au rezistat timpului trecător
Doar amintirea unui vechi heruvic
Și dulcea cruce din sfântul pridvor.

Vis de vară după vijor

Aranjament ce-mbină voaluri
Cu flori, miresme și culori
Sclipirea din a mării valuri
Ce-atestă inimi și valori.
O-ncununare a puterii
De-a mânuși al minții frâu
Și de a ține piept căderii
Ce se-află-n mîlul dintr-un râu.
În ale sale flori și frunze
Se află tocul și cerneala,
Iar ale științei multe pânze
Sunt ornamentul și beteala.
Iar orice minte ce-i citită
Și nu se-oprește din urcare
Va fi cu-aceste flori gătită
Ca semn de bună educare.
Iar pentru-acestea o oglindă
E ploaia după vreme precare
Sau un lăstar viu dintr-o ghindă
Ce-a prins clepsidre seculare.
Așa cum cerul ține norii
E scris, și nu-i o bagatelă:
Că cel ce-obține izul florii
Primește și culoarea-i,
și petala de dantelă.

Gutui

Te plimbi pe ulița copilăriei tale,
Călăuzit de plânsul lui Brumar,
Căpițele sunt strânse colo-n vale,
Se-nalță rotocoale din fumar.
S-au dus copiii cu gutui în poală,
S-au dus cocorii în al lor lung drum,
A mai rămas doar rost de plâns și boală
Și-o floare de castan, făcută scrum...
Cenușa ei e luată de-o rafală,
Purtată printre lacrimi, printre dor,
Și-ajunge în grădina ta cea goală
De unde va renaște lin, ușor.

Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a VI-a B

Într-o altă lume

Este o zi însorită a anotimpului Primăvară. Soarele își înfige razele ca niște sulite ascuțite în norii stufoși de pe cerul de azur. Păsările se întrec în laudele lor către Domnul. Pe deal, sus, cu a lui coroană fluturând în vântul incolor, un măr singuratic își trimite parfumul roadelor către femeia care urcă agale spre el. Mirosul îmbătător atrage albine, fluturi și câte și mai câte!

Cuța, în bluza ei roșie, fluturând sub razele soarelui, aduce o găleată plină cu apă rece, sclipitoare ca safirul. De fiecare dată când îl vizitează pe vechiul pom, aceasta îi aduce un dar, pentru ca amândoi să aibă parte de bucurie. Deși drumul este anevoios, vârful dealului este un punct de observație perfect, cu o priveliște ce cuprinde sate, râuri, păduri, chiar și munți! Pomul, însă, și-a pregătit o nouă poveste.

Am să-ți povestesc astăzi o scurtă istorisire despre lumea unde am crescut cât eram sămânță. Acolo, jos, e un tărâm creat din vise! Fiecare își spune povestea, iar apoi, cu ajutorul rădăcinilor arborilor mai bătrâni, se țese o pânză mare de tot și colorată, din acestea pe care le-am menționat mai devreme. Și aici creștem noi.

Ei bine, într-o zi, pe când exploram, am descoperit o pădure magică, unde chiar și râurile pot plânge! Pădurea era formată din mici ferigi care, pentru mine erau mari pe atunci... fascinat de frumusețile acestui loc, de iarba sclipitoare și de boabele de rouă, m-am adâncit tot mai mult. Nici nu mi-am dat seama cum a trecut timpul, că s-a făcut noapte. Luna albă și rotundă probabil strălucea puternic sus, însă nu avea putere să ajungă și la noi.

Ca și cum n-ar fi fost de-ajuns bezna în care căzusem, un răcnet de fiară s-a auzit de acolo, ca dintr-un abis. Un tigru mare, cu dungi albastre și ochi mari, violet, a început să alerge înspre mine. Cine știe ce băiat visa un astfel de animal acum...

Pentru o clipă, fiara s-a oprit, însă, cum m-am mișcat, a început iar să alerge. Disperat, am orbecăit prin întuneric în căutarea unei scăpări, însă, mi-am dat seama că m-am rătăcit! Am înlemnit și nu de frică! Au început să îmi crească rădăcini. Chiar acum! Tigru se apropia și mai mult, a deschis gura, i-au lucit colții și... a dispărut! Pesemne că visul copilului s-a sfârșit. Ce eliberare!

Astfel am reușit să ajung până-n ziua de astăzi... teafăr!

A fost o aventură de neuitat!

Astfel își încheie măgul povestirea...

Elena-Nectaria Benea, clasa a VI-a B

Îngerul

E-o tainică minune, croită din lumină,
O ultimă speranță, ce-n inimă anină
Și nimbu-i strălucește ca ochii de copil,
În fața sa se-apeacă și-al candeliei fitil.
Iar cântul său preadulce ne ține-n rugăciune
Și-așa întreg necazul în fața sa apune.
Iar inima de clopot răsună să dea veste
Că el veghează lumea din înălțimi celeste.
E îngerul ce pururi păstrează legământ
Că-nlătură neghina cea rea de pe pământ.

„...Cu povești ne leagă lumea...”

Anastasia Jeder, clasa a VI a A

Prima mea carte

Astăzi, am citit prima mea carte, de una singură! Stăteam plictisită în camera mea, când am zărit pe etajeră cartea „Scufița roșie” de Charles Perrault. Coperta cu fetița zurlie, îmbrăcată cu o rochiță și o scufie roșie, lucioasă, mi-a atras atenția, așa că am luat-o și am început să citesc. A fost dificil la început, literele parcă săreau de pe pagină și se amestecau ca niște balerine, se roteau și se fâstâceau. Pe la pagina zece, m-am prins cum să le fac să stea cuminiți, fără să se miște, folosind silabe și cititul cu voce tare. Am fost fascinată de ce am aflat în acele pagini: curajul fetiței, răutatea și lăcomia lupului, dar și bunătatea bunicii. Nu mi-am imaginat niciodată o întâmplare atât de stranie!

Au fost și lucruri pe care nu le-am înțeles, cum ar fi... de ce a lăsat mama o fetiță mică, singură, în pădure? Cum a putut-o mânca lupul pe bunica? Dar m-a lămurit mama. Povestea m-a fascinat, poate nu pare un lucru interesant, poate mi-a plăcut pentru că am citit-o singură, dar acea fetiță a aprins, cu siguranță, în mine, o scânteie.

Mai târziu, am mers în vizită la bunica și mi-am mai luat de acolo câteva cărți: „Cenușăreasa” și „Albă-ca-Zăpada”.

Mama și tata mă tot felicitau, habar nu am de ce, deoarece ei știu să citească, aproape toată lumea știe sau învață să citească! Până și bunica îmi tot dădea îmbrățișări și îmi punea în brațe atlase, enciclopedii și cărți de povești.

Am ales din acel teanc o enciclopedie despre zeii greci, care probabil este cam dificilă, dar o să încerc să o citesc! Pentru că simțeam această energie, această dorință de a ști mai mult: Cine este Cenușăreasa? De ce o cheamă așa pe Albă-ca-Zăpada? Ce este atât de interesant la „Cei trei purceluși”?

Presupun că voi învăța pe parcurs, cine știe, poate într-o zi voi ajunge să citesc cărți de mai multe sute de pagini.

Până atunci, voi rămâne la povești și basme!

Antoine de Saint Exupery

„Drept mărturie că Micul Prinț a existat într-adevăr stă și faptul că era o ființă încântătoare, că râdea și că-și dorea o oaie. Când cineva își dorește o oaie, e o mărturie că există.”

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea *Arte*

Grafică: Emma Solomon, clasa a V-a A

ARTA ÎN SECOLUL AL XIX-LEA

Postimpresionismul și Vincent van Gogh

Coordonator: prof. Raluca Filip

Postimpresionismul a fost un curent artistic care s-a dezvoltat la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea (aprox. 1886-1905), nu reprezintă un stil unitar, ci un ansamblu de direcții artistice apărute ca reacție la impresionism.

Vincent van Gogh (1853-1890) a fost un pictor olandez, unul din cei mai importanți reprezentanți ai postimpresionismului și una dintre figurile centrale ale artei moderne.

Lucrări celebre:

- ✓ Noapte înstelată - 1889
- ✓ Floarea-soarelui (seria) 1888 - 1889
- ✓ Camera lui Van Gogh din Arles - 1888
- ✓ Lan de grâu cu corbi - 1890
- ✓ Autoportrete - 1889

Vincent van Gogh

- ✓ Prima lui opțiune profesională a fost aceea de preot (Borinage, Belgia);
- ✓ Ca și Monet, van Gogh s-a inspirat în crearea tablourilor sale din pictura contemporană și din arta japoneză;
- ✓ A început să picteze după 27 de ani;
- ✓ Își personaliza scrisorile cu schițe ale viitoarelor tablouri;
- ✓ A avut o activitate prolifică, în zece ani a realizat peste 900 de picturi, desene și schițe;
- ✓ A avut relații strânse pe prietenie cu pictori precum Paul Gauguin și Emile Bernard;
- ✓ Deoarece era sărac, nu folosea modele și picta adesea noi tablouri peste lucrări mai vechi;
- ✓ A vândut o singură pictură în timpul vieții sale;
- ✓ Cea mai celebră pictură este „Noapte înstelată”, aflată astăzi în Muzeul de Artă Modernă din New York;
- ✓ Van Gogh avea probleme de sănătate mintală; în anul 1888 și-a tăiat urechea în urma unui conflict cu Paul Gauguin;
- ✓ A fost internat la spitalul de psihiatrie din Saint-Remy în anul 1889 și, un an mai târziu, s-a stins din viață la Auvers, Franța;
- ✓ Operele de artă ale artistului se vând astăzi cu milioane de dolari.

(**Seleție și prezentare:**
Teodora Totan, clasa a VI-a A)

Vincent van Gogh – „Noapte înstelată”, (1889) - Muzeul de Artă Modernă din New York

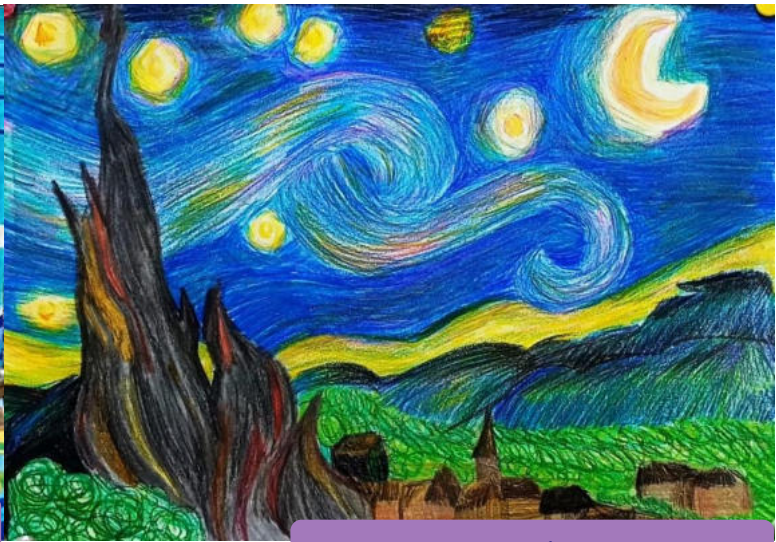
Vincent van Gogh – „Autoportret”, (1889) - Courtauld Gallery, Londra

Surse de informare:

1. Bell, Julian – Oglinda lumii. O nouă istorie a artei. București, Editura Vellant, 2007
2. <https://artsandculture.google.com/story/10-lucruri-pe-care-poate-nu-le-%C8%99tia-despre-vincent-van-gogh>
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Noapte_%C3%AEnstel

Diana Pârvu, clasa a VI-a B

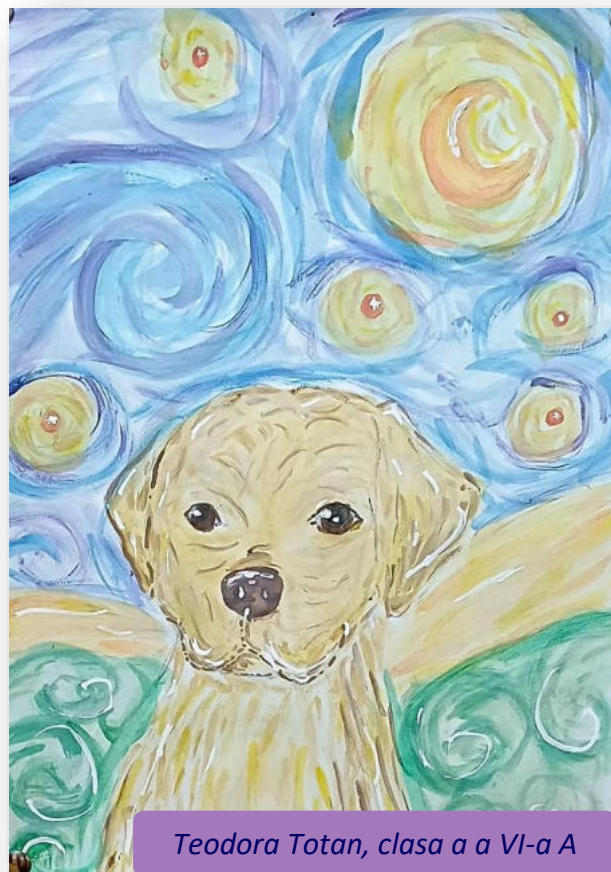

Emma Danciu, clasa a VI-a B

Postimpresionismul_cngl sibiu

Tudor Tomoiagă, clasa a VI-a B

Teodora Totan, clasa a VI-a A

Vladiana Ciuru, clasa a VI-a B

„Un foc mare arde în mine, dar nimeni nu se oprește să se încălzească la el, iar trecătorii văd doar un fir de fum.”

(Vincent Van Gogh)

ARTA IMERSIVĂ_ VAN GOGH

Mina Museum of Immersive New Art, Sibiu

Experiența noastră la MINA Museum Sibiu

MINA Sibiu este un loc special, unde arta prinde viață cu ajutorul tehnologiei. Aici picturile lui Van Gogh, nu stau doar pe pereți, ci se transformă în imagini colorate, pline de lumină.

La MINA Museum Sibiu te simți ca într-un tablou imens: culorile, lumina și efectele speciale fac totul să pară real.

Aș vizita din nou acest muzeu, a fost o experiență minunată!

(Ștefania Coțofan, Ingrid-Elena Zvorișteanu și Teodora-Maria Totan, clasa a VI-a A)

LEGENDA SUNETULUI UITAT

Într-un orășel uitat de lume, ascuns între coline aurii și păduri dese, trăia un luthier bătrân pe nume Arsenie. De zeci de ani, mâinile lui transformau bucăți de lemn în chitare ce cântau parcă din sufletul pământului. Dar într-o zi, Arsenie a construit o chitară diferită – una care nu scotea sunete obișnuite, ci vibrații ce schimbau lumea din jurul ei.

Tabloul din fața ta este legenda acestei chitare. Vopselele curg pe pânză ca și cum muzica s-ar fi vărsat în culori: portocaliul și roșul din trupul chitarei sugerează focul pasiunii, în timp ce albastrul de fundal pare o fereastră spre infinit. Semnele abstracte, ca niște rune sau scrisori venite din altă lume, sunt ecoul cântecelor cântate de chitară – cântece ce aduceau vise, amintiri sau chiar amăgiri celor care le ascultau.

Într-o noapte, o tânără pictoriță pe nume Alexia a auzit sunetul magic al chitarei în vis. S-a trezit transpirată, cu inima bătând haotic, și a pictat tabloul dintr-o suflare, fără să știe exact ce o mâna. Când a terminat, a semnat colțul pânzei și a zâmbit: știa că nu ea pictase chitara, ci chitara se folosise de ea ca să se exprime.

De atunci, tabloul călătorește din mână în mână, iar cei care îl privesc îndelung spun că aud un sunet slab, cald, undeva în fundal – ca o notă veche de dor, ce nu vrea să fie uitată.

Papuc Alexia Bianca
Vrînceanu Beatrice,

(Eduard Simulete, clasa a VII-a B)

ACORDURI MUZICALE

Copilăria unor compozitori iluștri

Coordonator: prof. Gabriel Popescu

George Enescu

SCURTĂ BIOGRAFIE

George Enescu

(Botoșani, 19 august 1881 – Paris, 4 mai 1955)

Copilul George Enescu. La vârsta de trei ani, a auzit pentru prima oară un taraf cântând. Impresionat, micuțul a încercat a doua zi să își construiască o vioară cu ajutorul unui fir de ață și o bucată de lemn și un țambal cu ajutorul unor bețe. A învățat primele lucruri despre muzică de la părinții săi și de la vestitul lăutar Nicolae Chioru.

La patru ani cânta deja la vioară, iar la cinci ani a susținut primul concert. Trei ani mai târziu, și-a făcut debutul ca violonist la Viena, iar presa vremii l-a numit „un Mozart român” și i-a prezis un viitor strălucit. Cu un an înainte, Enescu a fost admis ca „student” la Conservatorul din Viena. Avea șapte ani.

Până în 1899, termină cursurile Conservatorului din Viena și din Paris. Era deja cunoscut în lume ca dirijor, compozitor, era prezent pe scena teatrelor de operă și frecventa casele regale din România și din Europa.

Ce se ascunde pe bancnota de 5 lei?

Antonio Satiro dezvăluie motivul pentru care reprezentanții Băncii Naționale a României au decis să pună imaginea compozitorului pe bancnotă. Alegerea nu este întâmplătoare. George Enescu reprezintă o parte din istoria națională, iar notele muzicale sunt parte din compoziția numită „Destinul” din opera „Oedip” a lui Enescu.

Muzeul Național „George Enescu”

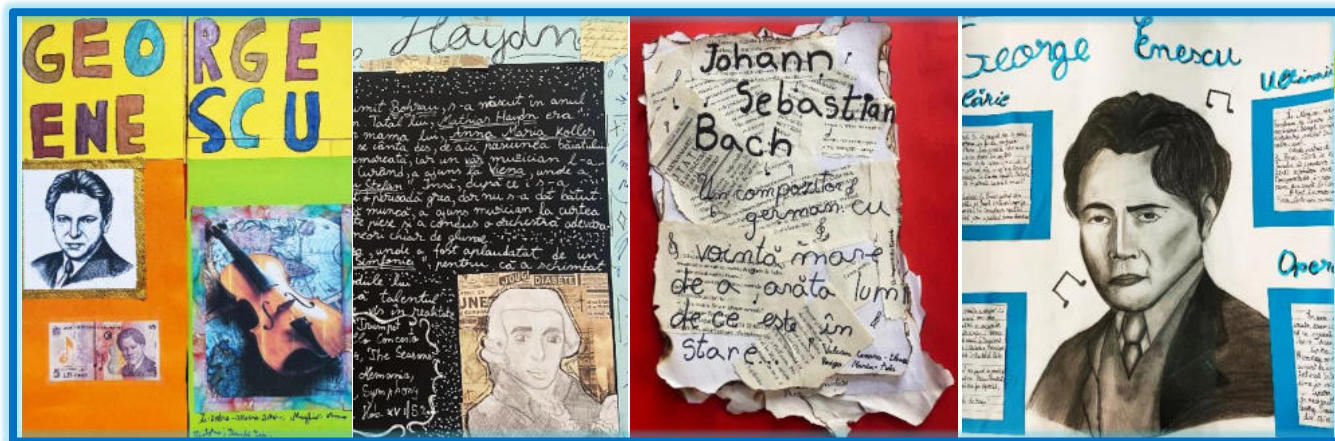
Prezintă publicului expoziții permanente care ilustrează viața și opera compozitorului român (locațiile din București, Buzău și Brașov).

Opera „Oedip”

Este opera reprezentativă a compozitorului, prezentă până astăzi pe scenele teatrelor de operă și ale festivalurilor internaționale de muzică. A fost finalizată în România, la Tescani, dar premiera a avut loc la Paris, în primăvara anului 1936.

Grafică:

1. Eduard Oltean, Ama Maghiar, Iris Stănilă, Ana Ioanesi, Ioana Stoica, V B
2. Anastasia Sasu, Rebecca Jones, VIII A
3. Cezara Vulcan, Maria Resiga, Emma Danciu, Vladiana Ciuru, VI B

„Acolo unde nu este muzică, frumusețea este moartă!”

(Benjamin Disraeli)

Astăzi l-am ascultat pe Niculae Chioru și am rămas vrăjit de simfonia sunetelor care au umplut spațiul din jur, cerul și sufletul meu. Era o muzică divină, care îmi făcea inima să bată cu putere în piept și mintea să rătăcească în lumi îndepărtate care existau numai în adâncul conștiinței mele.

A doua zi, inspirat de talentul lăutarului, am încercat să confecționez un țambal și o vioară cu ajutorul unui fir de ață, o bucată de lemn. Voiam ca în viitor să vrăjesc și eu, cu muzica mea, o sală sofisticată plină de spectatori cu mari așteptări.

La opt ani, după primul meu concert la Viena, mama mi-a arătat un ziar. Presa scrisese că sunt „un Mozart român”. Eram fericit. Mozart era unul dintre idolii mei, iar fiind comparat cu el la vârsta fragedă de opt ani mi-a dat un nou tip de încredere în abilitățile mele și mi-a umplut sufletul de o bucurie nesfârșită.

În 1899 am terminat cursurile la Conservatorul din Viena și Paris. Mă simțeam liber, puteam să îmi creez propriile compoziții muzicale.

(Vladiana Ciuru și Sonia Maria Milea, clasa a VI-a B)

„Vioara, instrumentul la care cântase din copilărie, este instrumentul pentru care Bach începe să compună cu pasiune.”

Selecție și așezare în pagină: Alexia Neiciu, Alexandra Bărbuș, Raluca Angelescu și Simina Muntean, clasa a VIII-a A

Bibliografie selectivă:

1. <https://muzicaclasica.weebly.com>
2. https://ro.wikipedia.org/wiki/Johann_Sebastian_Bach

Johann Sebastian

Bach (1685 - 1750)

- ✓ S-a născut într-o familie de muzicieni. Printre frații săi cunoscuți se numără Christoph (organist), Jacob (muzician la curte), Wilhelm și Carl Philipp, care au devenit compozitori renumiți, precum și surorile și ceilalți frați care au fost la rândul lor muzicieni talentați;
- ✓ La 18 ani compune primele piese: Toccata, Fuga în Re Minor, Clavecinul bine temperat...
- ✓ A rămas până astăzi unul dintre cei mai apreciați compozitori de origine germană.

(Cezara Vulcan și Maria Resiga, clasa a VI-a B)

Joseph Haydn

(1732 - 1809)

- ✓ S-a născut într-o familie modestă, dar pasionată de muzică. Aici a învățat să citească și să interpreteze partiturile muzicale;
- ✓ La 8 ani face parte din corul Catedralei Sf. Ștefan din Viena, iar la 17 ani este deja muzician independent financiar;
- ✓ Este considerat un reprezentant de seamă al muzicii clasice vieneze, alături de W.A. Mozart și Ludwig van Beethoven.

(Natalia Tudor, Daria Săvoiu și Silvana Cârștoc, clasa a VII-a B)

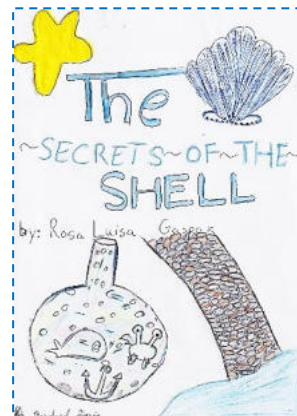
C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Proiecte internaționale

Grafică: Nadia Beleş

(Grafică: Anastasia Jeder, VI A și Daria Burdușel, VII B)

Subiecte dezbătute:

1. Ce carte citită recent ți-a rămas în minte? Ce anume te-a impresionat la ea?

Mi-a rămas în minte cartea „Romeo și Julieta” de William Shakespeare, deoarece nu este doar o poveste de dragoste, ci și o critică a societății. Arată cum dragostea poate uni chiar și ceea ce pare imposibil de unit. (**Larisa-Andreea Căluțiu**, clasa a VI-a A)

Am citit recent cartea „Războiul care mi-a salvat viața”, scrisă de autoarea Kimberly Brubaker Bradley. Această carte mi-a plăcut enorm deoarece am admirat perseverența și curajul fetei, iar lectura a avut multă acțiune. Deși a fost destul de tristă, o consider ca fiind excepțională. (**Natalia Fodor**, clasa a VII-a B)

Cartea ce mi s-a întipărit în minte se numește „Anul Pierdut”, de Katherine Marsk. În această carte este regăsită povestea a trei fete, fiecare având experiențe diferite, dar fiecare marcante și emoționante în perioada Holocaustului. Ce m-a impresionat în această carte au fost, în primul rând, obstacolele întâmpinate de cele trei personaje, iar mai apoi, cum au fost transpuse într-un limbaj încărcat de emoție. (**Eliza Ungurean**, clasa a VI-a A)

O carte citită recent ce și-a pus amprenta asupra mea este „Caraval”, de Stephanie Garber. Am rămas impresionată, în primul rând, de cât de multe lucruri am în comun cu personajele cărții. Era vorba întocmai despre două surori, Scarlett și Tella, cu personalități și înfățișări asemănătoare cu ale mele și ale surorii mele. Nu m-am așteptat nici să învăț atât de multe lecții folositoare de la ele.

În al doilea rând, felul captivant al autoarei de a povesti evenimentele m-a transpus cu totul în lumea generată de ea. Datorită acestui fapt, cartea a fost greu de lăsat din mâini. (**Daria Săvoiu**, clasa a VII-a, B)

2. Dacă ai putea adresa o singură întrebare scriitoarei portugheze, ce întrebare ai alege? De ce?

Ce vă pare interesant la scrierea cărților pentru copii? Mereu am fost curioasă să aflu cum sunt realizate acestea. (**Silvana Cârștoc**, clasa a VII-a B)

Îmi este foarte greu să aleg o singură întrebare pe care să i-o adresez scriitoarei, însă cea care este cea mai semnificativă pentru mine sună astfel: Care parte a scrierii este cea mai dificilă pentru dumneavoastră: să găsiți ideea, să construiți personajele, sau să alegeți cuvintele potrivite? Am ales această întrebare, întrucât sunt curioasă cât de greu este să scrii o carte și care dintre etape este cea mai dificilă, astfel încât să știu ce abilități trebuie să îmi îmbunătățesc pentru a scrie cât mai frumos. (**Daria Săvoiu**, clasa a VII-a, B)

Atelierul la care am participat a avut în prim-plan atât cunoașterea unei autoare portugheze foarte talentate, cât și cooperarea cu colegii de echipă, cu care am realizat activități creative. Am reușit astfel să o cunoaștem mai bine pe doamna Rosa și ne-am inspirat din povestea ei.

OS SEGREDOS DE UM BÚZIO

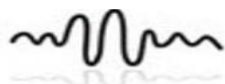
Ca parte a activităților dedicate Zilei Autorilor Europeni 2025 (11.11.2025 – 12.12.2025), în cadrul campaniei *Read.ForReal!* a Uniunii Europene, școala noastră a găzduit în 3 decembrie 2025 un eveniment literar deosebit la care au participat cu entuziasm 24 de elevi de gimnaziu din clasele a V-a A, a V-a B, a VI-a A, a VII-a A, a VII-a B și a VIII-a A. Programul a inclus o întâlnire fascinantă cu autoarea portugheză pentru copii *Rosa Luisa Gaspar*, urmată de un atelier captivant de traducere și creație vizuală. Rosa Luisa Gaspar este o mai veche prietenă a colegiului nostru, partener în proiecte *Erasmus+* și invitat expert ca ambasador *Scientix*. Evenimentul a fost o oportunitate minunată de a explora povești, voci și perspective din altă parte a Europei!

Coordonator: prof. Daniela Bunea

3. Imaginează-ți că scrii o poveste pentru copii. Ce temă ai alege?

Povestea mea ar fi despre o fetiță care poate vorbi cu umbra ei. Împreună pornesc prin orașe să rezolve mici mistere, chiar și mesaje secrete care dezvăluie adevăruri importante. Pe parcurs, fetița învață să aibă încredere și curaj și să accepte adevărul. (*Cristina Teleanu*, clasa a VI-a A)

Eu aș scrie o carte despre motto-ul „Nu renunța niciodată, pentru că este important să mergi înainte, chiar dacă mulți spun că nu vei reuși”. Aș scrie că nu trebuie să renunți la visurile tale și că nu trebuie să fii rău și să spui că visurile cuiva nu se pot adevăra. (*Matei Jurj*, clasa a VII-a B)

Ce am descoperit în urma participării la atelierul de lectură:

În urma participării la această minunată activitate, am avut privilegiul de a descoperi ce a inspirat-o pe doamna Rosa să scrie cărțile realizate de ea. De asemenea, am aflat care dintre experiențele proprii au influențat modul în care redactează și întâmplări relevante ce i-au rămas întipărite în minte, cum ar fi faptul că vizitele sale în Machico au determinat amplasarea evenimentelor din cărțile sale acolo.

(*Andreea Gherghina*, clasa a VII-a B)

Proiectul eTwinning „Voluntari pentru biodiversitate”

Proiectul eTwinning „Volunteers for Biodiversity”, desfășurat în anul școlar 2025-2026 cu participarea elevilor clasei a VI-a A, reprezintă o inițiativă educațională dedicată formării unei generații conștiente, responsabile și implicate activ în protejarea mediului. Derulat în parteneriat cu școala Cumhuriyet Anadolu Lisesi din Merkez, Turcia, proiectul reunește elevi între 12 și 17 ani într-un demers comun de explorare a biodiversității locale și de înțelegere a importanței conservării acesteia la nivel global.

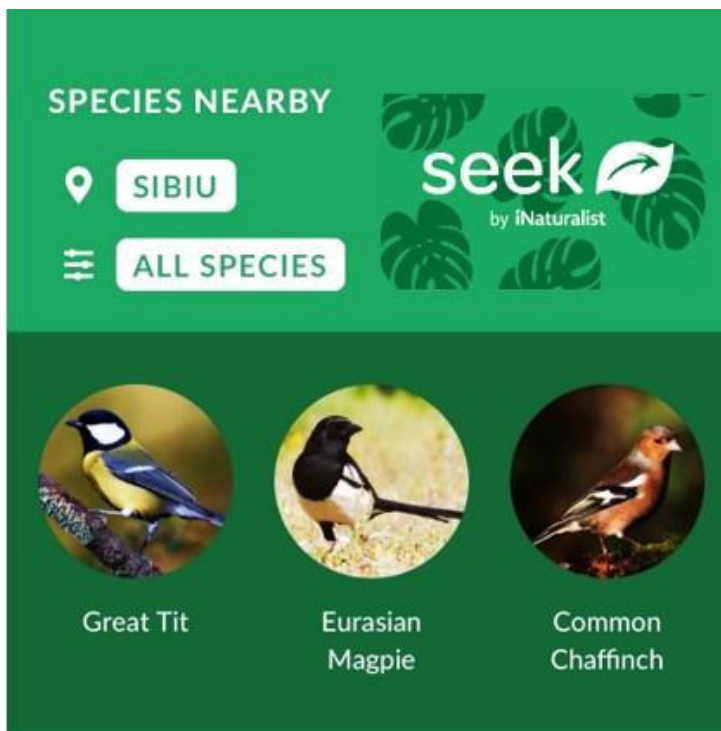
Pe parcursul activităților, elevii investighează speciile de plante și animale din mediul lor apropiat, realizează observații în natură, compară ecosisteme din regiuni diferite și discută despre impactul acțiunilor umane asupra mediului. Mediul sigur în care se desfășoară proiectele eTwinning, platforma ESEP, oferă ocazia unei colaborări autentice, în care elevii s-au prezentat, au schimbat și continuă să schimbe impresii și își exprimă constant entuziasmul de a lucra împreună pentru un scop comun.

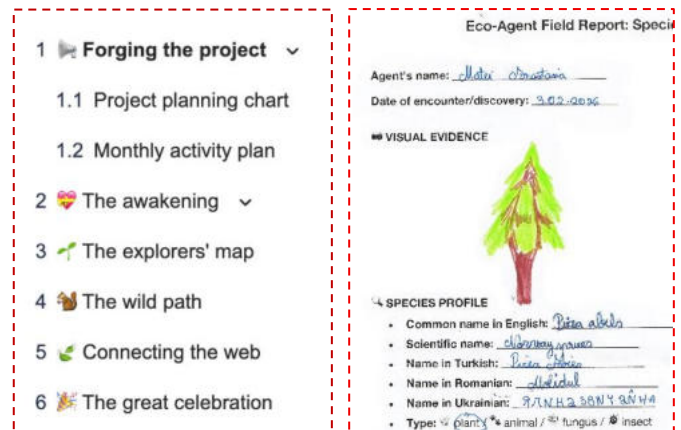
Logo-ul proiectului - Eliza Ungurean

Proiectul îmbină educația științifică, dezvoltarea competențelor digitale și comunicarea în limba engleză, contribuind la formarea spiritului civic și a unei atitudini proactive față de protecția naturii.

„Prin activități interactive, reflecții și produse digitale comune, am devenit adevărați voluntari ai biodiversității, tot mai conștienți de rolul nostru în construirea viitorului.” (Anastasia Jeder).

Spațiul proiectului în eTwinning

Descrierea activității pas cu pas:

1. Deschide aplicația Seek și fotografiază o plantă sau un animal;
2. Aplicația îți va furniza informații despre specia fotografiată: locul în care poate fi găsită, harta pentru localizare, în cazul plantelor – perioada de înflorire, specii similare, inclusiv numele ei în limba latină;
3. În perechi, elevii folosesc resursele online pentru a completa fișa de lucru cu informații esențiale despre specia aleasă și cu denumirea acesteia în limbile română, engleză, turcă și ucraineană.

(Anastasia Matei)

Coordonator:
prof. Daniela Bunea

În cadrul proiectului, am implementat principii ale învățării colaborative și ale educației pentru dezvoltare durabilă, valorificând instrumente digitale și parteneriate europene pentru a crea un mediu de învățare deschis, modern și relevant.

„Un moment creativ și simbolic al proiectului a fost realizarea logo-ului. Atât noi, cât și copiii turci am propus idei excelente, schițând variante și apoi votând elementele care reprezentau cel mai bine identitatea proiectului: frunze, globul pământesc, mâini unite, siluete de animale și culori inspirate din natură. Procesul a fost în sine o lecție despre colaborare, asumarea deciziilor și respectarea opiniilor diferite!” (Eliza Ungurean)

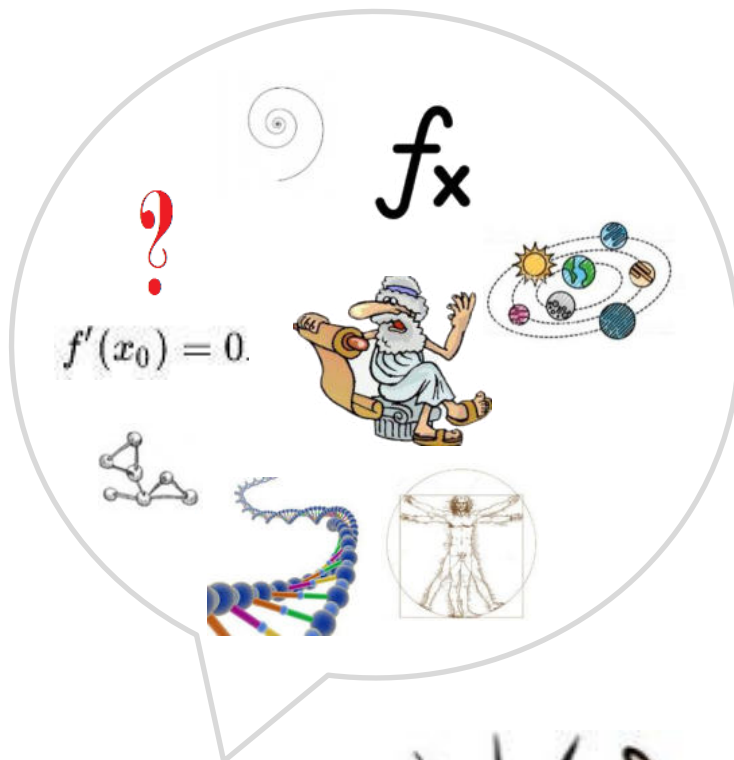
A urmat prima activitate în natură, care a presupus observarea directă a speciilor indigene din proximitatea școlii. Elevii au folosit aplicația Seek pentru a fotografia și identifica plante, au notat caracteristici și au început să creeze fișe descriptive (denumire, habitat, rol în ecosistem, posibile riscuri), punând astfel bazele unei mini-enciclopedii locale a biodiversității.

„Cel mai mult îmi place că întregul proiect este îmbrăcat într-o idee narativă foarte motivantă: un mesaj primit din viitor. Noi am pornit la drum imaginându-ne că generații viitoare (copii din anul 2076) ne trimit un apel – o rugămintă de a proteja ceea ce încă mai poate fi salvat. Consider că această perspectivă ne oferă sens și responsabilitate, transformând fiecare activitate într-o misiune. Nu este doar un proiect despre specii și ecosisteme, ci este o poveste despre alegeri, consecințe și despre puterea noastră, a tinerilor de a schimba direcția viitorului.” (Adrian Găitan)

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Științe

$$E = mc^2$$

Tabăra de matematică 2025

Exploratorii lumii de mâine

Coordonator: prof. Delia Șerb

În perioada 25-30 august 2025, la Râu Sadului, s-a desfășurat Tabăra de Matematică. Am participat împreună cu prietenii și colegii mei.

Pe lângă orele zilnice de matematică, am avut o mulțime de alte activități, cum ar fi meciurile de volei, fotbal, tenis de masă și badminton. De asemenea, în fiecare seară aveam diverse concursuri: de talente, de bancuri și Miss și Mister Râu Sadului.

Locația unde s-a fost desfășurat tabăra mi-a plăcut tare mult, era curată, mare și avea multe spații verzi, terenuri de sport și foisoare. Cel mai mult cred că ne plăcea să stăm în foisor și să povestim. Noi am avut o cameră de 6 persoane, iar seara stăteam până târziu povestind.

Am avut și un concurs de matematică, în ultima zi, bazat pe ceea ce ne-au predat profesorii în zilele anterioare. Am fost foarte încântată de faptul că în tabără a venit și doamna profesoară Delia Șerb, care ne-a și predat câteva noțiuni recapitulative. Mie mi s-a părut destul de ușor subiectul de concurs, și am obținut locul 1 la clasa a VII-a.

Împreună cu colegii și prietenii mei, am foarte multe amintiri frumoase. În fiecare zi se întâmpla ceva nou și amuzant. Am făcut o grămadă de poze și filmulețe pentru a încapsula pentru totdeauna esența taberei, glumele, prostiile și momentele magice. Vremea a fost tare caldă, perfectă pentru o bătaie cu apă și meciuri de volei pe nisip.

Eu am participat la această tabără și anul trecut, iar atunci am cunoscut niște persoane care azi îmi sunt tare dragi și cu care m-am revăzut și anul acesta, colegile mele de cameră. Trebuie să spun că am plecat din această tabără cu telefonul încărcat de poze și fimulețe, mintea plină cu zeci de amintiri, dor în inimă și, desigur, cu algebra și geometria reîmprospătate!

Din păcate, acesta a fost ultimul an în care am putut participa la această tabără care îmi este foarte dragă. Însă îmi voi aminti pentru totdeauna camera în care am stat, sala în care făceam orele de matematică, cantina, terenurile de sport, sala de evenimente, premiarea, foisoarele unde stăteam până seara târziu și, evident, magicul foc de tabără la care am plâns, știind că nu voi reveni acolo niciodată alături de prietenii mei.

S-au întâmplat așa de multe lucruri și mă bucură extrem de mult faptul că am putut să fiu alături de profesorii și colegii mei și să mă bucur de zilele senine de la Râu Sadului. Nu voi uita niciodată această tabără pe care am îndrăgit-o nespun de mult...

Neiciu Alexia,
clasa a VIII-a A

„Nu vă faceți griji cu dificultățile voastre la matematică. Vă asigur că ale mele sunt chiar mai mari!” (Albert Einstein)

Provocare: Test NASA

Fie următoarele 16 propoziții:

1. Sunt cinci case în șir;
2. Englezul stă în casa roșie;
3. Spaniolul are un câine;
4. Japonezul mănâncă un burger;
5. Rusul bea ceai;
6. Dacă stai cu fața la case, cea de culoarea fildesului e în dreapta celei verzi;
7. În casa din mijloc se bea lapte;
8. Norvegianul stă în prima casă;
9. Casa vecină cu a norvegianului este albastră;
10. Vecinul englezului este mare amator de plăcintă de carne și rinichi;
11. În casa galbenă se bea Coca Cola;
12. Vecinul celui care mănâncă plăcintă de carne și rinichi are o vulpe;
13. Vecinul celui care bea Coca Cola are un cal;
14. Cel care mănâncă budinca Yorkshire bea oranjadă;
15. În grădina celui care bea Pepsi sunt melci;
16. În casa verde se bea cafea.

Presupunând toate aceste propoziții adevărate, poți spune:

- A – Cine bea apă?
- B – Cine are o zebră?

(Text adaptat, Almanahul Anticipația, în Matematica de vacanță, Titus Popescu, 1986)

Tabăra de matematică = BUCURIE

Pentru mulți oameni matematica a fost pe parcursul anilor un motiv de nenumărate... dureri de cap. În aceste condiții este o plăcere deosebită să observi cum, an de an, un grup de 80 – 85 de elevi vin cu zâmbetul pe buze pentru a pleca în tabăra de matematică.

Particip la această tabără de peste 20 de ani și fiecare an a venit cu provocări noi, dar mereu cu bucuria de a găsi o soluție nouă la o problemă, dar și de a participa la activități sportive și cultural-artistice. Pe parcursul a șase zile colectivul de profesori care s-au implicat în organizarea acestei tabere, coordonați de conducerea Centrului de Excelență din Sibiu, s-a străduit să îmbine activitățile de predare a matematicii cu activitățile recreative.

La finalul celor șase zile activitatea de premiere a venit să încununeze rezultatele acestor copii minunați atât pentru activitățile matematice, cât și pentru activitățile recreative. Ajunși la momentul premierii, sentimentele tuturor celor implicați erau amestecate: pe de o parte bucuria muncii împlinite (pentru cei premiați), pe de altă parte nostalgia faptului că tabăra s-a sfârșit, iar pentru unii dintre ei acesta este ultimul an în care pot participa la această tabără.

Pentru colectivul de profesori care a participat la activitățile taberei această tabără a fost o etapă care i-a pregătit să fie din ce în ce mai buni, mai inventivi în edițiile următoare.

Prof. Delia Șerb

ȘTIINȚA AMUZANTĂ.

Ghidul cercetătorului... amator

Coordonator: bibliotecar Marinela Rusu

Pentru că lumea este plină de mistere care abia așteaptă să fie descoperite, am decis să continuăm rubrica „Ghidul cercetătorului amator”. Am răsfoit cărțile cu experimente științifice existente în Centrul de Documentare și Informare, am căutat informații on line și ne-am oprit la următoarele subiecte: *Bulele de aer*, *Oul de cauciuc*, *Lumânarea care se stinge singură*, *Vulcanul curcubeu*, *Piperul fugar* și *Monedele impecabile*. Sunt experimente ușor de făcut, aveți nevoie de câteva ingrediente pe care le găsiți în bucătăria și în camera voastră, sunt și utile, iar fenomenele care stau la baza lor vă vor surprinde. (Alexia Neiciu, Antonia Muntean, Raluca Angelescu, Alexandra Bărbuș și Simina Muntean)

Bulele de aer

Poate ați observat că, atunci când bei un suc acidulat cu paiul, de acesta rămân lipite niște bule. Aceste bule misterioase compuse din dioxid de carbon sunt foarte active. Haideți să descoperim împreună de ce!

Pentru a afla răspunsul la întrebare, vei avea nevoie de următoarele unelte și instrumente:

- Un vas de sticlă
- Oțet alb
- Bicarbonat
- Colorant
- Pastile din naftalină (cele folosite împotriva moliilor)

Pentru a realiza experimentul:

- Nu trebuie să iei măsuri speciale de precauție!
- Nu este nevoie de produse sau instrumente de laborator!
- Se poate realiza acasă!
- Nu este necesar ajutorul adulților!

Acum că ai pregătit toate ingredientele, este timpul să pornim în aventură!

1. Umple vasul cu apă;
2. Adaugă trei lingurițe de oțet și două de bicarbonat;
3. Observă cum lichidul intră în efervescentă;
4. Când apa s-a colorat, adaugă pastilele de naftalină;
5. Observă că pastilele cad la început pe fundul vasului, dar apoi încep să urce;
6. După ce pastilele au ajuns sus, surpriză! Cad din nou la fund și tot așa mereu;
7. Dacă vrei să se miște mai repede, mai adaugă niște oțet și bicarbonat.

Surse de informare:

Carla Nieto Martinez- Experimente amuzante pentru copii, București: editura Flamingo, 2015

<https://www.istockphoto.com/ro/search/2/image?mediatype=illustration&phrase=chemist>

„Nu îți face griji dacă lucrurile nu ies întotdeauna cum te aștepti, unele dintre cele mai importante descoperiri științifice au fost făcute întâmplător.”

Momentul adevărului. Deoarece ai finalizat experimentul, haide să îți răspund la câteva întrebări pe care probabil că ți le-ai pus în timpul realizării acestuia:

Acid și bază:

Dansul pastilelor este datorat unei reacții chimice: acid-bază. Oțetul este un acid, în timp ce bicarbonatul este o bază. Când cele două substanțe intră în contact, se produc bule de dioxid de carbon, care au tendința să se acumuleze pe o anumită suprafață.

Sus și jos:

Bulele formate, cele de dioxid de carbon, acționează ca și când ar fi motorul pastilelor de naftalină. Deoarece acesta sunt foarte ușoare, bulele le împing la suprafață. Când ajung acolo, contactul cu aerul rupe bulele de dioxid de carbon, iar pastilele coboară din nou spre fundul vasului. Ajungând acolo, bulele intră din nou în acțiune... și tot așa mereu și mereu.

o Felicitări! Ai ajuns la finalul aventurii! Sper că în aceste pagini ai reușit să găsești răspunsul la întrebările tale!

o Acum știi ce sunt bulele din suc cu acid... dar mai ști și cum să realizezi un experiment ușor și extrem de interesant!

(Alexia Neiciu, VIII A)

Experiment: Piperul fugar

Ce înveți?

Tensiunea superficială a apei și cum detergenții o pot sparge – o demonstrație vizuală cool!

Ai nevoie de:

- O farfurie adâncă sau un bol
- Apă
- Piper măcinat
- Detergent de vase
- Un bețișor de ureche sau degetul tău

Ce faci?

1. Umple farfuria cu apă;
2. Presară un strat subțire de piper pe suprafața apei;
3. Pune puțin detergent de vase pe vârful bețișorului;
4. Atinge ușor centrul apei cu bețișorul;
5. WOW! Piperul fuge brusc spre margini!

Ce se întâmplă?

Piperul plutește datorită tensiunii superficiale a apei. Când adaugi detergent, acesta sparge tensiunea superficială, iar apa se retrage brusc – „împingând” piperul la margine.

„Piperul fugar„ este un experiment rapid, și cu un efect vizual super! Dacă dorești mai multe informații, accesează:

<https://www.clubulcopiilor.ro/10-experimente-pentru-copii/>

(Antonia Muntean, VIII A)

GHIDUL CERCETĂTORULUI... amator

Lumânarea care se stinge singură

Scop: Să observi cum consumul de oxigen
stinge o flacără.

Ai nevoie de:

- O lumânare mică
- O farfurie adâncă
- Un pahar transparent (suficient de mare pentru a acoperi lumânarea)
- Apă
- Chibrituri sau o brichetă

Pași de urmat:

1. Pune lumânarea în mijlocul farfuriei;
2. Toarnă apă în farfurie, aproximativ 1-2 cm;
3. Aprinde lumânarea;
4. Acoperă lumânarea cu paharul, așezându-l cu grijă peste ea, sprijinit pe farfurie;
5. Privește ce se întâmplă: flacăra va arde câteva secunde, apoi se va stinge, iar apa va fi „aspirată” în pahar.

Ce se întâmplă?

Flacăra consumă oxigenul din interiorul paharului. Când oxigenul se termină, flacăra se stinge. Temperatura din pahar scade brusc, iar presiunea internă scade și ea, așa că apa din farfurie este „trasă” în pahar de presiunea exterioară mai mare.

E un mod simplu de a demonstra importanța oxigenului în ardere și efectul presiunii atmosferice!

*Vă recomand:

<https://vesteabuzoiană.ro/experimentul-lumânării-o-demonstratie-simplă-a-stiinței-din-spatele-stingerii-focului-cu-dioxid-de-carbon/>

(Antonia Muntean, clasa a VIII-a A)

Monede impecabile

Te-ai întrebat vreodată cum să faci o monedă murdară să revină din nou curată și strălucitoare? Dacă da, urmărește pașii acestui experiment inedit, ușor de relizat, pe care îl poți face fără ajutor acasă și vei afla exact cum să îi redai luciul!

Pentru acest experiment vei avea nevoie de:

- un pahar de sticlă
- oțet
- o lingură de sare
- monede, cât de vechi și oxidate dorești
- hârtie de bucătărie

Pentru început, umple paharul până la mijloc cu oțet. Apoi adaugă o linguriță de sare în recipient și amestecă bine până la dizolvarea completă.

După ce ai combinat aceste substanțe, poți să introduci monedele. Ele trebuie lăsate câteva minute. Scoate două monede și pune-le la uscat pe un șervet de bucătărie. Extrage și celelalte monede din pahar, le clătești cu apă și le pui la uscat pe un alt șervet. Le lași la uscat aproximativ cinci-zece minute. Vei vedea imediat diferența.

Știi că?

Motivul pentru care soluția are acest efect asupra monedelor este pentru că sarea și oțetul au înmuiat resturile de murdărie sau de oxid pe care ele le conțineau și din acest motiv ele vor străluci când sunt îndepărtate din pahar.

Două situații care pot avea loc în urma experimentului:

1. Monedele rămân curate și scilpitoare după ce le clătești cu apă, deoarece astfel procesul de curățare se oprește.
2. Monedele dobândesc o culoare verzuie dacă soluția nu este îndepărtată de pe ele, deoarece intră în contact cu oxigenul din aer, provocând o altă reacție, rezultând în aspectul straniu.

(Raluca Angelescu, clasa a VIII-a A)

<https://www.google.com/search?q=clip+art+chimie>

Oul de cauciuc

Oțetul este un ingredient foarte important care dă gust salatelor și multor altor mâncăruri. Dar are și câteva proprietăți ascunse... Poate chiar să schimbe compoziția chimică a unor elemente!

Pentru acest experiment, ai nevoie de:

- Un ou
- Un vas de sticlă cu gura largă
- Șervețele
- Un clește
- Oțet

1. Pune un ou în borcan, cu ajutorul cleștelui.

2. Adaugă puțin câte puțin oțet, până când oul este complet acoperit.

3. Vei observa că, pe coaja oului încep să se formeze bule.

4. Lasă oul în oțet timp de cinci zile și notează, într-un caiet, toate schimbările care se produc în fiecare zi.

5. După cinci zile, scoate oul din oțet, cu mare atenție, folosind cleștele.

6. Pune oul pe șervețel. Observă schimbările: coaja a dispărut, oul a crescut și... parcă ar fi din cauciuc!

Câteva informații interesante despre oțet:

Istorie antică: Folosit încă din antichitate, amestecat cu miere, ca un elixir pentru diverse afecțiuni.

Compoziție & acțiune: Principalul său component, acidul acetic (CH_3COOH), este cel ce îi conferă mirosul și gustul specifice, precum și proprietățile antimicrobiene.

Beneficii pentru sănătate: Sprijină digestia, are efecte antioxidante și poate calma arsurile solare (diluată).

Curățenie naturală: Un detergent ecologic eficient, îndepărtează calcarul, reziduurile de săpun, dezinfectează și elimină mirosurile din frigider, coșuri de gunoi sau geamuri.

Utilizare în bucătărie: Nu doar pentru salate, ci și pentru murături, conservare, dar necesită adesea diluare.

Îngrijire personală: Poate fi folosit ca tonic pentru piele, pentru a reechilibra pH-ul sau ca soluție anti-mătreață.

În grădină: Poate fi folosit ca erbicid natural.

Atenție!!!

Se diluează în mod obligatoriu atunci când este folosit pe piele.

(Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A)

CARE ESTE EXPLICAȚIA???

Oul este supus unor transformări chimice importante când este acoperit cu oțet. Oțetul dizolvă bicarbonatul de calciu din coajă și eliberează un gaz: bulele pe care le-ai observat la început. Apoi, oul se transformă treptat, așa cum ai constatat.

Surse de informare: Carla Nieto Martinez- Experimente amuzante pentru copii, București: Editura Flamingo, 2015
<https://www.google.com/search?q=lucruri+interesante+de+spre+o%C8%9Be>

GHIDUL CERCETĂTORULUI...

amator

Vulcanul Curcubeu – Un Experiment Științific Amuzant și Colorat pentru acasă!

Vrei să faci știință și să te distrezi în același timp? Atunci pregătește-te să crezi un mini-vulcan care erupe cu spumă colorată! Acest experiment este perfect pentru oricine este atras de combinația dintre chimie și magie vizuală.

Ce înveți din acest experiment?

- Reacția dintre bicarbonatul de sodiu și oțet (acid acetic).
- Observarea formării de dioxid de carbon.
- Cum pot fi amestecate culorile pentru un efect spectaculos.

Materiale necesare:

- 1 pahar de plastic (sau o sticlă mică) Bicarbonat de sodiu (2-3 linguri)
- Oțet (jumătate de cană)
- Colorant alimentar (roșu, albastru, galben – sau orice culori preferi)
- Lichid de vase (opțional, dar face spuma mai spectaculoasă)
- Tavă sau farfurie adâncă (pentru a evita mizeria)
- O pâlnie mică (opțional)

De ce este atât de colorat și interesant?

Colorantul alimentar transformă o simplă reacție chimică într-un spectacol vizual. Când oțetul (acid) se combină cu bicarbonatul (bază), se formează dioxid de carbon care „umflă” lichidul în spumă, iar culorile o fac mult mai captivantă!

Simina Muntean, clasa a VIII-a A

Instrucțiuni pas cu pas:

1. Așază paharul într-o tavă – va curge destul de multă spumă, deci protejează suprafața de lucru.
2. Pune bicarbonatul în pahar – adaugă și câteva picături de lichid de vase pentru spumă densă.
3. Combină culorile pentru a crea un efect curcubeu (ex: roșu + galben = portocaliu).
4. Toarnă oțetul peste amestec – pregătește-te pentru erupție.
5. Privește cum „vulcanul” erupe cu spumă colorată.

Idei de extindere:

- Încearcă cu diferite tipuri de oțet (alb, de mere).
- Compară reacția cu diferite cantități de bicarbonat.
- Creează „vulcani” cu tematică: lava roșie, slime verde radioactiv sau lavă albastră de gheață!

⚠ Atenție!

CHIAR DACĂ INGREDIENTELE SUNT SIGURE, ESTE BINE SĂ FACI EXPERIMENTUL SUB SUPRAVEGHERE (PENTRU COPII), SĂ PORȚI HAINE VECHI ȘI SĂ CUREȚI TOTUL DUPĂ DISTRACȚIE.

Acest experiment este o modalitate distractivă și ușoară de a învăța puțină chimie chiar la tine acasă. Este colorat, amuzant și perfect pentru toate vârstele.

Încearcă-l și bucură-te de o erupție plină de spumă și culoare!

PRIETENIA

– de la Ghilgameș până în timpurile noastre

Una dintre lecțiile de istorie favorite ale copiilor din clasa a V-a este aceea despre cea mai veche operă literară din lume, Epopeea lui Ghilgameș. Acel mare rege antic din Uruk a fost legat printr-o prietenie sinceră de voinicul Enkidu. Cei doi au luptat împreună, cu mult curaj, împotriva forțelor răului, pe care le-au învins, demonstrând astfel puterea unei prietenii adevărate.

Prietenia este un sentiment străvechi între oameni care se sprijină unul pe altul la greu și se bucură împreună pentru reușite! Desigur, acest sentiment nobil este încercat și de dragii noștri copii din clasa a V-a B!

prof. istorie Cătălin Dumitru

Prietenia mă-ntărește,
Inima-mi zâmbește.
Cu o prietenă lângă mine,
Totul pare mult mai bine.

Când mi-e greu, mă sprijină,
Tristețea mi-o alungă.
Lângă ea mă simt mereu
Mai curajoasă-n drumul meu.

Ana-Maria Stroe,
clasa a V-a B

Prietenia e lumină,

Inima nu mai suspină,

Un zâmbet cald, mereu,
mereu,

Și-un „sunt aici când ți-e mai greu!”

Prietenia e ca o floare rară,

Ce-ai vrea ca niciodată să nu
dispară.

Ștefan Zgripcea,
clasa a V-a B

Să ai un prieten e foarte tare,
Știți voi de ce, oare?
El mereu te salută
Și mai ales te și ajută !

David Munteanu,
clasa a V-a B

Prietenia e un dar frumos,
Ce-n inimă mereu rămâne,
La bine și la greu,
Un prieten bun e mereu
lângă tine.

Eduard Andrei Niculescu,
clasa a V-a B

**Răspunde întrebărilor de mai jos pentru a afla
numele unui mare rege din antichitate!**

1. Cum era numit conducătorul Uruk-ului?
2. Cum îl chema pe monstrul răpus?
3. Sub ce formă se găsea planta nemuririi?
4. Animal sălbatic ținut la piept de Ghilgameș!
5. Dimensiune avută de uriașul Humbaba!
6. Cine l-a creat pe Enkidu?
7. Sinonim pentru prieten!
8. Cine a fost prietenul regelui?
9. Ce a fost Uruk?

HISTORY

Ghilgameș & Enkidu
Imagine prelucrată. Sursa:
https://www.reddit.com/r/Smite/comments/kv4vht/god_concept_gilgamesh_enkidu

Tabăra de fizică de la Cîsnădioara- o experiență transformatoare, de neuitat

MIHAI LAZĂR, clasa a VIII-a B

(diriginte prof. Alexandra Bega)

În vara anului 2025, am avut din nou bucuria de a participa la Tabăra de Fizică de la Cîsnădioara, o experiență care a devenit deja o tradiție pentru mine. Particip la această tabără încă din clasa a VI-a, iar acum, fiind în clasa a VIII-a, pot spune cu siguranță că a avut un rol important atât în dezvoltarea mea academică, cât și personală.

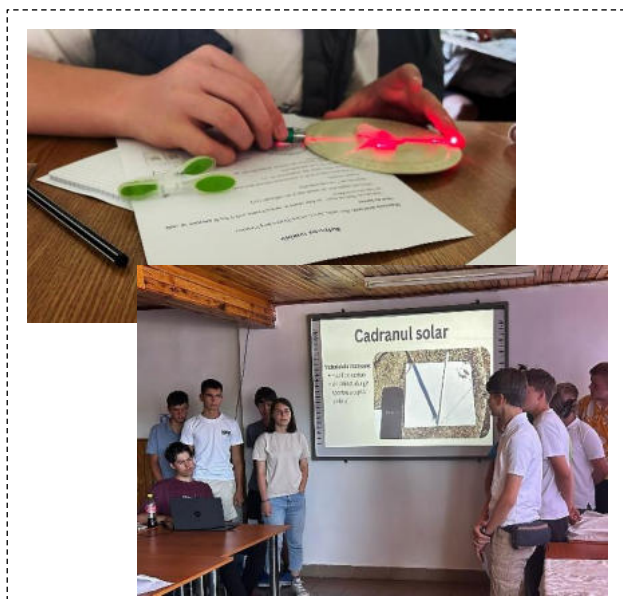
Cine poate participa

Tabăra este destinată elevilor pasionați de fizică, calificați la etapa județeană a Olimpiadei de Fizică. Ea se desfășoară la Cîsnădioara, la doar câțiva kilometri de Sibiu, într-un cadru natural liniștit, perfect pentru studiu, dar și pentru relaxare.

Învățare prin experiență

Programul zilnic includea 3–4 ore de fizică și fizică experimentală, desfășurate într-un mod interactiv și captivant. Nu a fost vorba doar despre teorie, ci mai ales despre experimente, aplicații practice și discuții care ne-au ajutat să înțelegem mai bine fenomenele fizice.

Aproape în fiecare zi participam la conferințe speciale, susținute de specialiști în fizică sau de absolvenți de liceu pasionați de știință, care ne-au împărtășit din experiența lor. Într-una dintre zile am discutat despre marii fizicieni care ne-au ajutat prin descoperirile făcute de-a lungul timpului să înțelegem mai bine lumea în care trăim, iar în alta despre aplicațiile principiilor matematice în fizică, subiecte care ne-au lărgit orizontul și ne-au motivat și mai mult să continuăm explorarea acestor domenii.

Distracție și prietenii

Tabăra nu a fost doar despre învățat. Locația dispune de două terenuri de sport și piscină, iar timpul liber a fost folosit din plin. Am cunoscut copii de vârsta mea, dar și mai mari, cu care am legat prietenii frumoase. Ne-am conectat ușor, având aceeași pasiune, și ne-am simțit cu toții foarte bine.

O săptămână reușită

Masa era asigurată, programul bine organizat, iar atmosfera una prietenoasă și motivantă. A fost, fără îndoială, o săptămână super, plină de provocări, cunoștințe noi, distracție și amintiri frumoase.

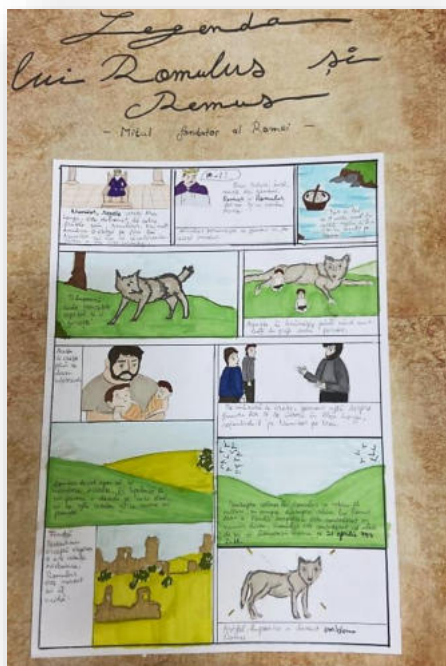
Ce luăm cu noi ...

Tabăra de Fizică de la Cîsnădioara este mai mult decât o tabără: este un loc unde pasiunea pentru știință prinde viață, unde înveți, te distrezi și crești alături de oameni care îți seamănă. O recomand cu drag tuturor elevilor care iubesc fizica și vor să îmbine studiul cu experiențe de neuitat.

Colina Palatin - un loc al sfârșitului, dar și al noilor începuturi

Vestitul mit al Romei îi are în prim-plan pe Romulus și Remus, frații ale căror valori au pus bazele principiilor romane. În cetatea Alba Longa, regele Numitor este detronat de către fratele său, Amulius, care speră că Numitor nu va avea urmași care să îi ia tronul. Însă fiica lui Numitor îi naște pe gemenii Remus și Romulus, iar Amulius poruncește ca ei să fie înlăturați. Abandonăți pe râul Tibru, frații ajung în grija unei lupoaice, apoi în cea a unui păstor. Ajunși la vârsta tinereții, frații hotărăsc să întemeieze o cetate, dar zeul Jupiter decide ca Romulus să fie conducătorul. Din această pricină, Remus îl atacă pe fratele său, apoi Romulus îl ucide, evidențiind faptul că legea era mereu respectată în acea perioadă.

În vremea în care romanii nu alergau după teritorii și putere, ba chiar nici nu existau ca stat, eu trăiam în Latium. Se făcuse că în acea zi aveam de pregătit mâncare pentru mine și fiica mea, dar nu mai aveam orez. Așa am cugetat că ar trebui să îi fac o vizită lui Faustulus. Era un vecin de treabă, mereu mă ajuta la nevoie cu câte-o bucată de carne sau cereale. Bineînțeles că și eu îi ofeream provizii proprii, că doar pe vremea aceea se făcea troc, nu afaceri.

DARIA SĂVOIU, clasa a VII-a B
(prof. Ana Maria Bedreagă)

Am ajuns în fața casei lui, dar ia-l de unde nu-i. Ușa era deschisă și el se vedea venind pe poteca din spatele casei, cu un coș de nuiete, urmat îndeaproape de o lupoaică. Tare ciudat mi s-a părut, că doar el nici măcar un cal nu avea, darămite o sălbăticiune. L-am lăsat în plata lui, dar alteori când mai veneam la el, îl ajutam și eu să aibă grijă de cei doi bebeluși pe care i-a găsit. O, câtă vreme o mers așa... el venea obosit de la sapă și eu îl ajutam cu copiii. Dar la un moment dat, mi-a dat vestea că au plecat, că au descoperit nu știu ce despre originile lor și că nu mai vor să îl obosească pe bietul păstor. Faustulus și soția lui erau tare mâhniți, dar ce să faci dacă asta au decis...?

Un veac parcă a trecut de atunci, și firește că eu, Faustulus și Larentia ne-am continuat viețile ca înainte: mergeam sâmbăta la târg, la sapă în fiecare zi și făceam de mâncare cu ce aveam. Cum pe colina Palatin erau câțiva măslini foarte bogați și proviziile noastre se terminaseră, am plecat cu fiica mea să mai culegem câteva roade. Însă ce să vezi? Coccoțați în vârful dealului erau Remus și Romulus, părând că se certă unul cu celălalt. I-am întrebat care-i pricina, iar ei mi-au spus că nu se pot decide care din ei să fie conducătorul unei noi cetăți și unde să o întemeieze, așadar le-am sugerat să caute ajutorul zeilor, că poate-așa aveau să fie împăcați. Și așa au făcut, dar mare mi-a fost supărarea când am aflat că s-au certat din nou și că Romulus l-a ucis pe fratele lui. L-am susținut și eu, și Faustulus și soția sa pe Romulus în drumul lui ca împărat, dar vă dați seama că nu am putut trece ușor peste pierderea lui Remus. Istoria noastră nu avea să fie ușoară fiindcă Romulus nu a vrut să își ierte neamul pentru că a vrut să îl atace, iar fratricidul lui a devenit valoare în Roma.

Concursul Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică

„Aurel Vlaicu”, ediția a XII-a

Coordonator dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu

un test de excelență pentru elevii de clasa a VI-a

Concursul interdisciplinar „Aurel Vlaicu”, din cadrul proiectului cu același nume, dedicat memoriei marelui inventator român Aurel Vlaicu, a ajuns anul acesta la ediția a XII-a, confirmând continuitatea și valoarea unei competiții apreciate la nivel național. Destinat elevilor de clasa a VI-a, concursul reprezintă un test complex și eficient de pregătire pentru Evaluarea Națională.

Participare numeroasă din 18 județe

Ediția a XII-a a reunit 1316 elevi din 18 județe (Alba, Arad, Bacău, Bihor, Botoșani, Brașov, Buzău, Harghita, Hunedoara, Iași, Ilfov, Mureș, Sălaj, Satu Mare, Suceava, Vaslui, Vrancea, inclusiv din județul Sibiu). Numărul impresionant de participanți demonstrează interesul crescut pentru competițiile interdisciplinare și dorința elevilor de a-și verifica nivelul de pregătire într-un cadru competitiv.

Prezența elevilor din mai multe zone ale țării a conferit concursului un caracter național, transformându-l într-un prilej de afirmare a performanței și a pasiunii pentru științe.

Testul a inclus itemi interdisciplinari din matematică, biologie și fizică, concepuți pentru a evalua gândirea logică, capacitatea de analiză și aplicarea practică a noțiunilor învățate la clasă. Accentul a fost pus pe rezolvarea de probleme și pe realizarea conexiunilor între diferite domenii de studiu.

Un exercițiu util pentru Evaluarea Națională

Concursul „Aurel Vlaicu” reprezintă un excelent antrenament pentru Evaluarea Națională, deoarece:

- dezvoltă capacitatea de rezolvare a problemelor;
- încurajează gândirea critică;
- consolidează gestionarea timpului într-un context de examen;
- oferă elevilor încredere în propriile forțe.

Prin asocierea cu numele lui Aurel Vlaicu, simbol al inovației și al perseverenței, competiția transmite un mesaj puternic despre curaj, ambiție și dorința de a depăși limitele.

Participarea celor 1316 elevi din 18 județe, inclusiv din Sibiu, confirmă faptul că ediția a XII-a a concursului interdisciplinar „Aurel Vlaicu” rămâne un reper important în pregătirea elevilor de clasa a VI-a și un pas sigur spre performanță școlară.

Tradiții românești

Tradițiile românești reprezintă ansamblul obiceiurilor practice de români de-a lungul timpului, reflectând o multitudine de credințe și ritualuri transmise de la o generație la alta. Ele sunt purtătoare de valori și semnificații profunde și susțin identitatea și coeziunea comunităților. Tradițiile românești sunt bogate și diverse, centrate pe ciclurile naturii, sărbătorile religioase și cele naționale, incluzând colindul (Crăciun), vopsitul ouălor (Paște), mărțișorul (1 martie), Dragobetele (24 februarie) și obiceiuri de Anul Nou (Plugușorul, Capra, Ursul), toate fiind expresii ale identității culturale, adesea amestecând ritualuri vechi păgâne cu elemente creștine.

Tipurile de itemi propuși în continuare oferă o abordare interdisciplinară și culturală, dezvoltând gândirea științifică și aprecierea tradițiilor.

Momentele importante din viața satului sunt adesea marcate prin festivaluri folclorice în cadrul cărora oamenii se împart în grupuri și joacă diverse dansuri populare - cum ar fi Jiana, Învârtita sau Hațegana.

Selecție de itemi din subiectul administrat

1. La un festival ca cel din imaginea de mai sus, organizatorii observă că, dacă participanții s-ar împărți în grupuri de câte 12, 15 sau 21 de dansatori ar rămâne în afara grupurilor formate 10, 13, respectiv 19 dansatori. Cel mai mic număr de dansatori care pot participa la festival este egal cu:

- 418 dansatori
- 178 dansatori
- 420 dansatori
- 422 dansatori

2. La sărbătoarea de Sânziene, două focuri sunt aprinse la 120 m unul de celălalt. Un copil fugă de la primul foc spre al doilea cu viteza de 5,4 km/h. După 1 minut, copilul:

- a)** A parcurs un sfert din distanța dintre cele două focuri.
- b)** Se află la jumătatea distanței dintre cele două focuri.
- c)** A parcurs trei sferturi din distanța dintre cele două focuri.
- d)** A ajuns la al doilea foc.

3. Mișcarea ajută la îmbunătățirea sănătății inimii și a sistemului circulator. Prin mișcare inima devine mai puternică, iar vasele de sânge devin mai elastice. Alege „Adevărat” sau „Fals” pentru afirmațiile următoare referitoare la beneficiile pe termen lung ale mișcării:

- Sângele este pompat mai eficient în corp.
- Riscul bolilor cardiovasculare scade.
- Celulele corpului sunt oxigenate eficient.
- Tensiunea arterială crește.

FEMEI ÎN ȘTIINȚĂ

Modele de inspirație pentru elevii clasei a V-a A din CNGL

Coordonator prof. Gabriela Săndulescu

Elevii clasei a V-a A au descoperit, printr-un proiect realizat în echipe, cât de important este rolul femeilor în dezvoltarea științei. Activitatea a avut ca scop cunoașterea unor personalități remarcabile care, prin muncă, perseverență și pasiune, au schimbat lumea.

Împărțiți în echipe, elevii au cercetat viața și realizările unor femei celebre din domenii precum fizica, chimia, matematica, informatica, medicina și explorarea spațiului. Fiecare grupă a pregătit postere, prezentări, jocuri, materiale creative prin care a evidențiat contribuțiile acestor personalități.

Cercetătoarea

Rosalind Franklin a contribuit esențial la descoperirea structurii ADN-ului. Prin imaginile și explicațiile oferite, colegii au înțeles cât de importantă este munca de laborator și colaborarea în cercetare.

Ada Lovelace este considerată primul programator din lume. Am aflat că viziunea ei asupra calculatoarelor a fost cu mult înaintea vremii sale.

Sally Ride este prima femeie astronaut de origine americană care a ajuns în spațiu. Povestea ei ne-a motivat să îndrăznim, să visăm și să ne urmăm pasiunile.

Savanta Marie Curie este cunoscută pentru descoperirile sale în domeniul radioactivității și pentru faptul că a fost prima femeie laureată a Premiului Nobel. Am fost impresionați de curajul și determinarea sa într-o perioadă în care femeile aveau puține oportunități în știință..

Ce am învățat?

- Știința și viața de zi cu zi nu pot fi separate;
- Nu este bine să tragi concluzii înainte de a avea suficiente dovezi;
- Este bine să îți stabilești un scop mai înalt și să îl urmezi cu consecvență chiar dacă recunoașterea nu vine imediat. Pentru mare parte dintre cercetătorii oameni de geniu, aprecierea a venit mai târziu;
- Rosalind Franklin a fost o persoană directă și independentă; îi plăceau viața în natură, drumețiile la munte și călătoriile;
- Ada Lovelace a fost prima persoană care a realizat că o mașină de calcul matematic poate deveni un instrument cu ajutorul căruia se poate crea muzică, edita un text și prelucra simboluri. Ideea ei stă la baza calculatorului modern;
- Cercetările lui Marie Curie au avut impact important asupra medicinei și au ajutat la salvarea multor vieți: a descoperit radiul, care este folosit în tratarea cancerului, iar aparatele de radiografie sunt folosite încă din Primul Război Mondial.

(Anastasia Diaconu, Maia Ostafi, Teodora Greavu, Ștefan Chilariu, clasa a V-a A)

Barbara McClintock (1902–1992)

Cine a fost?

- A fost o geneticiană americană.
- Cunoscută pentru descoperirile revoluționare în genetică, în special la porumb (*Zea mays*).

Contribuții principale:

1. Elemente genetice mobile („jumping genes”)

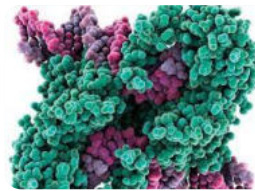
- a descoperit transpozoni: segmente de ADN care se pot muta dintr-o parte în alta a genomului. A arătat că ADN-ul nu este static și că genele pot fi activate sau dezactivate prin mutări mobile.

2. Maparea genetică a porumbului

- a realizat hărți genetice precise ale cromozomilor de porumb, studiind fenotipurile și mutațiile.

3. Reglarea genetică

- a demonstrat că genele nu doar codifică caractere, dar și pot fi reglate de alte gene, afectând expresia lor.

Transpozoni

Porumb colorat,

Gene săltărețe-n lan,

Nobel confirmat.

Codul vieții scris,

În spirale de lumină,

Viitor prezis.

Știați că...

- ✓ În 1983, a primit Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină pentru munca ei privind elementele genetice mobile.
- ✓ A fost prima femeie care a primit acest premiu singură, fără a-l împărți cu alt cercetător.

Importanța descoperirilor

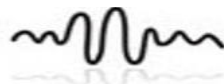
- ✓ A schimbat complet înțelegerea geneticii: genomul este dinamic, nu fix.
- ✓ Descoperirile ei stau la baza studiului epigeneticii și al reglării genelor în organisme.

Acest proiect a fost realizat de Echipa „Garda Radioactivă”.

Am lucrat cu plăcere, am descoperit multe lucruri noi pe care nu le cunoșteam până acum și Barbara McClintock a devenit pentru noi un model, care îmbină inteligența și munca asiduă.

Jocurile de Kahoot ne-au ajutat să înțelegem mai bine informațiile prezentate de fiecare grupă.

(Maia Ostafi și Teodora Greavu, clasa a V-a A)

Proiectele au fost realizate cu entuziasm și creativitate, fiecare echipă demonstrând spirit de colaborare și dorința de a învăța lucruri noi. Activitatea a contribuit la dezvoltarea abilităților de cercetare, comunicare și lucru în echipă, dar mai ales la conștientizarea faptului că știința este un domeniu deschis tuturor, indiferent de gen.

Prin aceste proiecte, elevii clasei a V-a A au înțeles că performanța în știință se bazează pe muncă, pasiune și curaj – calități demonstrate din plin de femeile care au scris pagini importante în istoria lumii. (prof. Gabriela Săndulescu)

PROBLEME DEMOGRAFICE ACTUALE

COORD. : PROF. ANA MARINESCU

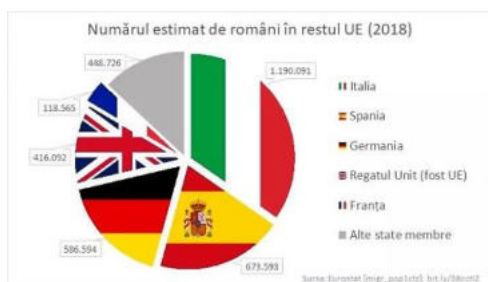
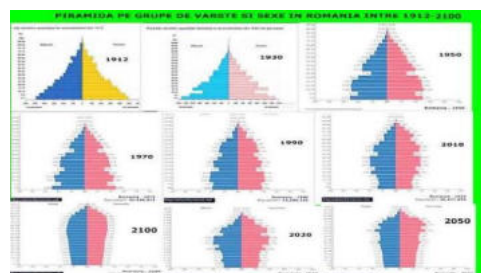
În ultimele decenii, demografia României a trecut prin transformări radicale și constante, marcate în principal de un declin demografic accentuat și o îmbătrânire rapidă a populației. Din 1990 și până în prezent, țara noastră a pierdut milioane de locuitori, iar repartizarea acestora în teritoriu nu este echilibrată. Acest fenomen este cauzat de suprapunerea mai multor factori naturali și sociali. Statisticile menționează următoarele cifre: 23 milioane de locuitori în anul 1990 / 19 milioane de locuitori în anul 2023 și o concentrare mai mare în zona orașelor.

Principalele tendințe demografice observate în țara noastră sunt următoarele:

ÎMBĂTRÂNIREA POPULAȚIEI

Îmbătrânirea populației reprezintă una dintre cele mai importante probleme demografice actuale. Aceasta apare atunci când numărul persoanelor vârstnice crește, iar cel al tinerilor scade, din cauza natalității reduse și a creșterii speranței de viață.

Piramida vârstelor suferă modificări majore, precum îngroșarea la vârf datorită creșterii speranței de viață și îngustarea la bază din cauza scăderii natalității. Consecințele includ reducerea populației active și presiuni asupra sistemului de pensii și sănătate.

EMIGRAȚIA

Emigrația contribuie semnificativ la scăderea populației, în special a celei tinere și active. Diagrama circulară arată proporția persoanelor care aleg să plece în alte țări, în principal pentru oportunități economice mai bune. Pe termen lung, acest fenomen duce la pierderea forței de muncă și la accentuarea îmbătrânirii populației.

MIGRAȚIA RURAL-URBAN

Migrația din mediul rural spre mediul urban se menține și, în multe cazuri, se accentuează. Orașele oferă mai multe locuri de muncă și servicii, fiind un mediu atractiv pentru tineri, în timp ce satele se confruntă cu depopulare și îmbătrânire.

Surse de informare:

<https://www.libertatea.ro/stiri/dimensiunea-emigratiei-din-romania-ce-stim-si-ce-nu-despre-cat-de-mare-e-diaspora-2885018>

profudegeogra.eu/piramida-pe-grupe-de-varsta-si-sexe-in-romania-intre-1912-si-2020/

Ecaterina Rusu, clasa a VIII-a B

MODIFICĂRI ALE CLIMEI ÎN ROMÂNIA

COORD. : PROF. ANA MARINESCU

Impactul modificărilor climatice asupra pădurilor, resurselor de apă și fenomenelor extreme.

Schimbările climatice din ultimele decenii au devenit tot mai vizibile în România prin veri mai fierbinți, perioade mai lungi de secetă și apariția tot mai frecventă a fenomenelor extreme: ploi intense, inundații și alunecări de teren. Efectele se resimt în special asupra pădurilor, resurselor de apă și stabilității terenurilor.

1. Evoluția suprafeței de pădure

Conform datelor publicate de Institutul Național de Statistică și de Romsilva, suprafața forestieră din România a scăzut în 200 de ani cu aproximativ 3 milioane de hectare. (27–29% din suprafața țării în anul 2026 / 35–40% din suprafața țării în anul 1800).

Zonele cele mai împădurite sunt: Carpații Orientali și Meridionali, Carpații Apuseni și nordul Moldovei, iar zonele slab împădurite sunt: Câmpia Română, Dobrogea și Sudul Olteniei.

2. Legătura dintre păduri, resursele de apă și stabilitatea solului

Datele Administrației Naționale de Meteorologie arată că România a înregistrat o creștere a temperaturii medii anuale cu peste 1,5°C față de perioada preindustrială, iar distribuția precipitațiilor a devenit mai neregulată.

De ce sunt importante pădurile?

Pădurile rețin apa din ploi și o eliberează treptat, rădăcinile copacilor fixează solul, reduc scurgerea rapidă la suprafață, stabilizează solul și mențin nivelul pânzei freatice.

3. Tendința de deșertificare și legătura cu pădurile

Cea mai cunoscută zonă afectată din România este Sahara Olteniei, în sudul județului Dolj.

Cauzele acestui fenomen sunt: defrișarea, temperatura ridicată și prelungirea perioadelor de secetă, precipitațiile insuficiente și vânturile puternice. Fără păduri sau perdele forestiere, solul rămâne expus direct radiației solare și vântului, ceea ce accelerează procesul de degradare.

Consecințe: alunecări de teren majore în județele Buzău și Vrancea după episoade de ploi abundente, distrugerii de gospodării în nordul Moldovei în urma precipitațiilor intense, secetă puternică în sudul țării.

Unde pădurea este bine gestionată, efectele extreme sunt mai reduse. Unde vegetația a fost eliminată, solul și apa devin vulnerabile.

Surse de informare:
https://www.google.com/search?q=modificari+climaticeromania&sca_esv

Defrișări - Maramureș

Secetă în Dobrogea Muntenia și Oltenia

Inundații în Galați

Alunecări de teren în Moldova

Mihai Lazăr, clasa a VIII-a B

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Concursuri și proiecte

educaționale

Grafică: Mara State, clasa a VIII-a A

Mesaj către viitorii liceeni.

Între gimnaziu și liceu

CARLA LĂZĂROAIE,
clasa a IX-a F

„ ... Am învățat că visurile nu se impun lumii printr-o simplă declarație, ci se construiesc în tăcere, printr-un efort constant.”

Există momente în parcursul fiecărui elev în care orizonturile se deschid cu o amplitudine neașteptată, iar trecerea de la gimnaziu la liceu devine, fără îndoială, unul dintre acestea. A sosit, iată, timpul în care și voi vă aflați în fața acestui prag al devenirii, voi, cei care priviți cu emoție, curiozitate și poate cu o discretă teamă spre anii ce urmează.

Ca fostă elevă de gimnaziu a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu și, astăzi, elevă a liceului, resimt cu acuitate dorința de a vă împărtăși câteva reflecții care, nădăjduiesc, vor deveni repere autentice pe traseul vostru formativ, sprijinindu-vă să pășiți cu claritate, încredere și discernământ în această nouă etapă a vieții voastre academice.

În clasele gimnaziale am descoperit, treptat, ce înseamnă responsabilitatea față de propriile aspirații. Am învățat că visurile nu se impun lumii printr-o simplă declarație, ci se construiesc în tăcere, printr-un efort constant. Admiterea mea la liceu, cu media 9.95, nu a fost o întâmplare fericită, ci rezultatul unor ani în care perseverența mi-a devenit aliat. Am avut răbdarea, disciplina și respectul sincer pentru drumul ales și credeți-mă, oricine, cu o atitudine similară, poate atinge performanțe comparative.

Adevărata învățare nu se reduce la note, ci la formarea unui caracter solid. Perseverența este forța discretă care vă va susține când temele devin copleșitoare sau când propriile așteptări vi se par prea ridicate. Ea vă cere să continuați, chiar și atunci când progresul nu este vizibil și tot ea vă va răsplăti mai târziu, prin claritate, încredere și împlinire, în momentul în care veți deveni elevi de liceu.

Colegiul „Gheorghe Lazăr” este un loc în care rigoarea se întâlnește cu inspirația, iar aici, la liceu, veți găsi profesori care nu doar predau, ci formează și modelează, veți descoperi colegi care vă vor provoca și vă vor împinge să vă depășiți. Este un mediu care vă cere mult, dar care vă oferă infinit mai mult.

Viitorul este maleabil, iar voi sunteți singurii care îl puteți personaliza după sufletul vostru.

**ÎNDRĂZNEȘTE!
VIITORUL ÎȚI APARTINE!**

TUDOR GIURCA, clasa a IX-a E

Colaborator și autor a numeroase articole în revista „Laboratorul de idei” (2021-2025)

De prea multe ori am auzit o rudă sau un cadru didactic repetând cât de dificilă este perioada dinaintea liceului. Cuvinte precum „meditații”, „Evaluare Națională”, „medii de intrare” devin dintr-odată piloni ai vocabularului uzual și copleșesc viitori liceeni cu toate conotațiile ascunse ce le transformă în arme invizibile. Odată cu începerea clasei a VIII-a, toți cunoscuții și necunoscuții devin arcași ce ținesc aceste săgeți verbale în sufletul tinerilor și îi orbesc cu temeri legate de viitor.

Cunosc prea bine senzația. Este aproape dezumanizant să fim expuși atâtor așteptări, să preluăm și să amplificăm grijile altora, când știm deja că viitorul nostru academic depinde, într-o anumită măsură, de un singur examen. Și eu m-am confruntat cu aceste frici, însă acum, dacă ar trebui să le adresez un singur sfat elevilor ce se pregătesc pentru Evaluarea Națională, ar fi acesta: învățați să fiți egoiști.

Din punct de vedere obiectiv, intrarea la liceu este stigmatizată excesiv. Luni în șir, elevilor li se pictează imaginea aceasta îngrozitoare a examenelor, însă, odată ce trec prin experiența propriu-zisă, își dau seama că toate temerile și frământările au fost, în mare parte, nejustificate. Mai mult, elevii care s-au stresat tot anul pentru a obține o notă „bună” ajung liceeni invidioși pe colegii lor care, deși au luat o notă mai mică, au ajuns în aceeași clasă și nu au trăit același nivel de anxietate. De obicei, aceștia sunt tinerii ce reușesc să gestioneze grijile proprii și să nu se lase influențați de opiniile celorlalți. Unii îi numesc „dezinteresați”, „nepăsători”, însă, în opinia mea, aceștia sunt elevii cei mai câștigați - cei care izbutesc să nu abandoneze învățătura, dar nici nu își lasă viața consumată de stres.

Înțeleg că este un echilibru greu de obținut, însă sunt convins că, dacă tindem spre el în această perioadă, putem preveni epuizarea totală și asigura rezultate mulțumitoare. Tot ce trebuie să facem este să privim în interior. În loc să ne gândim la ce așteaptă ceilalți de la noi și la cum ne privesc ei abilitățile, trebuie să considerăm propriile așteptări și limite. Dacă putem să ne gestionăm efortul și la final să spunem „cât am lucrat este destul pentru mine”, vom preveni probleme serioase ce apar dacă urmărim idealuri de neatins. De aceea spun că este important să fim „egoiști”, pentru că atunci când ne pregătim pentru un examen nu lucrăm pentru ceilalți. Lucrăm pentru noi.

Educația noastră depinde de efortul nostru, deci, odată ce preluăm responsabilitatea pentru învățatură, treptat, toate se vor așeza la locul lor. Atât timp cât ne îmboldim pe noi înșine și ne încurajăm să lucrăm, stresul nu ne va copleși, dimpotrivă, ne va motiva să excelăm. Examenele vor veni și vor trece, ca valul în poezia eminesciană, iar la final tot ce vom ști este că atât am putut realiza cu timpul și resursele ce ne-au fost date.

Între timp, încercați să vă bucurați de fiecare clipă, chiar și dacă ideea liceului pare copleșitoare. Timpul trece incredibil de repede, iar, în curând, veți începe la rândul vostru clasa a IX-a. Nu regretați lunile de stres pentru examene. Cultivați egoismul și veți vedea că și această etapă va trece cu bine.

Mult succes și sper să ne vedem la liceu!

„Educația noastră depinde de efortul nostru, deci, odată ce preluăm responsabilitatea pentru învățatură, treptat, toate se vor așeza la locul lor.”

Ziua Drepturilor Copilului

O experiență creativă și conștientizatoare în cadrul „World’s Largest Lesson”

Coordonator prof. Tațiana Staroste

Pe 20 noiembrie, elevii claselor a 7-a A și B din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu au marcat Ziua Internațională a Drepturilor Copilului printr-o serie de activități interactive, creative și educative, desfășurate în cadrul programului global World’s Largest Lesson. Această zi specială a oferit tuturor elevilor ocazia de a descoperi, înțelege și promova drepturile fundamentale ale copilului.

Context global

La nivel mondial, în fiecare minut se nasc aproximativ 252 de copii. Fiecare dintre acești nou-născuți are dreptul la protecție, îngrijire, identitate și dezvoltare. Totuși, statisticile arată că:

- 150 de milioane de copii sub vârsta de 5 ani nu au nașterea înregistrată, fiind astfel „invizibili” pentru sistemele oficiale;
- milioane de copii nu au acces la educație, servicii medicale, apă potabilă sau spații sigure pentru a crește în armonie;
- numeroși copii sunt expuși muncii infantile, abuzului sau discriminării.

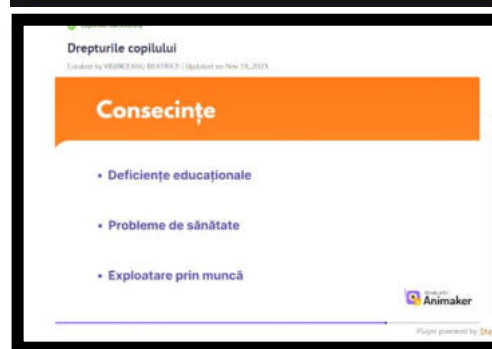
Acest context global i-a ajutat pe elevi să înțeleagă de ce este esențial ca fiecare copil să își cunoască drepturile și să fie pregătit să le apere.

Activități realizate

1. Conturul copilului – un exercițiu de identitate și empatie.

Elevii, împărțiți pe grupe, au trasat conturul unui coleg pe o coală mare de hârtie. În interiorul conturului, au scris și ilustrat drepturile copilului: dreptul la educație, la protecție, la sănătate, la familie, la joc, la opinie și la egalitate. Fiecare echipă a personalizat silueta folosind culori, simboluri și desene, transformând activitatea într-o adevărată expoziție vizuală a drepturilor fundamentale.

Exercițiul i-a provocat pe copii să își imagineze cum ar fi să trăiască într-o lume în care aceste drepturi nu există – sau nu sunt respectate – și să reflecteze asupra importanței lor.

2. Mini-filme animate în Animaker

Pentru a combina creativitatea cu tehnologia, elevii au realizat scurte animații în platforma Animaker. Fiecare film a prezentat:

- o situație în care un drept este încălcat;
- modul în care copilul afectat se simte;
- soluții pentru restabilirea dreptului respectiv;
- un mesaj final de conștientizare adresat publicului.

Elevii au lucrat ca mici regizori: au ales personaje, decoruri, acțiuni și replici, construind povești relevante și emoționante. Rezultatul? Animații care transmit clar mesajul că fiecare copil are nevoie de protecție, sprijin și respect.

3. Discuții, dezbateri și reflecții

Pe parcursul activității, elevii au participat la discuții deschise despre:

- ce înseamnă să fii ascultat;
- cum pot ajuta un coleg aflat într-o situație dificilă;
- cum pot promova drepturile copilului în școală și în comunitate.

Mulți elevi au împărtășit experiențe personale, demonstrând că tema drepturilor copilului este una care îi atinge și îi motivează să se implice; câțiva dintre elevi și-au exprimat foarte clar opinia lor cu privire la tema dezbătută:

„Mi s-a părut o lecție foarte interesantă și importantă, deoarece am învățat mai multe despre drepturile copilului. Totuși, erau deja câteva lucruri pe care le știam, dar cu ajutorul acestei lecții, am reușit să-mi îmbunătățesc cunoștințele.”
(Vlad Baciu, 7 B)

„Am învățat despre UNICEF și despre ONU, despre implicarea acestor organizații în promovarea drepturilor copiilor din întreaga lume. Am învățat despre faptul că fiecare copil, indiferent de continentul sau țara în care s-a născut, are dreptul la educație, dreptul de a trăi într-o lume în care egalitatea și pacea să le asigure o dezvoltare armonioasă. Nu sunt idei noi, am învățat în ultimii ani despre greutățile cu care se confruntă copiii cu dizabilități sau copiii care provin din mediile sărace din Africa prin intermediul filmelor documentare prezentate la ASTRA film Junior. Am auzit de la părinți și am văzut la televizor condițiile grele în care trăiesc copiii din țările în care este război. Este bine să știm că există instituții care promovează drepturile copiilor”.

(Ana Beca, 7A)

„Lecția despre nevoile copilului mi s-a părut foarte interesantă, deoarece am povestit despre nevoile noastre, iar lucrul pe platforma Animaker a făcut totul mult mai interesant. SUPER :)”

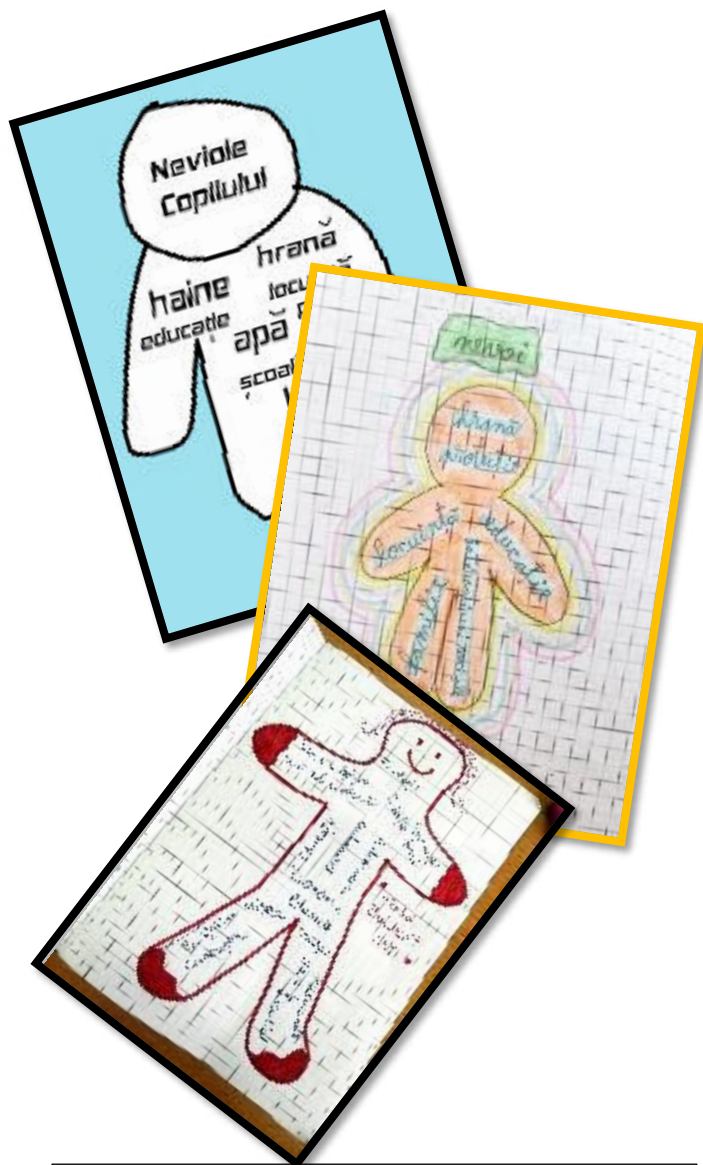
(Radu Ciocănea, 7A)

„În opinia mea, a fost o lecție frumoasă deoarece am desenat un omuleț și ne-am folosit imaginația în alegerea cuvintelor necesare pentru a descrie ceea ce simțim. Mi-ar place să reluăm această activitate, să aflăm și alte informații. Mi-a plăcut că am putut desena fiecare în felul lui și a fost o oră la care am participat cu plăcere.”

(Ecaterina Istrate, 7A)

„Mi s-a părut foarte interesant și am învățat că noi, copiii, avem multe drepturi, dar și responsabilități. Unele lucruri le știam, dar am și învățat multe lucruri noi.”

(Octav Mănișiu, 7A)

„... eu știu că orice aspirație e frumoasă.
 Aspirația libertății și cea a disciplinei. Acea
 a pâinii pentru copii și cea a sacrificiului
 pâinii. Cea a științei care cercetează și cea a
 respectului care acceptă și creează...”

Antoine de Saint Exupery

Anul acesta am avut ocazia să particip la etapa națională a concursului de reviste școlare, care a constat într-o tabără de șase zile în Muncel, județul Iași. Am fost plăcut surprinsă de locația taberei... cadrele naturale insuflau o pace sufletească și o liniște deplină.

Tabăra este amplasată în mijlocul unei păduri din Muncelul de Sus. Mi-a plăcut la nebunie zona, deoarece am fost deconectată de agitația orașelor și am putut asculta zumzetul albinelor și balada greierilor. De jur împrejurul taberei erau numai copaci maiestuoși și ierburi înalte, care ne „protejau” de animalele pădurii.

Campusul taberei a fost minunant, un colț de rai adus pe Pământ. Peste tot erau plantate flori vibrante, mai ales trandafiri parfumați, care aduceau lumină, culoare și energie pozitivă locului.

Totul părea a fi un vis. Vremea a fost și ea, desigur, în ton cu tabăra. Încă de la primele ore ale dimineții, soarele strălucea puternic pe cerul curat ca o lacrimă, iar păsărelele ciripeau de zor la sosirea dimineții.

La Muncel am creat și o revistă, care să marcheze cele șase zile petrecute împreună cu colegii din țară. Am scris câteva articole și m-am simțit foarte inspirată de tot ceea ce mă încojura, de toată verdeața, iar aerul curat și înmiresmat îmi dădea energie. M-am lăsat purtată de minunățiile taberei și am reușit să scriu un articol de care sunt foarte mândră...

Pe lângă realizarea revistei, am participat la câteva excursii. Cea de la Iași mi-a plăcut cel mai mult și am fost profund impresionată de locurile pe care le-am vizitat.

Tabăra Națională de Reviste Școlare

Muncel 2025

Casa de vacanță a domnitorului Alexandru Ioan Cuza din Ruginoasa era, deși simplă, foarte elegantă. Arhitectura sa neogotică este deosebit de frumoasă, iar interiorul impune un aer de regalitate. Totul, de la piesele de mobilier, până la picturile de pe pereți, era atât de șic, de luxos și de reprezentativ pentru anii 1860!

Am vizitat și casa unde a trăit Ion Creangă, din cartierul Țicău, numită azi Casa Memorială „Ion Creangă”. Este o casă modestă și destul de mică, cu două camere și o tindă, specifice timpurilor ei. Are o curte mică și o livadă. De când am ajuns în curtea casei, parcă asupra mea s-a așternut o liniște profundă. Totul era atât de simplu și totuși atât de impunător și important! Căsuța avea un aer creativ; literar, se poate spune... un loc perfect pentru a scrie o carte despre copilărie. Totul în jur este foarte liniștit, livada având vedere asupra orașului...

Desigur că nu puteam pleca din Iași fără a vizita Palatul Culturii. Arhitectura sa exterioară, dar și interioară, vitraliile magnifice și scările impozante m-au fascinat. Mi se pare că numele muzeului i se potrivește perfect... este, într-adevăr un palat al culturii. Cel mai mult mi-au plăcut picturile, care erau extraordinare. Două dintre ele sunt atât de frumoase, încât nici nu le pot descrie... așa că le-am făcut poze.

Am fost și premiați pentru locul I la etapa națională a concursului de reviste școlare. Sunt foarte bucuroasă că fac parte din echipa revistei „Laboratoul de idei” și sunt mândră că tot efortul depus de fiecare dintre noi a fost răsplătit și apreciat! (Alexia Neiciu, clasa a VIII-a A)

Alexia Neiciu, Alexandra Bărbuș, Andreea Teleșpan și Claudia Teleșpan au reprezentat colegiul nostru la Tabăra Națională de la Muncel.

Rezultate obținute de revistele CNGL la etapa națională, București, iunie 2025:

- *Laboratorul de idei. Revista elevilor de gimnaziu din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” – Premiul I*
- *LYCEUM. Revista elevilor de liceu din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” – Premiul II*

ABSOLVENȚI DE NOTA 10

O nouă promoție de excepție a finalizat, în vara lui 2025, anii de gimnaziu la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu. Pe lângă rezultatele deosebite la nivel național la olimpiadele și concursurile școlare (la limba și literatura română, fizică, biologie, educație socială, chimie, matematică, religie, engleză etc.), 7 elevi au terminat clasa a VIII-a cu media 10. Nu doar media însă e un motiv de bucurie, ci și faptul că acești copii minunați sunt campioni ai muncii, ai perseverenței, ai bunului simț și ai seriozității în pregătire. 98% dintre ei sunt astăzi elevi în clasele de liceu ale colegiului nostru și privesc cu optimism noua etapă care se deschide în fața lor.

Au terminat gimnaziul cu media 10:

- *Dinu Matei*
- *Oltean Ștefania*
- *Giurca Tudor-Ioan*
- *State Mara*
- *Ispășoiu Andrei*
- *Țimonea Mădălina*
- *Lăzăroaie Carla*

Ultima zi de școală – iunie 2025

Sărbătorim încheierea a patru ani de explorare, de cunoaștere și de prietenie !

Festivitatea de premiere, iunie 2025

*Concursul Speak-out!
februarie 2025*

Absolvenți de nota 10

*Felicitări tuturor absolvenților!
Succes în activitățile viitoare!
(diriginți: prof. dr. Anamaria Coroian,
prof. Arina Ormenișan)*

Gânduri despre clasa a VIII-a sau cum să scapi de teama examenelor

Amelia Nistor, clasa a VIII-a B (an școlar 2024-2025)

Clasa a VIII-a, anul definitiv, anul emoțiilor, anul care ne-a schimbat pe toți. La început de an, cu toții eram relaxați, în mod ironic. Ni se părea atât de departe examenul și aveam falsa impresie că mai este timp. Și acum țin minte emoțiile pe care le-am avut la prima simulare din decembrie, când lucrurile au început să devină reale. Cred că acele simulări, care nu au fost strălucite, au fost un fel de semnal de alarmă, că strategia noastră de relaxare completă nu era un plan atât de bun.

Între luna decembrie și luna martie cred eu că a fost apogeul panicii și al emoțiilor atât al copiilor și profesorilor, cât și al părinților. După minunatele simulări din decembrie, am început să luăm cu adevărat în serios orele de română și matematică, făceam teste în plus față de temele primite și ne-am pus în sfârșit la punct cu teoria. Au venit și temutele simulări naționale din martie. Am ieșit panicați complet de la proba de limba română, deoarece subiectul era cu un text liric, spaima tuturor elevilor. Spre surprinderea noastră, notele nu au fost deloc mici. Aproape toată lumea a reușit să obțină o notă peste 9, ceea ce era o minune având în vedere subiectele. Nici la matematică nu au fost note mici, ba chiar mulți au evoluat vizibil față de primele simulări oficiale.

Perioada dintre martie și iunie a trecut într-o clipă. Nu mai țin minte foarte multe evenimente din acea perioadă, dar îmi amintesc că eram mult mai calmă față de cum eram în prima parte a anului școlar. Acele simulări din martie au adus un fel de validare că știam, la un nivel destul de bun materia și examenul nu mai părea atât de înfricoșător.

De la jumătatea lunii mai, mintea noastră nu mai stătea la examen, ci la evenimentul cel mai important al clasei a VIII-a: banchetul. Singurul nostru scop era cum să ne aranjăm ca să fim cei mai frumoși de acolo. Acum că mă uit înapoi, cum arătam a fost ultimul lucru care a contat. Ne-am distrat, am dansat, și am plâns la finalul banchetului când ne-a lovit realizarea că în câteva zile nu vom mai fi colegi și viața ni se va schimba complet.

Ultima zi de școală, 13 iunie 2025. Am venit în clasa noastră, ca de obicei. Ne-am așezat în bănci, alături de colegii de bancă, am început să vorbim unii cu ceilalți. Părea a fi o zi ca oricare alta, doar că nu era. Era ultima oară când aveam să stăm în aceeași clasă, cu aceeași colegi și aceeași dirigintă minunată care a fost alături de noi la fiecare pas al acestei călătorii. Stăteam în bănci, cuminți pentru prima oară, savurând fiecare ultim moment petrecut în clasa unde am stat patru ani frumoși. Când s-a strigat pentru ultima oară catalogul, ne-a cuprins pe toți un val de nostalgie, dar și liniște interioară. Chiar acolo se încheia un capitol important din viața fiecăruia, exact în locul în care a început, în aceeași clasă, cu aceleași emoții și aceiași copii nerăbdători.

Ziua ultimei probe a evaluării naționale, 25 iunie 2025, mult așteptata probă la matematică. Examenul la română trecuse cu bine, subiectul fusese ușor și eram foarte siguri că notele vor fi foarte mari, întrucât primisem și confirmarea doamnei diriginte.

În ziua de pauză dintre probe, cred că toți am rezolvat în disperare subiecte pentru matematică, sperând să mai învățăm câte ceva chiar și cu o zi înainte, dar, spre surprinderea noastră, știam deja cam tot ce era de știut.

Sentimentul de libertate pe care l-am simțit după proba la matematică nu poate fi exprimat în cuvinte. Ce îmi amintesc din acele momente este o bucurie enormă și o liniște pe care nu am mai simțit-o vreodată. Oficial se terminase. Toate emoțiile, toate testele rezolvate, toate notele mici din simulări erau în trecut. Ceea ce urma era o nouă etapă, o nouă eră fascinantă prin care trece orice elev: liceul. Și... surpriză... peste 90% dintre foștii colegi de clasă îi regăsim acum pe holurile liceului.

NOAPTEA CERCETĂTORILOR

(COORDONATOR: PROF. DR. ANAMARIA COROIAN)

Descoperă
magia
științei!

<https://noapteacercetatorilor.ulbsibiu.ro/ro/>

EDUARD ANDREI NICULESCU CLASA A V-A B

Mă numesc Eduard, am 11 ani și, împreună cu colegii mei din clasa a V-a B, însoțiți de doamna dirigintă Anamaria Coroian și domnul profesor de istorie Cătălin Dumitru, am participat, în data de 26.09.2025, la Noaptea Cercetătorilor, unde mi-a plăcut cel mai mult la Facultatea de Inginerie. Acolo am descoperit roboți care se mișcau singuri, programe care recunoșteau imagini și jocuri create chiar de studenți. M-au impresionat mesele pline cu componente electronice și explicațiile clare și interesante ale profesorilor și studenților, care ne-au arătat cum funcționează un calculator „pe dinăuntru”. Cel mai mult mi-a plăcut un atelier în care am scris câteva linii de cod și am văzut imediat cum programul meu a prins viață pe ecran. M-a bucurat să observ că ceea ce învăț la școală și la cursurile mele de programare și IT se regăsește în proiectele reale ale studenților. Atmosfera era plină de energie și curiozitate, iar toți copiii se simțeau ca niște exploratori ai tehnologiei. Mi-au plăcut și experimentele cu inteligența artificială, unde un computer răspundea la întrebări aproape ca un om. Totul mi s-a părut fascinant și distractiv în același timp. La final, mi-am spus că, atunci când voi fi mare, vreau și eu să studiez la această facultate, pentru că acolo știința și joaca se îmbină perfect, iar informatica devine o adevărată aventură a descoperirii.

Tradiția Japoneză Tanabata

Tanabata este un festival japonez cunoscut ca „Festivalul stelelor”, care sărbătorește întâlnirea anuală a două stele iubite Orihime și Hikoko, reprezentând constelațiile Vega și Altair. Conform legendei, Orihime, o prințesă țesătoare și Hikoko, un păstor, au fost separați de Călea Lactee și se pot vedea doar o dată pe an, în noaptea de 7 iulie. Tanabata simbolizează speranța și împlinirea dorințelor, este o sărbătoare care aduce oamenii împreună păstrând tradițiile vii.

Oamenii își scriu dorințele pe fâșii colorate de hârtie numite Tazaku pe care le agăță pe ramuri de bambus. Festivalul este marcat de parade și focuri de artificii în multe orase din Japonia.

(Marco Bianchi, Miruna Purcar, Emma Veștemeanu și Anastasia Matei, clasa a VI-a A)

SCENETĂ

Bine ați venit la Tanabata, Festivalul Stelelor din Japonia. Povestea începe cu două stele îndrăgostite: Orihime țesătoarea și Hikoko păstorul. Ele trăiau împreună fericite, dar erau atât de absorbite de dragostea lor, încât au uitat să-și îndeplinească datoriile.

Orihime

Hikoko, ce minunat este să fim împreună! Nimic nu este mai important decât dragostea noastră.

Hikoko

Așa este, Orihime. Dar oare cum vor reacționa zeei când vor vedea că nu ne mai facem treaba?

Naratorul

Zeei, supărați că Orihime nu mai țesea și Hikoko nu-și mai păștea vitele, i-au despărțit așezându-i pe părți opuse ale Căii Lactee ca să nu se mai poată vedea decât o singură zi pe an.

Orihime

Cum să trăiesc fără tine, Hikoko?

Hikoko

Vom găsi noi o cale, Orihime. În fiecare an, în noaptea de 7 iulie, vom fi împreună sub cerul înstelat.

Naratorul

Acum să vedem cum această poveste ajunge în lumea oamenilor.

Aiko

Am citit despre Tanabata în cartea aceasta, dar nu înțeleg totul. De ce își scriu oamenii dorințele pe bucăți de hârtie colorată? Și de ce le agăță în ramuri de bambus? Ce speră să obțină?

Orihime

Aiko, aceste bucăți de hârtie colorată ajung la noi, stelele, și ne dau puterea să străbatem bolta cerească.

Aiko

Deci dorințele noastre pot ajunge la stele? E ca și cum trimitem mesaje către cer! Ce minunat! Dar cum știți voi, stelele, ce dorințe să îndepliniți?

Hikoko

Ramurile de bambus sunt ca niște poduri între aer și pământ. Ele poartă dorințele voastre către noi și, când le primim, ne umplem de putere și speranță.

Aiko

Asta înseamnă că fiecare dorință contează, nu-i așa? Chiar dacă sunt mici sau mari, toate au valoare.

Orihime

Exact, Aiko. Fiecare dorință are o lumină care ne ajută să păstrăm legătura.

Aiko

Se apropie de ramurile de bambus cu tazaku. Vreau să scriu o dorință care să aducă curaj și bunătate tuturor celor din jurul meu. Așa poate lumea va fi mai frumoasă.

Hikoko

Fiecare dorință aduce lumină și speranță în noaptea de Tanabatu.

Aiko

Și dacă uneori nu credem în dorințe?

Orihime

Să privim și să ne amintim că speranța este ca o stea care nu se stinge niciodată. Chiar și atunci când nu o vedem ea strălucește pentru noi.

Aiko

Atunci voi privi mereu cerul și voi crede în puterea dorințelor mele și ale tuturor celor care le scriu.

Orihime

Mulțumim tuturor pentru dorințe. Ele ne aduc bucurie și ne amintesc că dragostea și speranța pot învinge orice despărțire.

Hikoko

Să privim cerul înstelat și să credem că dorințele noastre pot prinde viață.

Naratorul

Așa se sărbătorește Tanabata un festival al dorințelor, al iubirii și a legăturii dintre cer și pământ. Vă invităm să vă scrieți dorințele și să le prindeți de ramuri, pentru ca stelele să le poată îndeplini.

BleigieBen (Austria)

BleigieBen este un obicei practicat mai ales în noaptea de Anul Nou, prin intermediul căruia oamenii încearcă să afle ce le va aduce anul următor. Numele lui vine din germană și înseamnă „Turnarea plumbului”.

Instrucțiuni:

1. Se topește bucăți mici de plumb deasupra unei lumânări;
2. Plumbul topit se toarnă în apă rece ca gheața;
3. Formele create vor fi interpretate (de specialiști) pentru că ele prezic viitorul.

Câteva exemple de interpretare a formei plumbului: Inima reprezintă dragostea sau o relație nouă, corabia reprezintă viitoare călătorii, floarea arată fericirea sau norocul, moneda prezice succesul financiar, iar animalul reprezintă trăsături.

(Numele oficial al practicii este Molybdomancie, derivat din cuvântul grecesc pentru plumb Molybdos.)

BleigieBen este asemănător cu tradiția românească „cititul în ceară” de Bobotează, când se aruncă cu ceară topită în apă. Apa reprezintă purificarea, iar plumbul reprezintă destinul.

ȘTIAI CĂ?

- ✓ Forma plumbului prezice dragoste sau relații, succes sau eșec, schimbări sau stabilitate;
- ✓ Originea obiceiului datează din sec. al XVI-lea;
- ✓ În unele regiuni, BleigieBen se face și cu ceară sau alte materiale;
- ✓ Oamenii, pentru mai mult noroc și un an mai bun, dansează pe lângă apă.

Descrierea machetei

Macheta a fost realizată cu ajutorul unui balon pe care am lipit servetele îmbibate în aracet. După aceea l-am lăsat la uscat aproximativ douăsprezece ore. După uscare, am pictat obiectul în albastru și violet. A urmat o altă etapă de uscare, aproximativ trei ore, apoi am extras balonul din forma obținută și am inserat în locul lui o instalație LED. Imediat după această operațiune am realizat gheara de susținere care este construită din piese LEGO.

Am creat această machetă pentru a putea prezice viitorul în manieră austriacă (BleigieBen)

Ștefana Șuiu, Amelie Tămaș,
Iulian Mitea și Christian
Roman, clasa a VI-a B

„Canto a tenore” (Italia)

„Canto a tenore” este un cântec care face parte din Patrimoniul cultural imaterial al Italiei. „Canto a tenore” este recunoscut și de UNESCO și acest fapt a contribuit la protejerea și promovarea acestui stil de interpretare.

Pentru noi, „Canto a tenore” seamănă cu melodia de introducere în filmul „Moana”. Asemănarea este dată de faptul că o singură voce cântă versurile, iar mai multe voci cântă refrenul. Ele au și o tonalitate asemănătoare, vocea mai groasă din fundal care se numește Banu ajută la asemănarea celor două melodii. „Canto a tenore” este cântat de patru bărbați și reprezintă sunetele naturii: *Boghe* este vocea principală care cântă melodia și versurile; *Meaa Broghe* vocea de susținere mai înaltă, *Contra* vocea guturală cu sunet aspru și *Banu* vocea foarte gravă, profundă. „Canto a tenore” este originar din regiunea Sardinia a Italiei. În prezent, melodia se cântă la festivaluri, parade și evenimente speciale. Cele patru voci, fără să fie ajutate de orchestră, reușesc să atingă cele mai joase și cele mai înalte note menținând același ritm.

Nu am știut de existența acestui cântec până acum. Este o melodie unică și credem că merită să facă parte din Patrimoniul cultural imaterial al Italiei. Deși cunoaștem această țară pentru pizza și paste, căutând mai adânc putem găsi nenumărate comori tradiționale păstrate de-a lungul timpului, precum acest cântec.

Această prezentare a fost realizată de Maria Resiga și Cezara Vulcan, cu ajutor în proiect de la Ioana Calborean și Tania Ciucean.

Pasiunea mea: aeronautica

Lucas Cojocariu, clasa a VI-a A

Vara trecută am avut parte de una dintre cele mai interesante experiențe din ultimii ani: zborul spre Antalya, Turcia, cu compania Tarom. Fiind pasionat de avioane și aeroporturi, am așteptat această călătorie cu emoție și curiozitate. Nu era doar o simplă vacanță, ci o adevărată aventură aeronautică!

Zborul a început pe Aeroportul Internațional din Sibiu. M-am bucurat să observ de aproape cum echipajul pregătește avionul pentru decolare, cum bagajele sunt încărcate în zona cargo a aeronavei și cum echipajul de la bordul avionului face ultimele verificări înainte de decolare. Când motoarele au pornit, am simțit o vibrație puternică și emoția decolării m-a făcut să zâmbesc larg.

Călătoria a durat puțin peste o oră, iar timpul a trecut foarte repede. De sus, întiderea de apă a mării se vedea ca o pânză albastră infinită. Am zburat la o altitudine de peste 10000 de metri, iar temperatura exterioară era de aproape -50C!

Aeroportul din Antalya este cu adevărat fascinant! Încă de când zburam deasupra lui, în așteptare pentru aterizare, mi-am dat seama cât de mare și impresionant este acest aeroport. Având o pasiune pentru avioane și pilotaj, acesta era paradisul meu. De când am ajuns în clădirea aeroportului, am observat cât de bine organizat este, cât de multe porți sunt și câte facilități moderne există! După extinderea din aprilie 2025, aeroportul a ajuns să aibă 77 de porți, crescând de la un număr de 48. Ceea ce m-a impresionat foarte mult era dimensiunea avioanelor, aici aterizând aeronave aparținând celor mai consacrate companii internaționale de zbor, de la Turkish Airlines și Lufthansa până la Aeroflot și Azur Air sau Pegasus. Cele mai fascinante avioane, din punctul meu de vedere, erau: Boeing 757 pentru forma aerodinamică asemeni unui creion zburător, Boeing 777 pentru dimensiunea imensă și Airbus 330 pentru eficiența sa la a economisi combustibil.

Antalya, august 2025

Mi se părea că, ori de câte ori îmi ridicam privirea spre cer, zăream un avion care fie se îndepărta, fie se apropia de aeroport. Într-adevăr, statistica aeroportului indică un număr de peste 1200 de zboruri (decolări și aterizări) zilnice în perioada de sezon estival. Tot statistica arată că aeroportul a înregistrat un număr de aproximativ 38 de milioane de pasageri într-un singur an, fiind unul dintre cele mai aglomerate aeroporturi din Turcia, mai ales vara! Terminalele erau luminoase, curate și pline de magazine și restaurante. Îmi plăcea să privesc prin geamurile uriașe cum avioanele decolează și aterizează continuu, ca într-un spectacol perfect coordonat.

Momentul cel mai special a fost chiar după aterizare. Piloții Tarom, foarte prietenoși, m-au invitat să intru în cabina de zbor! Un vis devenit realitate pentru mine! Am rămas fără cuvinte când am văzut atâtea butoane, ecrane și manete. Mi-au explicat cum controlează avionul, cum comunică cu turnul de control și cum verifică parametrii de zbor. Sper ca în curând să am șansa de a experimenta pilotajul unui avion A320 la un simulator!

Când am plecat din Antalya, m-am uitat din nou pe fereastră la pistă și la turnul de control, cu speranța că în curând voi repeta experiența, care mi-a arătat că un aeroport nu este doar un loc de plecare sau sosire, ci o lume întregă care funcționează ca un mecanism precis, unde nu e loc de eroare.

Pasiunea mea: echitația

Irina Oprișan, clasa a VI-a A

Călăria este pasiunea mea. V-am povestit în revista de anul trecut despre experiențele frumoase pe care le-am avut la herghelia „Nedeea Vâlceană”, situată în Munții Lotrului. Este un club ecvestru de turism la care participă copiii și adulții pasionați de petrecerea timpului în natură.

Am decis să îmi iau în serios dragostea față de cai, aceste animale blânde, acum un an, în luna noiembrie. M-am înscris la clubul CSM datorită prietenei mele, Cezara, care mi-a povestit despre acest loc.

La început, a fost frustrant. Multe lucruri de corectat, dar, cu timpul, plăcerea a reușit să se reechilibreze cu determinarea de a fi cea mai bună.

Antrenoarele mele, Andreea Militaru și Adelina Părălescu, mă ajută la fiecare antrenament să devin mai bună. Progresul a început să iasă la iveală datorită lor.

Primul meu cal la CSM a fost Anuscha, o iapă aurie cu coama albă și o dungă ordonată pe bot. Un ponei frumos și foarte tandru.

Prima mea săritură a fost alături de Bacardi, anul trecut. Bacardi este un cal maro mediu, cu o dungă groasă pe bot și pe copite, în vârstă de 26 de ani. Este un fost campion și suntem norocoși să-l avem în grajdurile noastre.

În ultimul an, am progresat destul de mult. Am început cu un antrenament pe săptămână, apoi două și acum trei.

Primul meu concurs a avut loc pe data de 1 iunie 2024, alături de Pauline. A fost primul meu working, și acum aspir spre debut. Al doilea concurs a fost în septembrie 2025, anul acesta, de data asta alături de Tesa. A fost un parcurs încurcat cu două sărituri, pod, cercuri, butoaie și curbe, dar am reușit să-l termin fără greșeli prea mari. Primul meu concurs cu sărituri, complet, alături de extraordinara Tesa! Sunt recunoscătoare că m-a purtat călare prin competiție.

După ultima tură din zi, fiecare copil își îngrijește calul călărit, care constă în spălarea copitelor, dat jos echipamentul și protejarea cu o pătură de transpirație. Este o parte importantă în echitație, deși nu ai spune.

Avem menajuri unde ne desfășurăm antrenamentele, vara în aer liber și iarna la adăpost. În fiecare lună, avem o săptămână de dresaj, în care ne concentrăm pe poziție, control, întoarceri și alte lucruri legate de controlul ritmului și a calului cu corpul. În restul lunii exersăm săriturile, concentrându-ne pe distanțe, abordare și poziție în timpul săriturii.

În ultimul timp, calul pe care-l folosesc la exerciții este Ukaz. Este un roșcat frumos, cu pistrui albi pe o parte a botului și ciorapi albi pictați deasupra copitelor. Prima oară când l-am călărit a fost după al doilea concurs. Am căzut, ceea ce a făcut ca încălecarea pe el să fie mai grea, deoarece șchiopăta. Acum m-am reîntors la el și suntem mai admirabili ca niciodată. Este un partener cu un caracter complex și o fire neliniștită. Un galop este de ajuns pentru a te îndrăgosti de el.

Fiecare zi petrecută la club mă ajută să ajung cu un pas mai aproape de visul meu: o carieră și o viață petrecută printre aceste animale nobile.

MAGIA IERNII

Întotdeauna în decembrie învățarea în orele de limba engleză nu presupune doar limbaj, ci și căldură și uimire. Anul acesta a însemnat, pentru elevii claselor a VI-a A și a VII-a B, și curajul de a dezvălui puțin din inima lor prin participarea la trei lecții creative de iarnă, centrate pe exprimare personală, imaginație și stare de bine. În prima lecție, elevii s-au transformat în elfi dansatori, explorând autoportretul și acceptarea de sine prin desen și scriere colaborativă. A doua lecție a vizat personificarea și exprimarea emoțiilor prin crearea unui om de zăpadă „vorbitor”. A treia lecție a constat în realizarea unui glob de zăpadă personalizat, ca spațiu simbolic al memoriei și speranței. Activitățile au fost urmate de reflecție, evidențiind impactul emoțional, creativ și lingvistic al învățării într-un cadru calm și sigur.

„Sala de clasă a fost plină de lumi minuscule – elfi dansând sub cerul iernii, oameni de zăpadă șoptindu-și gândurile, globuri de zăpadă cu lumina fragilă a viselor. Fiecare creație era o fereastră către lumea interioară a unui elev, plină de emoție și frumusețe tăcută. Ce privilegiu să fii martoră la o asemenea magie!”

(coordonator prof. Daniela Bunea)

Sara Nedelcu:

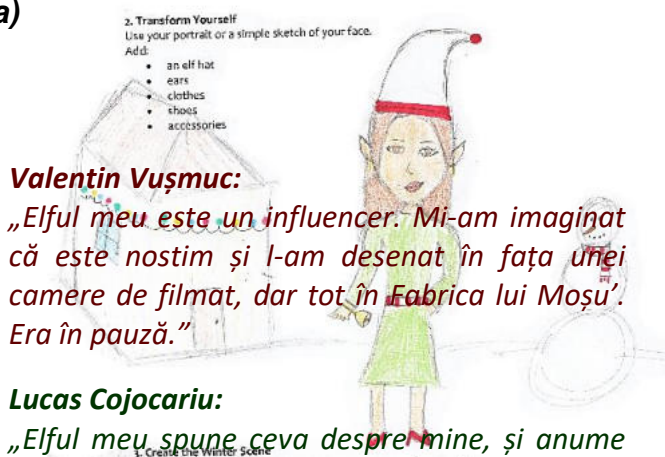
„Toate globurile de zăpadă par a fi fermecate! Fiecare are însemnătatea lui. În globul meu eu am pus un om de zăpadă, o cabană, doi brazi, munți maiestuoși în fundal... Când eram mai mică, am fost acolo cu bunicul meu. Iubesc iarna și vacanța!”

Dragoș Neagu:

„Mica lume din globul meu este un târg de Crăciun. Săptămâna trecută am fost la Craiova să văd târgul de acolo; mi-a plăcut foarte mult.”

Daria Săvoiu:

„Sper că globul meu poate capta spiritul iernii și că oricine îl ține în mână simte pentru moment fericirea de a trăi într-un sătuc de munte unde iarna picură fulgi de nea peste case și drumuri. Am desenat un sat perfect iarna, în care te poți pierde... Poate fi începutul unei povești!”

Valentin Vușmuc:

„Elful meu este un influencer. Mi-am imaginat că este nostim și l-am desenat în fața unei camere de filmat, dar tot în Fabrica lui Moșu'. Era în pauză.”

Lucas Cojocariu:

„Elful meu spune ceva despre mine, și anume că roșul este culoarea mea preferată – are gluga de la haină roșie. Îmi plac foarte mult activitățile care îmi permit să (re)prezint într-un mod jucăuș aspecte din viața mea!”

Irina Opreșan:

„Mi-a plăcut să mă transform într-un personaj! Elfița mea se numește Elly și am desenat-o dansând fiindcă am surprins momentul când tocmai termina munca pentru Moș Crăciun.”

Martin Chera:

„Eu am desenat un om de zăpadă care spune: <Aș vrea să umblu, ca un om!> De fapt, în desenul meu, el chiar merge și e fericit!”

Răzvan Voiașciuc:

„Omul meu de zăpadă vorbitor, fericit că în sfârșit a venit iarna, mă îndeamnă constant să mă duc afară și să mă joc cu prietenii mei în zăpadă!”

Why Mistakes Help Us Grow

(Sfaturi pentru un Crăciun binecuvântat)

Eduard Andrei NICULESCU

Clasa a V-a B

There is a quote that I really like: "If everything was perfect, you would never learn and you would never grow." At first, this idea may sound surprising. A perfect world might seem amazing. For example, imagine a life where your homework is always done, your room is always tidy, and you never make mistakes. At the beginning, this sounds wonderful. However, after some time, it would become boring. In fact, if everything was always perfect, we would not learn anything new.

Mistakes, on the other hand, are very helpful. They are like teachers. When we make a mistake, we can understand what went wrong and try again. This is how we learn and grow. For example, when we learn to ride a bicycle, it is not easy. At first, we fall, get our knees scraped, and feel a bit scared. But each time we try again, we improve. We learn to balance, we learn to pedal, and eventually we can ride on our own. Therefore, if we never fell, we would never learn to ride by ourselves.

The same thing happens at school. Sometimes math problems are difficult, reading tasks are tricky, and tests feel stressful. Although these moments can be frustrating, they help us think, stay patient, and try again. As a result, they make us stronger and smarter. Without challenges, we would not improve as learners or as people.

For this reason, mistakes are not our enemies. Instead, they are our friends – friends who help us learn, become brave, and become better human beings. So, when something goes wrong, we should not feel sad. On the contrary, we can rejoice, "This is my chance to learn and grow!" Every mistake and every little fall is a step toward becoming the best version of ourselves.

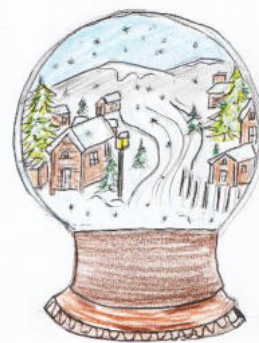
All in all, mistakes are important because they help us learn and grow. They make our lives more interesting, teach us new skills, and help us become stronger and wiser. So next time you make a mistake, remember that it is not the end. Instead, it is the beginning of learning something new and becoming better.

Grafică:

Daria Săvoiu, clasa a VII-a B

Lucas Cojocariu, Teodora Totan, Adrian Găitan, Sara Kovacs, clasa a VI-a A

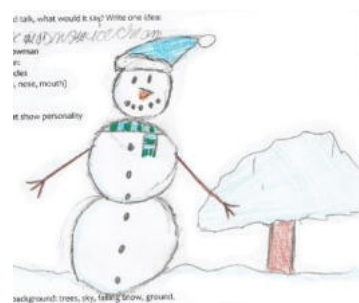
w, stars, details

Your Snow Globe

„Iarna e anotimpul meu preferat. Ca și globurile de zăpadă, iarna e magică. Am desenat în globul meu un peisaj la munte, zăpadă, ninsoare, un om de zăpadă și un pom de Crăciun cu cadouri sub el. Este un loc de vis.”

(Antonia Baicu)

background: trees, sky, falling snow, ground

„Dacă ar putea vorbi, omul meu de zăpadă ar spune că e bucuros că vin sărbătorile, sau că e singur și i-ar trebui un prieten, sau că va sta la noi pentru totdeauna!”

(Cristina Teleanu)

Timpul ca dar care îmbogățește și schimbă vieți

Maratonul Internațional Sibiu

IOANA CALBOREAN, clasa a VI-a B

De mică am participat la Maratonul Internațional de la Sibiu, din luna mai. Acesta este un eveniment caritabil unde persoane sau companii propun proiecte care au nevoie de finanțare și solicită ajutorul întregii comunități. Oricine se înscrie la maraton își alege o cauză pe care o susține și pentru care aleargă.

În anii trecuți, părinții alegeau proiectele pentru mine. Anul acesta am aflat de proiectul propus de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și am decis să alerg pentru a susține inițiativa: „Academia De Boardgames”. Proiectul își propune să amenajeze o sală de board-games, în cadrul liceului, unde toți elevii să se poată juca. Acasă am peste o sută de jocuri de societate și mă joc foarte des cu prietenii și părinții mei, de aceea ideea mi s-a părut foarte bună.

Mi-a plăcut mereu atmosfera de la maraton. De obicei mă întâlnesc cu persoane pe care nu le-am mai văzut de ceva timp. Îmi place să mă plimb pe la tarabe și să vorbesc cu prietenii mei. De cele mai multe ori, eu cu sora mea și cea mai bună prietenă, alergăm în aceeași tură și ne încurajăm una pe cealaltă. De la an la an, distanța pe care o alerg crește, dar crește și entuziasmul meu, mai ales când știu că alerg pentru o cauză ce poate aduce bucurie altor copii ca mine.

ȘTEFANIA TOTH,
clasa a VI-a B

Maratonul Internațional Sibiu nu este doar despre alergat, ci și despre emoții și despre dorința de a face bine. Mi-a plăcut energia orașului și faptul că fiecare pas avea un scop. Atmosfera era plină de energie, bucurie, iar pentru mine alergarea este ceva special, mai ales că alerg la maraton de când aveam patru ani.

Maratonul îmi dă mereu o stare bună și mă face să simt că fac parte dintr-o comunitate unită, unde fiecare gest contează. Pentru mine nu e doar o cursă, ci o experiență care reprezintă o mică parte din mine și care mă motivează să dau tot ce pot. Este o experiență care îți aduce aminte că împreună chiar putem schimba lucrurile.

Campionatul Național de Baschet U12

ȘTEFANIA TOTH, clasa a VI-a B

Recent, am avut parte de una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea: participarea la Campionatul Național U12, alături de echipa mea, CSS Sibiu. A fost o competiție intensă, plină de emoții, energie și meciuri care ne-au pus la încercare limitele.

După zile de luptă pe teren și multă muncă în echipă, am reușit să ne clasăm pe locul 3 la nivel național! A fost un moment incredibil, care ne-a demonstrat că tot efortul depus la antrenamente și toate orele petrecute în sală au meritat.

Pentru mine, baschetul înseamnă mai mult decât un sport – este pasiunea mea, locul unde mă simt liberă și unde pot fi eu însămi. La CSS Sibiu, am învățat nu doar tehnici de joc, ci și ce înseamnă disciplina, respectul și spiritul de echipă.

Sunt extrem de recunoscătoare colegelor mele, cu care am format o adevărată familie, și antrenorului care ne-a ghidat și ne-a motivat la fiecare pas. Această medalie de bronz nu este doar o realizare, ci și o promisiune: vom continua să muncim și mai mult pentru a ajunge cât mai sus!

Baschetul m-a învățat că visele devin realitate atunci când muncești pentru ele – iar acesta este doar începutul călătoriei mele.

Diana Pârvu, Ștefania Toth și David Țugneanu, din clasa a VI-a B, medaliați la nivel național, la baschet

DAVID ȚUGNEANU, clasa a VI-a B

Practic acest sport de la vârsta de cinci ani și acum mă antrenez de cinci ori pe săptămână. În timp, am format o legătură strânsă cu colegii mei, deoarece petrecem mult timp împreună. Participăm în fiecare an la turnee care se organizează în toată țara. Momentul cel mai frumos din cariera mea sportivă a fost atunci când am câștigat bronzul la turneul final (Sibiu, august 2025).

Turneul final din cadrul Campionatului Național U12 (masculin și feminin).

S-a desfășurat la Școala Gimnazială „Nicolae Ioga” din Sibiu. Au participat elevi de gimnaziu din toată țara. Sibiu a fost reprezentat de Clubul Sportiv Școlar CSS Sibiu și Clubul Sportiv CSU.

Dincolo de orizont:

Toamna vieneză prin ochii elevilor noștri

Toamna se numără amintirile, iar pentru clasele a VIII-a A și B, octombrie 2025 va rămâne pragul unei experiențe de neuitat. Viena ne-a întâmpinat cu eleganța sa caracteristică și cu un program intens, conceput să combine relaxarea cu învățarea experiențială. Parcurgând acest itinerar cultural, elevii au pășit pe urmele marilor compozitori, au explorat rigoarea științifică a muzeelor vieneze și au experimentat spiritul cosmopolit al unei capitale europene de top. Vă invităm să parcurgeți seria de articole ce urmează, pentru a retrăi, prin ochii lor, magia acestei aventuri austriece.

(prof. Alexandra Bega, prof. Ramona Szasz)

Viena – cultură, distracție și multe amintiri

Mihai Lazăr, clasa a VIII-a B

Excursia noastră la Viena, alături de clasa paralelă și doamna dirigintă, a fost combinația perfectă între învățare și distracție. Am pornit din România cu autocarul, iar după multe glume și muzică, am ajuns într-un oraș elegant și plin de istorie.

Am vizitat Palatul Hofburg, muzee cu experimente din biologie, chimie și tehnologie, dar și impresionantul Palat Schönbrunn, unde grădinile par desprinse din povești. Deplasarea cu metroul ne-a făcut să ne simțim ca niște adevărați vienezi.

Hotelul la care am fost cazați părea unul de tranzit, cu panouri de zboruri, dar ne-a surprins plăcut: camerele au fost foarte confortabile, mâncarea gustoasă, iar personalul extrem de primitor. Am stat câte trei în cameră, ceea ce a însemnat și mai multă distracție.

Pe lângă vizite și plimbări, excursia ne-a ajutat să ne cunoaștem mai bine și să ne apropiem ca grup. Am râs mult, am făcut poze, am împărtășit impresii și ne-am bucurat de fiecare moment petrecut împreună.

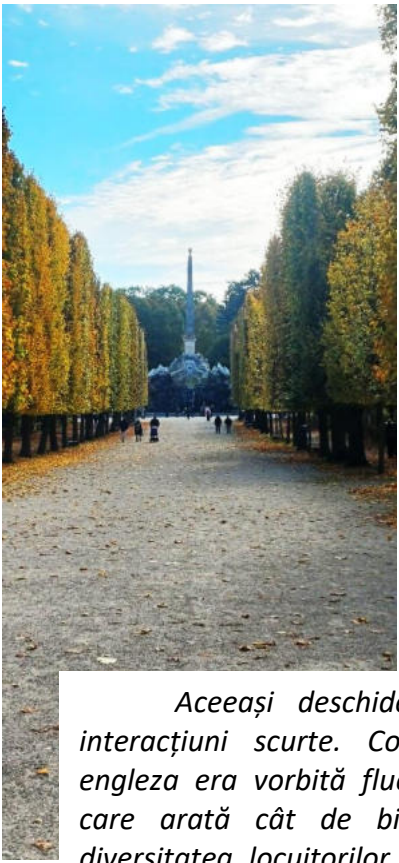
Un moment deosebit a fost croaziera de două ore pe Dunăre. Seara, în camere, ne-am relaxat cu sushi și filme, doar între prieteni. A fost o excursie reușită, plină de râsete și amintiri frumoase.

Viena de zi cu zi

Ecaterina Rusu, clasa a VIII-a B

Excursia la Viena mi-a oferit șansa să observ lucruri simple, dar importante despre viața de zi cu zi. Orașul părea organizat și calm, iar magazinele fie nu erau deschise duminica, fie aveau un program mai scurt, evidențiind nevoia generală de tihnă, măcar o zi din săptămână.

Am folosit mult transportul în comun și am simțit orașul din interior, nu doar ca turist. Într-una dintre călătoriile, am vorbit cu o femeie vârstnică ce se întorcea acasă din vacanță. Mi-a povestit despre viața și familia ei cu o naturalețe surprinzătoare, ca într-o discuție între prieteni. Am purtat o discuție asemănătoare și cu barmanul de la hotelul în care stăteam, acesta povestindu-mi despre oraș și despre oamenii pe care i-a întâlnit de-a lungul timpului.

Aceeași deschidere am simțit-o și în alte interacțiuni scurte. Comunicarea era ușoară, iar engleza era vorbită fluent aproape peste tot, lucru care arată cât de bine este adaptat orașul la diversitatea locuitorilor și la turiștii care provin din locuri diferite.

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult nu au fost atracțiile turistice, ci felul în care oamenii și orașul funcționează zi de zi. Aceste aspecte subtile au făcut ca Viena să pară primitoare și spectaculoasă.

Capitala Austriei ne-a cucerit inimile Alexandra Bărbuș, clasa a VIII-a A

În cadrul Săptămânii Altfel am vizitat, împreună cu clasa 8 B și dirigintele noastre, orașul Viena. Încă de când am ajuns acolo, dimineata, capitala Austriei ne-a cucerit inimile ce băteau repezit, cu emoții, mai să ne sară din piept. Știam că va fi o excursie deosebită!

Ne-am început ziua cum nu se putea mai bine, vizitând centrul vechi al Vienei. De cum am pășit pe târâmul acestuia, am fost fermecată de catedrala Sfântului Ștefan ce parcă dăinuia peste împărăție, ca o regină. Arhitectura ei o făcea să pară ruptă dintr-un basm, de parcă era presărată cu magie. Ne-am continuat plimbarea prin centru vizitând bine-cunoscutele magazine: Dior, Chanel, Prada, Louis Vuitton și multe altele. Totul părea ireal, atât de remarcabil încât aș fi vrut să rămân acolo o veșnicie. Dar gândul că centrul este doar o mică parte din Viena și că aventura noastră abia ce a început m-a motivat să continui să o explorez.

Mai apoi am vizitat Muzeul lui Sisi. M-a impresionat modul inedit în care acesta ne-a fost prezentat: o voce povestea întreaga viață a lui Sisi la apăsarea unui număr pe tastele unui telefon special primit de la muzeu. Cu fiecare cameră în care intram, simțeam tot mai mult prezența pură și elegantă a lui Sisi. Am aflat nespuse de multe lucruri despre viața ei și, vizitând muzeul, am învățat să prețuiesc mai mult tainicul trecut și istoria infinită pe care o ascunde.

Am terminat ziua explorând Muzeul de Istorie Naturală din Viena, locul ideal pentru cei pasionați atât de istorie, cât și de științe. Acolo, ne-am infiltrat în lumea diverselor forme de viață de pe pământ, având prilejul de a analiza: lumea subacvatică, reptile, mamifere, păsări, plante, dar și schelete de om. Doar atunci mi-am dat seama cât de fascinant poate fi Târâmul Viețuitoarelor de pe pământ și câte specii fabuloase merită aprecierea noastră.

Vizitarea acestor muzee m-a impresionat profund. Totul părea că face parte dintr-o poveste și mă simt onorată că am avut ocazia să le vizitez, descoperindu-le frumusețea aparte. Cu siguranță voi privi înapoi la această zi cu nostalgie, dar și liniște sufletească.

Locuri emblematice din Viena

Alexia Neiciu, clasa a VIII-a A

Atunci când ajungi în capitala Austriei, ești învăluit imediat de istoria locului. Aproape tot ceea ce te înconjoară îți trezește interesul, dar Palatul Schönbrunn și Muzeul de Știință sunt, cu siguranță, locuri pe care este bine să le explorezi.

Palatul Schönbrunn:

Datând încă din 1713, este unul dintre cele mai emblematice atracții turistice ale Vienei. De când am pășit în curtea sa grandioasă, am rămas impresionată de arhitectura exterioară. Culoarea sa arhicunoscută, galbenul Schönbrunn, îi dă un aer imperial. Pășind în interiorul său, decorațiunile elegante, mobila din lemn de nuc, oglinzile ca de argint și ferestrele cu priviri care îți tăiau răsuflarea, m-au lăsat fără cuvinte.

Camera mea preferată a fost camera de bal, a cărui tavan era pictat impecabil. Pictura este plină de alegorii, simbolizând prosperitatea și măreția monarhiei. Împreună cu numeroasele ferestre, frescele luminoase creează iluzia unui spațiu deschis. Tavanul este decorat cu candelabre mari, aurite, care completează atmosfera luxoasă a camerei.

Grădinile palatului sunt, de asemenea, elegante și fermecătoare. Plimbându-mă pe aleile mărginite de copaci cu frunze în nuanțe calde, care valsau spre pământul rece, m-am simțit ca într-un basm. Fântâna lui Neptun pare că unește verdele grădinilor cu cerul albastru, de diamant. Construită în stil baroc, la fel ca întregul parc, fântâna înfățișează în centrul său o formațiune de stânci, din mijlocul căreia se înalță zeul mării Neptun.

Palatul Schönbrunn aduce la viață trecutul, făcându-l să pară că, de fapt, nici nu a trecut, în același timp impunând un aer modern și atemporal.

Muzeul de Știință și Tehnologie:

Dacă v-ați dorit vreodată să vă pierdeți într-o lume paralelă, care pare ireală, atunci trebuie neapărat să vizitați Muzeul de Știință și Tehnologie din Viena. Am învățat atât de multe lucruri noi despre avioane, electricitate, mașini și invenții ale trecutului! Experimentele și explicațiile interactive au făcut experiența și mai interesantă.

Cel mai mult mi-a plăcut expoziția de mini avioane și elicopterele, respectiv avioanele de agrement, în mărime reală, care atârnau din tavan. Sincer, dacă i-aș spune cuiva acest lucru, nu m-ar crede, dar este posibil, la acest muzeu. De asemenea, explicațiile primite și obiectele referitoare la motoare și modurile de producere a energiei m-au fascinat.

Niciodată nu am crezut că un muzeu poate fi atât de fascinant, însă Muzeul de Știință și Tehnologie cu siguranță m-a convins.

Excursia la Viena a fost plină de istorie și curiozități! Sper ca într-o zi să pot revizita capitala și să văd aceste obiective cu alți ochi. Dar până atunci mă voi bucura de tot ceea ce am văzut și am învățat vizitând Palatul Schönbrunn și Muzeul de Știință și Tehnologie.

Dincolo de orizont: Lecții ce nu încap în bagaj

Geanina Boriceanu, clasa a VIII-a B

Se spune că plecăm în vacanță pentru a reflecta, a ne regăsi, dar și pentru a ne întoarce cu câteva învățături dobândite de prin locurile vizitate. Dincolo de suvenirurile achiziționate și fotografiile prețioase din Viena, fabuloasa capitală a Austriei, am adus cu mine lucruri ce nu pot ocupa loc în bagaje, lucruri ce au avut un impact puternic asupra felului în care privesc lumea acum.

Dar, pentru a descoperi principala lecție învățată pe parcursul acestei aventuri, aș dori să mă însoții într-o scurtă călătorie, imaginară desigur, în locurile care au lăsat cea mai adâncă amprentă asupra vieții mele: Palatele Hofburg și Schönbrunn: Nu puteam începe această călătorie mai bine decât să trecem pe la aceste minunate palate, încărcate de istorie. Prima oară când le-am văzut am rămas uluită de frumusețea și de măestria cu care au fost construite acum sute de ani. Vă vine să credeți cât de pricepuți erau muncitorii pe atunci? Nici mie! Atunci când am călcat pentru prima oară înăuntrul lor, am rămas profund impresionată. Interiorul arăta de parcă era desprins direct dintr-un basm cu prințese și prinți, iar obiectele ce înfrumusețau încăperile au rămas aceleași ca și cele de acum mulți, mulți ani.

Țin să menționez faptul că una dintre camerele palatului Hofburg, care mi-a atras atenția, a fost „Sala de gimnastică” a împărătesei Sisi, fiind un element nemaîntâlnit în vreun alt palat. Aceasta reprezintă o formă de revoltă a conducătoarei împotriva regulilor la care era nevoită să se supună. Pe parcursul vizitei și aflării unei părți din povestea împărătesei Sisi, o idee mi se accentua tot mai tare în minte, ajungând în final să fie și învățătura desprinsă din aceste locuri, și anume: Adevărata putere nu stă în dominarea și conducerea unui regat, ci în a putea să fii tu însuși.

Muzeele de istorie și tehnologie sunt un alt exemplu care îmi demonstrează cât de importantă este cunoașterea pentru vienezii. Aceste muzee erau cu totul diferite, în comparație cu ceea ce îmi fusese dat să văd până atunci. Acolo se puteau regăsi de la exponate în mărimea naturală până la pietre prețioase în diferite culori uimitoare, obiecte ce m-au impresionat, în adevăratul sens al cuvântului. Și de această dată am avut o mică lecție ce mă va însoți în viitor. Cu cât înțelegi mai mult din învățăturile vieții, cu atât mai mult ești capabil de a-i cunoaște adevăratul sens, căci viața însăși este definiția cunoașterii.

Dacă ar fi să tragem o concluzie asupra a tot ceea ce am relatat, putem observa faptul că acest minunat oraș ne învață atât importanța trecutului, cât și cea a cunoașterii, respectiv progresului, formând un echilibru perfect între cele două. Această aventură mi-a dezvăluit elemente esențiale: să învăț din greșeliile trecutului, să nu îmi fie teamă să îmi exprim autenticitatea, dar să am și o viziune optimistă asupra viitorului, prezentul fiind singurul în care trebuie să trăim cu adevărat.

ECOURI DIN TRECURT

Coordonator prof. Ramona Săftescu

Un popor care își păstrează tradițiile este un popor care are identitate culturală și socială. În viața de zi cu zi acestea se exprimă prin păstrarea lucrurilor care ne definesc: port popular, meșteșuguri, obiceiuri și tradiții. Ele reprezintă punți de legătură între generații, consolidează relațiile între oameni și permit transmiterea cunoștințelor și experiențelor istorice mai departe.

Arta cămășii cu altiță

Cămașa cu altiță, cunoscută și sub numele de ie, este una dintre cele mai importante piese ale costumului popular feminin românesc. Ea se evidențiază prin altiță, partea brodată de pe umeri, care este bogat ornamentată și simbolizează frumusețea și identitatea culturală. Datorită elementelor sale ieșite din comun, aceasta a fost inclusă în 2022 pe Lista Patrimoniului Cultural Imaterial UNESCO.

Tehnici de realizare

Cămașa cu altiță este realizată manual, folosind materiale naturale precum bumbacul, inul, cânepa sau mătasea.

Din punct de vedere cromatic, la nivel tradițional, predominau culori precum: albul, negrul, roșul și galbenul. De-a lungul timpului, tehnica a evoluat, fiind introduse firele de aur și argint, precum și mărețele.

Importanța cămășii cu altiță în prezent

Tehnica cămășii cu altiță păstrează în cusăturile sale istoria, credința și valorile comunități românești. În anul 2026, ia continuă să fie un instrument de diplomatie culturală, dar și o sursă de inspirație pentru designul contemporan, în special în contextul modei sustenabile și al respectului pentru tradiție.

În România există cinci designeri care au realizat colecții pornind de la motivele tradiționale românești: Nicoleta Chirica, Lucian Haritonov, Dragoș Dogaru, Natalia Berezovskaia și Mihai Grama.

Proiect realizat de: Cristina Teleanu, Teodora Totan, Anastasia Jeder și Eliza Ungurean, clasa a VI-a A

Surse de informare:

<https://patrimoniul.ro/ro/articles/arta-camasii-cu-altita-element-de-identitate-culturala-in-romania>

Sibiul a devenit de-a lungul timpului gazda evenimentelor de conservare a patrimoniului cultural din România, iar câteva dintre acestea au devenit un motiv pentru care turiștii ne vizitează orașul. Muzeul ASTRA este locul magic din Județul Sibiu în care se organizează anual aceste evenimente:

„Târgul de Jucării”, care are loc din 2008 la Muzeul ASTRA, aduce anual peste 40 de meșteri populari din toată țara. Aceștia își expun produsele și organizează ateliere de lucru în cadrul cărora îi învață și pe cei mici să confecționeze diverse obiecte tradiționale.

Olimpiada „Meșteșuguri artistice tradiționale”. Elevii din județul Sibiu participă la ateliere de țesut, brodat, confecționat păpuși și podoabe, olărit, prelucrare în lemn și pictură de icoane pe sticlă.

Tot în incinta Muzeului Astra, pe data de 24 iunie, încă din 2014, este sărbătorită „Ziua Universală a Iei”, unde vizitatorii se pot bucura de produsele realizate și expuse de meșterii populari, participă la ateliere și vizionează spectacolele populare.

(Eliza)

Anul Nou în ROMÂNIA

Îngropatul Anului

Tradiția spune că, pentru a începe un an mai bun, oamenii trebuie să lase în urmă tot ce a fost mai rău. De aceea, în Săliște are loc obiceiul numit Îngropatul Anului.

Junii poartă pe umeri un sicriu simbolic, pe care este scris anul care se încheie, și pun în scenă o înmormântare plină de semnificație. Anul vechi este îngropat prin foc, iar apoi tinerii se întorc la casele colindate, cântând și dansând pentru a întâmpina anul nou.

Un obicei asemănător se păstrează și în Rășinari, unde Junii ard lucruri vechi, de care nu mai au nevoie, ca semn al lepădării de relele din anul trecut și al dorinței de bine pentru anul ce urmează.

Îngropatul Anului marchează sfârșitul anului calendaristic, însă tradițiile Junilor continuă până la Bobotează. Atunci, în satul Tălmăcel, toți cei care poartă numele Ion intră cu picioarele în apa râului, alături de preot și primar, pentru a avea sănătate și noroc în noul an.

Vergelul fetelor

Misterul ce deschide porțile unui nou an aducea cu sine o puternică curiozitate care îi determina pe oameni să încerce a afla și a mai îndulci tainele și necunoscutul pe care anul cel nou le aducea în desaga sa. Obiceiul vergelului fetelor era un act de divinație pentru aflarea ursitei în noaptea trecerii dintre ani. Fetele se întâlneau într-o casă, cel mai adesea gazdă a șezătorilor, încuiau ușile și astupau ferestrele, desemnau o ursitoare, anume o oficianță a ceremoniei, iar apoi începea obiceiul vergelului.

Tinerile așeau pe o masă numeroase obiecte ce aveau valoare simbolică și matrimonială (cuțit, sare, piper, inel, piatră) și un număr corespunzător de vase (blide, oale, farfurii). Ursitoarea, care avea autoritate deplină asupra tinerilor, invita o fată să părească încăperea și, în lipsa acesteia, așeza obiectele sub vasele de lut. Fata ridica apoi unul dintre vase, iar gazda îi descifra ursita, interpretând obiectul descoperit: cuțitul însemna bărbat aspru, sarea însemna unul plăcut, pieptenele indica un bărbat dârz, dar bun la inimă, iar piatra, fată rămasă nemăritată în casă.

Calendarul cepei

Această tradiție folosește ceapa ca meteorolog, bazându-se și pe proprietățile sării. Deși datează dintr-un timp îndepărtat, ea încă se mai practică, în mod special la noi în țară.

În noaptea Ajunului Anului Nou, se curăță o ceapă, care este mai târziu tăiată în 12 foi, fiecare corespunzând unei luni a anului. Apoi se pune o linguriță de sare în fiecare, așteptându-se un rezultat a doua zi, dimineața. Sarea este un compus ce reacționează cu ceapa și umiditatea din aer, astfel încât lasă în urma ei numai apă.

Rezultatul este citit astfel: foaia care are apă reprezintă o lună ploioasă, cea care nu are, una secetoasă. Rezultatul poate fi variabil, însă, științific, depinde atât de grosimea foi de ceapă, cât și de locul din care este luată, aceștia fiind factori care influențează apariția apei.

Interviu:

Obiceiuri românești

Eu: Bunico, povestește-mi ce făceați voi iarna!

Bunica: Aaa... a trecut mult timp de atunci... îmi amintesc vag că, atunci când tăiam porcul - de Crăciun, știi tu - ne uitam la un organ foarte interesant al acestuia, pe care și noi, oamenii îl avem, și anume splina. Astfel citeam noi iarna, adică vremea ei.

Eu: Mi se pare că seamănă cu un obicei numit „calendarul cepei”...

Bunica: Poftim? A, da, mai făceau niște vecine și asta, iar noi mergeam să le ajutăm să taie ceapa. Dar ai să vezi că eu îți voi povesti ceva și mai interesant, pentru că nu mulți cunosc obiceiul acesta. Parcă trebuia să îți spun cum se citește, nu?

Eu: Da...

Bunica: Nu era deloc greu: dacă splina era groasă la început, așa era și iarna - grea și mai ușoară spre primăvară. Mai putea fi lungă, scurtă, subțire și așa mai departe. Asta era cea mai interesantă activitate de care îmi aduc aminte.

Eu: Bunico, ai dreptate în privința faptului că obiceiurile acestea nu se mai păstrează. Însă noi nu trebuie să le uităm, căci fac parte din identitatea României! Îți mulțumesc că ai luat parte la acest interviu!

(ANASTASIA)

Proiect realizat de: Ștefania Toth, Anastasia Țepeș, Diana Pârnu, Elena Benea, clasa a VI-a B

Descoperim frumusețea orașului natal

Alexia Neiciu, Alexandra Bărbuș, clasa a VIII-a A
diriginte prof. Ramona Szasz

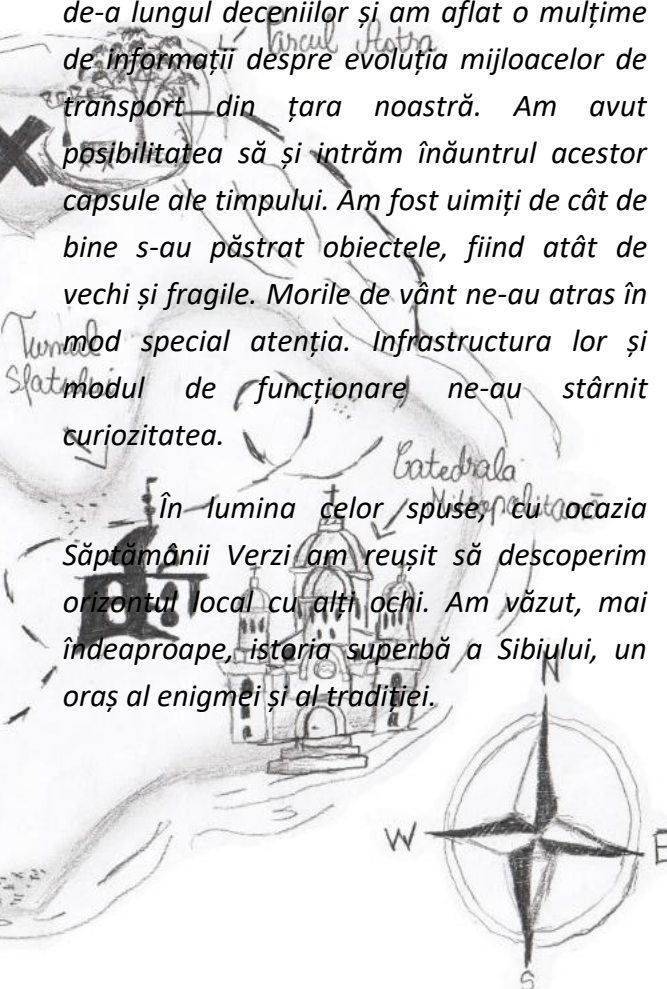
„Școala Altfel” este o perioadă cu adevărat deosebită, în care elevii învață prin activități diferite față de orele obișnuite. În loc să stea doar în bănci, ei pot merge în excursii, vizita muzee sau participa la ateliere interesante. Aceste activități îi ajută pe elevi să descopere lucruri noi într-un mod distractiv și practic.

În cadrul Săptămânii Verzi, împreună cu doamna dirigintă Szasz Ramona, am făcut mai multe activități educative și interactive.

Prima dintre ele a constat într-un „Treasure Hunt” prin centrul orașului. Mai întâi am primit niște ghicitori al căror răspuns se afla în diverse locuri din zona centrală. Acestea au fost mâna noastră dreaptă în aflarea răspunsurilor. Am pornit din fața Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu încântați de aventura ce ne aștepta. În căutarea răspunsurilor, am făcut câteva opriri, printre acestea numărându-se: Colegiul Național „Samuel Von Brukenthal” și Turnul Sfatului. Acestea ne-au servit ca inspirație pentru ghicitorile ce urmau să fie deslușite. Prima ghicitoare era dedicată Catedralei Mitropolitane. Privind în sus, la capela mirific pictată, ne-a venit în minte răspunsul. Am fost cuprinși de un aer de entuziasm și mândrie, reușind să trecem de prima probă. Următoarele indicii ne-au condus înspre Parcul Astra, un loc feeric, potrivit căutării enigmelor noastre. Am petrecut clipe fericite, înconjurați de natura sa ocrotitoare. Am fost tare încântați de activitatea realizată, mai ales pentru că, ajutându-ne unii pe alții, am reușit să ne îndeplinim obiectivul!

O altă activitate a fost o vizită la Muzeul Astra, cel mai mare muzeu în aer liber din Europa. Fiind înconjurați de vestigiile trecutului, am refăcut o parte din viața strămoșilor noștri. Am urmărit captivați evoluția arhitecturii gospodăriilor de-a lungul deceniilor și am aflat o mulțime de informații despre evoluția mijloacelor de transport din țara noastră. Am avut posibilitatea să și intrăm înăuntrul acestor capsule ale timpului. Am fost uimiți de cât de bine s-au păstrat obiectele, fiind atât de vechi și fragile. Morile de vânt ne-au atras în mod special atenția. Infrastructura lor și modul de funcționare ne-au stârnit curiozitatea.

În lumina celor spuse, cu ocazia Săptămânii Verzi am reușit să descoperim orizontul local cu alți ochi. Am văzut, mai îndeaproape, istoria superbă a Sibiului, un oraș al enigmei și al tradiției.

Grafică: Anastasia Sasu, Rebecca Jones (VIII A)

**Elevii clasei a V-a A
diriginte prof. Arina Ormenișan**

Luni, 20.10.2025

La Teatrul Gong din Sibiu a fost foarte interesant. Mie mi s-a părut captivant, deoarece am bătut gong-ul. Activitatea a fost interactivă. Ne-au fost prezentate sălile teatrului și scenele acestuia. În special backstage-urile mi s-au părut cele mai interesante. Actorii ne-au arătat cum se organizează un spectacol. (Amalia Alexandru)

La Astra Film Junior am vizionat două scurtmetraje, care au fost interesante. Unul a fost despre un băiat cu boala vitiligo. Băiatul își ascundea boala de colegii lui de școală. Acea boală îi afecta aspectul fizic. Din această cauză, el încerca să își ascundă petele de pe piele. Într-o zi, el a decis să-și arate problema colegilor, întrucât a reușit să se accepte așa cum este. Colegii lui nu au râs, ci chiar i-au apreciat curajul și le-a plăcut povestea lui. (Ali Marwan)

Marti, 21.10.2025

Turul ghidat a fost un tur interactiv. Ghidul ne-a oferit săbii artisanale și pălării, asemănătoare celor din războaiele istorice. Ne-a explicat despre războaiele și clădirile istorice din Sibiu. Am călătorit prin centrul Sibiului. Am intrat până și într-o biserică catolică. Această activitate mi s-a părut captivantă! Am participat la o vânatoare de comori, pe echipe. Fiecare echipă a avut câte un conducător. Eu am fost coordonatorul echipei. A fost o activitate relaxantă și captivantă pentru copii. (Tudor Blaga)

Miercuri, 22.10.2025

La antrenamentele pentru concursul Spelling Bee am stat în clasă și am pronunțat cuvinte în limba engleză. Multor colegi le-a plăcut activitatea, însă eu le prefer pe cele în aer liber. A fost un exercițiu bun pentru îmbogățirea vocabularului și exersarea pronunției unor cuvinte mai puțin folosite.

La Centrul Cultural German am desenat cum ar arăta biblioteca noastră preferată. Activitatea a constat într-un joc de cuvinte, care trebuiau identificate dacă aveau legătură cu biblioteca. Un joc util în exersarea limbii germane. (Emma Solomon)

Joi, 23.10.2025

Joi am fost într-o excursie neamaipomenită, în munții din zona Rășinari. Am avut un ghid experimentat și foarte curajos. Priveliștea dealurilor din apropiere era minunată. Traseul a fost foarte interesant. Cel mai important element al acelei zile a fost ghidul. A fost bun și ne-a povestit o mulțime de lucruri, pe tot parcursul excursiei. Mi s-a părut una dintre cele mai deosebite excursii din viața mea.

(Andrei Muntean)

Drumul de la joacă la performanță

Regele instrumentelor muzicale

ALEXANDRU IONUȘ, clasa a V-a A
Coordonator prof. Arina Ormenișan

Pianul, instrumentul muzical

desăvârșit, este preferatul meu.

Am început să cânt la pian încă din clasa a II-a. Cum? Printr-o întâmplare fericită. În clasa I, mama mea m-a înscris la cursurile de chitară de la Palatul Copiilor. În timp ce aștepta, pentru depunerea cererii, a observat, pe ușa unei săli de clasă „Cursuri de pian”. I s-a părut interesant, așa că a depus o cerere de înscriere și la acest curs, deși toate locurile erau ocupate. Astfel că, în clasa I am început să urmez cursurile de chitară. La jumătatea anului, deoarece s-a eliberat un loc, am fost chemat la cursurile de pian. Atunci, am urmat, în paralel, ambele cursuri, atât de chitară, cât și de pian.

Pianul m-a cucerit. Începând cu clasa a II-a am pus chitara în cui, o voi folosi, în continuare, în drumețiile cu prietenii și bineînțeles, ca în fiecare an, de Crăciun la colindat. Dacă aș putea lua pianul cu mine la colindat, ce bine ar fi!

Sub îndrumarea doamnei profesoare Beatrice Welter, am participat la multe concursuri online și de fiecare dată am fost premiat cu locul I sau II. Pentru mine, pianul e ceva special. Atunci când încep să cânt la pian, simt o plăcere extraordinară, deoarece mă deconectez de la orice. Deși, din exterior, poate părea că a cânta la pian e un lucru simplu, vă spun eu că nu e deloc un lucru ușor, atunci când vrei să fii ceva mai mult decât un amator. Este nevoie de aceeași coordonare pe care o are un conducător auto. De ce spun asta? Deoarece e foarte importantă ambidexteritatea, fiind nevoie să folosești și mâinile și picioarele, în același timp, pe lângă concentrare și, bineînțeles, pasiune.

Pot cânta după notele partiturilor și, totodată, pot cânta aproape tot ce ascult, după ureche.

Sunt norocos pentru că, având un pian acasă, pot exersa, oricât de mult timp îmi doresc, toate muzicile mele preferate. Îmi place când sora mea repetă dansurile de la balet, în timp ce eu îi cânt la pian.

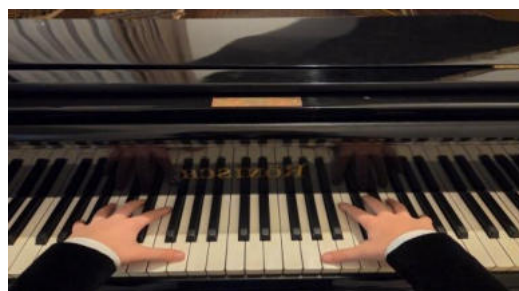
Pianul m-a ajutat să descopăr frumusețea muzicii clasice. Cântecelele mele preferate sunt „Arabesque” de Friedrich Burgmuller.

Sunt nerăbdător să cânt, anul acesta, pentru prima oară, pe o scenă adevărată. Voi cânta, în luna decembrie, la deschiderea galei de balet, la care va dansa sora mea.

„Alex_the_pianist”

De curând, mi-am creat propriul canal de tiktok. Vă las, mai jos, un link, pentru a descoperi și voi frumusețea muzicii clasice și nu numai.

<https://www.tiktok.com/@a.i8887?r=1&t=ZN-91eCUKnOtj4>

Oboiul – sunetul care m-a cucerit de la prima audiție

AMOS SEBASTIAN MOLDOVAN clasa a V-a A

Am descoperit oboiul când aveam 7 ani, într-un moment în care credeam că drumul meu muzical va rămâne doar pianul. Studiasem pianul timp de 3 ani și ajunseseam la Grade 4 la examenele practice de la Royal College of Music. Îmi plăcea pianul, dar parcă îmi lipsea ceva: un instrument care să imite vocea „umană”, mai apropiat de felul în care respirăm și povestim.

Într-o zi am auzit o melodie care mi-a rămas în minte mult timp: tema din filmul „The Mission”, de Ennio Morricone, cântată la oboi. M-a impresionat atât de mult încât am ascultat-o iar și iar. Sunetul oboiului era cald și melancolic, dar în același timp luminos, ca și cum ar fi spus o poveste fără cuvinte, doar prin sunete muzicale. Merită auzită, pentru că te face să simți ceva special imediat, chiar dacă nu știi nimic despre instrument sau despre film.

<https://www.youtube.com/watch?v=2WJhax7Jmxs&t=63s>

La scurt timp după aceea, am început lecțiile de oboi cu Mrs. Rachel Burden, profesoara mea, care are 76 de ani. Mi se pare uimitor: este genul de om care, dacă atinge un instrument, parcă „știe” automat cum să cânte la el. De aceea îi spun în gând „omul-orchestră”. Cu ea am învățat repede că oboiul nu este doar despre note, durate, intensități și studiu tehnic, ci și despre respirație, răbdare și control. E ca și cum ai învăța să vorbești prin muzică.

După doar câteva luni de muncă, am avut și primul meu recital la HMS. Am fost emoționat, dar în același timp m-am simțit mândru. Îmi aminteam de momentul în care auzisem prima dată oboiul și mi se părea incredibil că acum chiar eu puteam produce acel sunet.

Oboiul m-a învățat ceva important: când găsești un instrument care ți se potrivește, nu mai cânti doar corect – cânti cu sens. Și simt că asta e abia începutul.

MAIA-SOFIA OSTAFI clasa a V-a A

Mă numesc Maia-Sofia Ostafi și sunt elevă la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu.

Cânt la pian de la vârsta de 8 ani, când tatăl meu m-a învățat notele și a împărtășit cu mine magia sunetelor. Începând cu acest an școlar, urmez cursurile Cercului de pian organizat de Palatul Copiilor Sibiu.

Am cântat prima dată în public, în anul 2024, când mi-am reprezentat școala primară la Concursul regional multidisciplinar „Școala mea are talent”, unde am interpretat Nocturna în Mi bemol major a lui Chopin și unde am obținut premiul II.

Chiar dacă studiul pianului îmi ia mult timp, muzica în sine îmi dă ceva în schimb, astfel încât nu pot spune că este un sacrificiu.

Când cânt, notele ies din cochilia lor și se înalță, urmând să-și propage sunetul infinit și după ce noi nu le mai auzim. De aceea cred că muzica e miraculoasă, iar faptul că eu pot trimite armonia lor în Univers mi se pare o binecuvântare.

Viața în mișcare

Orice provocare poate fi începutul unei experiențe de formare!

Coordonator diriginte prof. Arina Ormenișan

Înotul m-a învățat ce înseamnă disciplina, răbdarea și perseverența

Mă numesc Levin Andrei Bucur și am 11 ani.

Când aveam cinci ani, am mers pentru prima dată la un curs de înot și mi-a plăcut foarte mult. De la început am fost curajos și am învățat rapid tehnicile de bază. Antrenorul meu de atunci le-a spus părinților că am talent și că ar trebui să practic acest sport de performanță.

Totul părea frumos, însă, la scurt timp, pandemia a întrerupt drumul meu. Antrenamentele s-au oprit și am fost nevoit să las în urmă ceea ce abia începusem să iubesc. Totuși dorința mea nu s-a stins, iar în urmă cu trei ani am revenit cu și mai multă pasiune.

La început, noii mei antrenori m-au repartizat într-o grupă de începători, dar progresul meu a fost rapid. În doar câteva luni am fost mutat în grupa cea mai avansată din Sibiu. De atunci, înotul face parte din viața mea deoarece mă antrenez de șase ori pe săptămână. Deși uneori este obositor, nu simt că mă sacrific. Simt că evoluez, iar bucuria pe care o simt când îmi depășesc limitele nu se compară cu nimic. Am participat la multe competiții și am trăit emoții puternice la fiecare start.

Am câștigat și medalii, dar cea mai frumoasă experiență a fost când am reprezentat echipa mea la Campionatul Național, în proba de ștafetă, unde am înotat stilul meu preferat - fluture. Este un stil dificil, dar elegant, care mi se potrivește și pe care încerc să-l perfecționez la fiecare antrenament.

Înotul m-a învățat ce înseamnă disciplina, răbdarea și perseverența. Pentru mine nu este doar un sport, ci un mod de a crește, de a visa și de a deveni mai bun în fiecare zi.

Levin Andrei Bucur, clasa a V-a A

Trebuie să știi să înveți să câștigi, dar și să pierzi. Atunci când câștigi, nu trebuie să te bucuri foarte mult, iar când pierzi să nu te superi prea tare, pentru că asta îmi place la tenis, că îți dă șansa să o iei mereu de la capăt. (Simona Halep)

Fotbalul: un sport care mă face foarte fericit

Mă numesc Marwan, am 11 ani și pasiunea mea este fotbalul. Totul a început la vârsta de șase ani când tata, pasionat de fotbal, m-a înscris la Clubul Alma Sibiu. Acum, practic acest sport de trei - patru ori pe săptămână, având antrenamente și meciuri, de obicei la sfârșit de săptămână, cu alte echipe, și participând la diverse campionate și turnee.

De anul acesta participăm și la elite, adică jucăm cu echipe care au ajuns la o anumită performanță. Îmi place acest sport deoarece mă relaxează, ador antrenamentele, îmi place să lupt pe teren și să dau goluri. Este un sport care mă face foarte fericit și pot spune cu sinceritate că este și pasiunea mea.

Ali Marwan, clasa a V-a A

Hobby-ul meu este voleiul

Teodora Rafailă,
clasa a V-a A

Bună! Eu sunt Teo, am unsprezece ani și sunt elevă în clasa a V-a A la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu. Hobby-ul meu este voleiul, sport pe care l-am descoperit la doar șapte ani.

Îmi amintesc perfect prima zi, stăteam în fața ușii sălii de sport, emoționată așteptând ca antrenorul să vină. Când m-a văzut, mi-a spus să nu îmi fie frică pentru că totul va fi bine. Atunci am văzut o fetiță care părea la primul antrenament ca mine, dar, spre deosebire de mine, ea nu avea emoții.

La acel antrenament am stat lângă noua mea colegă și, fără să realizez, ea m-a făcut să uit de emoții chiar dacă nu m-am descurcat prea bine. După o perioadă, credeam că voi renunța, dar am continuat să mă duc la antrenamente, iar acum practic acest sport la nivel de performanță. În timp, mi-am dat seama că voleiul nu e doar un sport, ci e parte din mine. Acum fiecare antrenament mă face mai puternică și mai fericită.

Unele dintre cele mai frumoase amintiri pe care le am până acum sunt cele legate de cantonamentul de volei din Bulgaria. Ne trezeam devreme pentru antrenamentele de pe plajă: aerul curat, soarele ce-ți lumina fața, valurile care îți treceau printre picioare, totul era perfect. La amiază făceam baie la piscină sau la mare și seara ne plimbam.

Iubesc voleiul!

„Educare prin sport și mișcare”.

Olimpiada Națională a Sportului Școlar

coordonator prof. Daniel Mașca

„Educare prin sport și mișcare” este un proiect care își propune organizarea și desfășurarea unui turneu sportiv între Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și Liceul de Artă Sibiu. Obiectivul principal al proiectului este susținerea și dezvoltarea activității sportive de masă și de performanță la nivelul copiilor, precum și dezvoltarea sportului școlar. Prin intermediul acestor meciuri de fotbal și volei interșcolare, urmărim valorificarea aptitudinilor individuale într-un sistem organizat de pregătire și competiție. Cel mai important este însă încurajarea practicării sportului în rândul tinerilor, dezvoltarea aptitudinilor sportive și promovarea valorilor precum fair-play, efortul susținut și spiritul competitiv. Un alt obiectiv este și consolidarea legăturilor dintre instituțiile de învățământ, cluburile sportive și comunitatea locală, contribuind astfel la formarea unei generații sănătoase și active din punct de vedere sportiv.

Campionatul de fotbal, fete

Echipa de Volei și Fotbal fete:

- Niculescu Raisa, VIII A
- Muntean Simina, VIII A
- Muntean Antonia, VIII A
- Bunea Carina, VIII A
- Jones Gabriela, VIII A
- Fodor Antonia, VIII B
- Daina Natalia, VIII B
- Suciu Eliza, VIII B
- Papuc Alexia, VII A

În fiecare an, elevii din școala noastră participă la olimpiada de sport. Noi facem parte din echipele de fotbal fete și volei ale CNGL încă din clasa a V-a, deoarece este o modalitate bună de a socializa și de a ne face prieteni noi. De asemenea, este un prilej de a îmbina mișcarea cu distracția și voia bună.

Olimpiada de Fotbal s-a organizat în acest an la Liceul de Arte din Sibiu. Ne-am întâlnit la școală de unde am plecat împreună cu profesorul nostru de sport, Mașca Daniel. Meciurile s-au desfășurat în sala de sport și am avut la început multe emoții, deoarece nu știam cu ce echipă vom juca. Ne-am îmbrăcat în echipament și am luat un loc în tribune până a venit rândul nostru. Între timp ne-am mai liniștit și, încurajate de profesor, am intrat încrezătoare în teren. Fiecare și-a ocupat locul, iar arbitrul a fluierat începutul meciului. Fiecare repriză a durat 15 minute, iar un meci 40 de minute cu pauză de 10.

Am obținut rezultate frumoase în cei patru ani, am reușit să obținem locul I și locul II pe județ doi ani consecutivi.

Fotbalul este un sport frumos care ne-a oferit șansa de a trăi experiențe minunate împreună. Ne-am distrat pe cinste și ne-am făcut mulți prieteni noi deoarece, la finalul concursului, mergem cu toată echipa să sărbătorim la un suc.

**Carina Bunea, Antonia și Simina Muntean,
clasa a VIII-a A**

Echipa de Volei băieți:

- Tudor Vlad, VIII A
- Arafă Ibrahim, VIII A
- Bengescu Tudor, VIII A
- Călinoiu Tudor, VIII B
- Ciobanu Ștefan, VIII B
- Bogdan Tudor, VIII B
- Bratu Paul, VIII B
- Bongioig Darius, VII A
- Ciobanu Andrei, VII A
- Oancea Andrei, VII A

Camionatul de volei și baschet băieți

Anual, campionatul de volei etapa județeană, se organizează în una dintre școlile din județul Sibiu, iar anul acesta evenimentul a fost găzduit de Colegiul Național „Octavian Goga”. Acolo s-au strâns elevii din întregul județ.

Pentru mine, acest campionat a reprezentat ocazia de a mă reîntâlni cu mulți prieteni apropiați făcuți de-a lungul anilor de gimnaziu prin intermediul acestui sport. Meciurile au fost eliminatorii, deci cei care câștigau avansau și echipele se înscriau la următoarea etapă, iar cei care pierdeau se duceau acasă. Această regulă ne-a făcut mult mai competitivi, creând în același timp o atmosferă foarte plăcută și antrenantă. În opinia mea, competiția a fost organizată excelent, copiii având la dispoziție tot suportul profesional necesar. La finalul competiției am sărbătorit împreună, ne-am simțit cu toții foarte bine bucurându-ne de o pauză binemeritată.

Competiția de baschet este similară competiției de volei. Aceasta a avut loc la Colegiul Național „Nicolae Iorga”, având aceeași regulă ca la volei, adică meciuri eliminatorii. Câștigătorii etapei locale avansează către etapa județeană și cele mai bune echipe participă la campionatul național. Motivația noastră este destul de puternică deoarece, pe lângă bucuria obținerii unui loc pe podium, școala care câștigă acest campionat primește un premiu în bani, iar sportivii din cadrul echipelor posibilitatea de a urma orice liceu sportiv din țară.

Ca și în cazul competițiilor naționale, pe parcursul desfășurării competițiilor de volei și baschet, elevii beneficiază de toate facilitățile necesare: ambulanță, arbitrii și antrenori. Toate acestea ne ajută să intrăm în atmosfera și starea necesară competițiilor și ne oferă siguranța ajutorului în caz de accidentare.

Consider că ambele campionate ne-au oferit o experiență de neuitat și un bun exercițiu pentru următoarele meciuri.

Vlad Tudor, clasa a VIII-a A

BALETUL. Dansul prin care emoțiile prind viață

**Anastasia Diaconu, clasa a V-a A
diriginte prof. Arina Ormenișan**

SALUT! MĂ NUMESC ANASTASIA DIACONU ȘI AM 12 ANI. DE LA VÂRSTA DE 3 ANI MERG LA „YOUNG BALLET” SIBIU, LOCUL ÎN CARE AM DESCOPERIT PASIUNEA MEA: BALETUL. ÎN FIECARE JOI MERG LA CURSURI DE LA ORA 18.00 PÂNĂ LA ORA 20.00, UNDE FACEM O SERIE DE EXERCIȚII LA BARĂ - AICI ÎȚI POȚI ANALIZA MIȘCĂRILE, DEOARECE TE AFLI ÎN FAȚA UNEI OGLINZI IMENSE. FACEM APOI PIRUETE, EXERCIȚII LA SALTEA ȘI PE URMĂ LUCRĂM LA COREGRAFIA DANSULUI PENTRU SPECTACOLUL ORGANIZAT ÎN FIECARE AN.

LA 9 ANI AM URCAT PENTRU PRIMA DATĂ ÎN POANTE, IAR DIN ACEL MOMENT BALETUL A ÎNCEPUT SĂ-MI PLACĂ CU ADEVĂRAT. MULTE PERSOANE NU VIN LA BALET DEOARECE CRED CĂ ESTE PEA DUREROS SĂ DANSEZI PE POANTE, STÂND PE VÂRFURILE DEGETELOR, DAR EU CRED CĂ TOTUL ȚINE DE VOINȚĂ, DAR ȘI DE OBIȘNUINȚĂ.

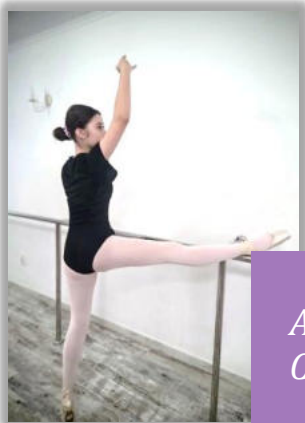
BALETUL ESTE ÎNTR-ADEVĂR GREU, DAR ÎN ACELAȘI TIMP ESTE ȘI FOARTE FRUMOS, IAR EFORTUL MERITĂ PE DEPLIN. AȘA CUM SPUNEAM, PROFESOARA MEA, ALEXANDRA GHIGOLEA, ORGANIZEAZĂ ÎN FIECARE AN UN SPECTACOL. ANUL ACESTA DANSĂM ÎN „VRĂJITORUL DIN OZ”, IAR ÎN ANII TRECUȚI AM AVUT COREGRAFII PRECUM „CORSARUL”, „GISELLE”, „ANOTIMPURILE” DE VIVALDI ȘI MULTE ALTELE. BALETUL ESTE PASIUNEA MEA! ESTE GREU, DAR E FRUMOS ȘI TE INVIT ȘI PE TINE LA BALET!

„Balerina”

*O micuță balerină
Se întinse către cer,
Să culeagă, iar, lumină
Pentru colțul său stingher.*

*Ea plutește peste nori
Cu o rochie de zăpadă,
Se închină cu fiori,
Nimenea să nu o vadă.*

„Balerina” de Liviu Reti

Anastasia Diaconu,
Clasa a V-a A

Patrimoniul Cultural Imaterial UNESCO.

Samba de Roda

(coordonator prof. Ramona Săftescu)

Ce știm despre Samba?

Samba este un gen de muzică și dans afro-brazilian. S-a dezvoltat în secolul al XIX-lea, în Brazilia prin schimburi culturale între africani și europeni. Prima oară a apărut în Bahia, Brazilia și s-a extins prin migrație în Rio de Janeiro. Termenul „samba” se referea inițial la mai multe dansuri latine în duet cu origini din Congo și Angola.

În ziua de astăzi, Samba este cel mai răspândit dans în Brazilia și este des întâlnit în timpul Carnavalului. Este un set de dansuri, dar niciunul dintre ele nu poate fi considerat cu certitudine stilul original de Samba. Una dintre cele mai tipice caracteristici ale dansului este Umbigada, când unul dintre dansatori îl invită pe altul în centrul cercului.

Tobe de samba, atabaque, tanta, repique-de-mao și pandeu sunt toate instrumente folosite în timpul desfășurării dansului.

Astăzi, există zeci de cursuri pentru dansul Samba în România și concursuri naționale la care toți cei antrenați corespunzător pot participa.

(Vladiana Ciuru, Emma Danciu, Roxana Albu și Sonia Maria Milea, clasa a VI-a B)

Dansurile latino sunt foarte frumoase și pline de energie. Ele vin din țări în care muzica face parte din viața de zi cu zi a oamenilor, iar aceștia iubesc să danseze. Îmi plac dansurile latino pentru că sunt interesante și te ajută să te exprimi prin mișcare. Când dansezi latino, simți muzica și te miști natural pe ritm.

Eu urmez cursurile de dans la „Dance Xplosion Academy”. Acolo am învățat să dansez cha-cha, bachata și salsa. Mi-a fost ușor să țin pasul și m-am adaptat repede la pași.

Până acum am participat la două spectacole la sediu, în fața părinților. Pe scenă m-am simțit în largul meu și am dansat cu încredere, bucurându-mă de fiecare moment.

Un alt dans latino este Samba. Samba este un dans din Brazilia, foarte energic și vesel. Are mișcări rapide și săltărețe, iar ritmul este puternic. Este un dans care transmite multă energie și bună dispoziție și este foarte plăcut de privit.

Samba a devenit un simbol mondial al Braziliei și al carnavalului brazilian. Samba este dansată atât la carnavaluri, cât și în competiții de dans sportiv, fiind unul dintre cele mai spectaculoase dansuri latino.

(Cristina Teleanu, clasa a VI-a A)

Miruna Medeșan și Emma Solomon sunt eleve în clasa a V-a A. În data de 31 ianuarie 2026, ele au participat, împreună cu alți opt membri ai clubului de robotică „House of Robotics” la competiția internațională de robotică intitulată „First Lego League”, care s-a desfășurat la Alba-Iulia. Acest concurs presupune folosirea tehnologiei Lego pentru a rezolva diverse probleme din viața reală prin lucrul în echipă. În urma efortului de echipă depus, rezultatele nu au întârziat să apară, echipa fetelor calificându-se la etapa națională din 8 martie de la București. Felicitări, fetelor, echipei voastre talentate și celor care i-au pregătit, respectiv Monica Medeșan și Corina Barna Magdu!

Competiția de robotică „First Lego League”

Anul acesta, am avut ocazia să participăm la faza regională de la Alba Iulia a „First Lego League Challenge”, ca parte a echipei RoboTribe. Aceasta este o competiție internațională de robotică în care elevii lucrează în echipe pentru a construi și a programa un robot LEGO al cărui scop este de a rezolva misiuni pe un teren de joc, pornind de la o temă dată. Proiectul de inovare din cadrul competiției a avut ca temă arheologia. Prezentarea noastră a avut două părți: în prima parte am vorbit despre dendrocronologie, știința care studiază inelele copacilor pentru a afla vârsta lor și cum au fost condițiile de mediu în fiecare an. În a doua parte am avut prezentarea de robot design, în care am explicat modul în care ne-am construit robotul și cum am gândit fiecare detaliu în programarea acestuia.

Deși spiritul competitiv a fost prezent, am colaborat foarte bine cu echipa de robotică a liceului Brukenthal, „Gear Maniacs” și ne-am sprijinit reciproc de-a lungul competiției.

Acest concurs a fost o experiență minunată din care am învățat multe, precum tips&tricks pentru programare, ne-am îmbunătățit modul în care comunicăm unii cu ceilalți și ne-am susținut reciproc.

Miruna Medeșan, Emma Solomon, clasa a V-a A
Diriginte prof. Arina Ormenișan

Am avut mari emoții atunci când ne-a venit rândul la proba de programare. Amândouă simțeam că totul depinde de noi. Știam că o să fie dificil, pentru că observasem mici imperfecțiuni la masă. În final, am reușit să ne stăpânim emoțiile, iar prin cooperare și gândire pozitivă am finalizat misiunile cu bine, obținând un punctaj care ne-a ajutat să ne calificăm în etapa următoare: „First Lego League Challenge” - faza națională de la București.

În timp ce juriul delibera, echipa noastră a pregătit un joc interactiv pe platforma „Kahoot” cu întrebări despre dendrocronologie. Drept urmare, toți cei care au participat la quiz au fost foarte încântați. Data viitoare vom pregăti mai multe întrebări.

În momentul în care am fost chemați pe podium, am fost foarte surprinși. Nu ne-am așteptat să ne calificăm. Am primit premiul de „Core Values”, ceea ce a demonstrat munca noastră în echipă și unitatea dintre noi. Echipa noastră a fost una dintre cele cinci norocoase care s-au calificat pentru a merge mai departe la faza națională a competiției, în ciuda faptului că inițial au fost douăzeci și una de echipe care s-au înscris.

A fost o experiență de neuitat care ne-a adus aminte cât de important este timpul și munca în echipă. Cu siguranță vom continua să participăm la asemenea concursuri care ne stimulează creativitatea și încurajează munca în echipă într-un mod educativ și distractiv!

Concursul de creație literară

„Școala mea fără violență!”

Ana Sofia Șerban, clasa a V-a A
Diriginte prof. Arina Ormenișan

Proiectul „Școala mea fără violență!”, desfășurat în luna ianuarie 2026 în colaborare cu Liceul Tehnologic „Johannes Lebel” Tâlmăciu, a oferit elevilor Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu ocazia de a reflecta asupra diferitelor forme de violență din mediul școlar, în special asupra fenomenului de bullying, și de a se implica activ în activități de prevenire a acestuia.

Prin intermediul artei, elevii și-au exprimat emoțiile, gândurile și experiențele legate de aceste probleme sensibile, realizând desene, colaje, postere, afișe și poezii care transmit mesaje puternice despre respect, empatie și solidaritate.

La secțiunea dedicată poeziei, s-au remarcat doi elevi din clasa a V-a A, Ana Sofia Șerban și Alexandru Ionuș, care au obținut locul I, impresionând prin sensibilitatea și autenticitatea creațiilor lor. Aceștia au fost premiați în cadrul festivității de premiere din 30 ianuarie 2026, organizat de către Liceul Tehnologic „Johannes Lebel” Tâlmăciu. (prof. Arina Ormenișan)

Cele două poezii câștigătoare!

ANA SOFIA ȘERBAN

In halls where laughter
should be found
No room for pain no cruel
sound
Hands that push the words
that sting
Have no place in the songs
we sing
Let kindness be the guiding
rule
Respect and care in every
school
Stand up strong, reach out
your hand
Together we can make a
stand
A smile can heal, a friend
can save,
Bravery lives in the brave
So let's be voices shining
bright
Stop the bullying, do what's
right.

ALEXANDRU IONUȘ

No more fights, no more
tears, no more pain
Let's choose kindness, and
friends to remain
No more bullying, no more
fear
We'll support each other
every year
We'll be kind and fair
No more violence, let's show
we care
We'll make a difference, it's
clear,
With love and respect, We'll
blemish fear
So let's make a pact, to live in
peace
No more violence, let's find
release
We'll shine so bright, we'll be
the light
No more violence, lets make
it right!

Fericirea de a participa la concursul de creație „Școala mea fără violență” a atins cote maxime în momentul în care am fost anunțată că am obținut un premiu la care nu visam - locul 1. La îndemnul doamnei diriginte am ales să particip la secțiunea de creație în scris a acestui concurs, pentru a evita comunicarea directă în fața publicului. Așa am simțit la acel moment.

Tematica concursului a fost o a doua provocare! Întrebări de tipul: ce să scriu? sub ce formă să aștern textul pe o foaie de hârtie? ce mesaj o să înțeleagă auditoriul? au fost doar câteva din provocările trăite la acel moment.

Încet, încet am fost absolut integrată în tematică și am înțeles că mesajul trebuie să fie foarte clar: Stop Violenței! Bineînțeles că am schimbat atât forma cât și conținutul de câteva ori! Până la urmă am fost mulțumită - am reușit să scriu ceva satisfăcător. Nu mă așteptam ca ceea ce am scris să fie atât de apreciat încât să iau locul I! Momentul premierii a ridicat toate trăirile mele la nivel maxim! Speram să mă pot bucura alături de toată lumea indiferent de rezultat! Așadar, haideți să facem o lume mai liniștită!

Cupa de Schi a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, 2026

Duminică, 8 februarie, la Păltiniș Arena, a avut loc cea de-a XXVIII-a ediție a Cupei de Schi a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu – o competiție care duce mai departe o frumoasă tradiție a spiritului lăzărist.

Am demonstrat că tradiția, prietenia și competiția frumoasă merg mână în mână.

Elevii și absolvenții s-au aliniat la start și au concurat în două manșe, clasamentul final fiind stabilit prin însumarea timpilor obținuți. Determinare, emoții, ambiție și mult entuziasm – toate au făcut parte dintr-o zi memorabilă pe pârtie.

- ❖ Felicitări tuturor participanților pentru implicare, curaj și fair-play!
- ❖ Mulțumim părinților și tuturor susținătorilor care au contribuit la reușita evenimentului.
- ❖ Recunoștință și mulțumiri domnului prof. Lucian Ciovică, inițiatorul acestei competiții, domnului prof. Dorin Nan, susținătorul Cupei și arbitru.

Clasament gimnaziu fete:

Locul I: Solomon Emma – V A

Locul II: Oprișan Irina – VI A

Locul III: Istrate Ecaterina – VII A

Clasament gimnaziu băieți:

Locul I: Bonciog Darius – VII A

Locul II: Belcea Claudiu – VII A

Locul III: Dăncilă Andrei – V B

Clasament liceu fete:

Locul I: Piciu Sofia – IX B

Locul II: Tomescu Ilinca IX I

Locul III: Muntean Daria XI I

Clasament liceu băieți:

Locul I: Arion Alexandru – IX B

Locul II: Hămbășan Dragoș – XI G

Locul III: Armenean Teodor – X E

Clasament absolvente:

Locul I: Ritivoiu Raluca

Locul II: Dumitrescu Oana

Locul III: Drăgan Ana

Clasament absolvenți:

Locul I: Lașiță Dan

Locul II: Roman Mihai

Locul III: Vlad Decebal

Apreciam implicarea elevilor voluntari: Daria Maier, Natalia Mironescu, Silvia Purece, Andreea Bâra, Melisa Bălan, Maia Nicole Fugaru, Fabian Bratu-Sonea și Daniel Pantîș.

Mulțumim sponsorilor: Tennis Fox, Ractiv Sport Center, Sory Copy Center, Alegria Studio Sibiu; Mulțumim conducerii, cadrelor didactice și consiliului elevilor Colegiului Național „Gheorghe Lazăr”; Mulțumim lui Laurențiu Fugaru și lui Horațiu Bratu pentru poze și filmări.

Ne bucurăm că, an de an, această competiție aduce împreună generații și păstrează vie tradiția lăzăristă.

Ne vedem pe pârtie la ediția următoare!

(prof. Claudia-Maria Fugaru)

Cupa Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” la schi alpin

Pe 8 februarie am participat la Cupa Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” la schi alpin, un concurs care se organizează în fiecare an. Pentru mine a fost prima participare la o astfel de competiție. Schiul este unul dintre sporturile mele preferate. Când schiez, mă simt liberă: aerul rece, viteza și muntele îmi dau senzația că e un zbor pe zăpadă. Schiez de când aveam trei ani și mă consider norocoasă că atât mama, cât și tata practică acest sport încă din perioada în care erau elevi. De aceea, pentru noi schiul este un mod foarte plăcut de a petrece timp împreună în fiecare iarnă.

Cupa de schi Lazăr – 8 februarie 2026

Cupa de schi Lazăr mi s-a părut a fi nu doar o zi normală sau o competiție, ci o zi în care lăzăriștii se întâlnesc și petrec timpul împreună. Poate că nu ne cunoaștem toți unii pe alții, dar la acest eveniment toți ne comportăm de parcă ar fi o zi normală, în care te întâlnești cu o grămadă de prieteni și vă distrați împreună. Nu este vorba doar de competiție. Aici îți faci prieteni foarte ușor. Dar... hai să încep cu începutul. Ajuns acolo, tot ce trebuie să faci este să îți iei numărul, apoi se face recunoașterea. Simplu. Mergi ușor, atent și încet. Apoi începe concursul. Poți avea emoții, dar, imediat ce începi să schiezi, absolut toate dispar. Ești doar tu, schiurile, pârtia și porțile. După ce toți participanții au terminat, se face premiarea. Chiar dacă ai câștigat sau nu, meriți să fii felicitat, pentru că ai participat. Nu este important să câștigi premii, ci experiență. Așa că, de ce să nu te înscrii în această competiție, din moment ce îți faci prieteni noi și câștigi o experiență de neuitat? Vino și tu la următoarea ediție! :)

Maia Nicole Fugaru, clasa a V-a A

Deși nu reușesc niciodată să schiez atât cât mi-aș dori, profit de orice ocazie pentru a fi pe pârtie. Concursul a fost o experiență foarte frumoasă, mai ales că vremea a fost perfectă, pârtiile în stare foarte bună și, în plus, am avut ocazia să petrec timp cu colegii în afara școlii. După ce am primit numerele de concurs și am făcut o scurtă încălzire care a cuprins și recunoașterea traseului, a început competiția propriu-zisă.

Am fost în prima categorie de start, cea a elevilor de gimnaziu, iar eu am avut numărul de concurs 4. Nu mai schiasem niciodată printre porți, dar mi-a plăcut foarte mult. Am reușit să parcurg traseul și să obțin cel mai bun punctaj la categoria mea, clasându-mă pe locul întâi. Nu m-am așteptat la acest rezultat, însă a fost desigur un sentiment de bucurie.

Ceea ce mi-a plăcut cel mai mult la acest concurs a fost atmosfera: cadrul de munte pe care îl iubesc și colegii care au participat cu entuziasm, fără presiunea competiției. M-am bucurat de fiecare moment, de zăpada bună, de colegi și de schi.

Mulțumim tuturor organizatorilor pentru eforturile depuse și pentru premiile generoase oferite!

Emma Solomon, clasa a V-a A

„Let’s Speak Again”

– Inspired by a Quote and a Haiku

“If everything was perfect, you would never learn and you would never grow” is the quote by Beyoncé Knowles which inspired the young learners to deliver a 2-minute speech in the school heat of the Public Speaking Competition on 23rd January 2026. It was difficult to choose the ones who will represent our school in the county heat in March 2026 as all the 8-11 age group participants proved very good public speaking skills, powerful ideas to get across and the needed confidence to speak in front of an audience. And this was not an easy task since only four of them qualified for the next heat. Here are the names of the four winners, all of them coordinated by Arina Ormenișan.

- **Miruna Medeșan, V A**
- **Amos Sebastian Moldovan, V A**
- **Maia-Sofia Ostafi, V A**
- **Emma Sofia Solomon, V A**

And here are their speeches - great works which might inspire us all.

(prof. Marinela Onițiu)

Perfect doesn’t mean the best

by Miruna Medeșan

Have you ever imagined a perfect life? No mistakes, no obstacles, a straight and infinite road. You wouldn’t have mountains to block your way. Well, exactly these complications make life interesting, beautiful and unique. A perfect life would be boring.

Our mistakes are important lessons in life. If you learn from your mistakes, you can become a better person. When everything goes perfectly, we don’t have to try harder or think differently. But when something goes wrong, we learn. We learn patience, courage, and how to keep going even when things are hard.

I learned this from my own experience. I am part of a robotics team and the first time I competed, the robot didn’t start. It was so frustrating, I felt like all those months that I spent practising were a waste of time and I wanted to quit. But then I realized that everyone who is good at something was once a beginner. They all failed before they succeeded. So, I tried again the following year and I qualified at the national level! I was so happy!

I have learnt that failure is not the end of the world. Rather, it helps you move forward to achieve great things. J.K. Rowling, one of my favorite authors, tried to publish her book 13 times until it was accepted. If she had given up, we wouldn’t enjoy her books today.

If everything in our lives was perfect, we wouldn’t learn how strong we are. We wouldn’t learn how to improve. And we wouldn’t grow into better versions of ourselves. So, the next time something doesn’t go your way, remember this quote. It’s okay to make mistakes. It’s okay to fail. Because that’s how we learn. And that’s how we grow.

Thank you!

Our world is perfect just as it is

by Amos Sebastian Moldovan

Imagine waking up tomorrow in a world where everything is perfect. No mistakes. No delays. No bad news. Every plan works. Every exam is easy. Everyone is nice to each other. Even the weather is always great. At first, it sounds like paradise. But after a while, you will start thinking: if everything is perfect, than what? If I am good at everything, why should I try harder? If I never lose, does winning even matter?

Perfect means nothing changes. Nothing surprises you. Nobody needs help. Think about, what would “perfect” even mean in your life?

Perfect grades? Perfect friends? Perfect parents? Perfect holidays? Let me tell you that after 5 days of a dream holiday in an all-inclusive top Hotel in Greece, I got very bored by all that perfect world, where no effort was required. Now here’s the uncomfortable truth: a perfect life would be

incredibly boring. No surprises. No risks. No learning a new skill and feeling that moment when it finally clicks. You'd never experience that powerful feeling of achieving something you once thought was impossible.

Growth only happens when reality doesn't match our wishes. And that's exactly why imperfect moments matter. When my family decided to move back to Romania from England, I was nearly 8 and I and my sister Antonia were very worried about how we would manage to make ourselves understood by our new classmates and teachers, how we would find new friends. In our first month of school, we realised that failure isn't a sign that you're not good enough – it's proof that you're trying. And challenges from a different school system aren't there to stop you – they're there to shape you.

If everything was perfect, I would never learn – I would never grow. Many times, my mum says - Think of anything worth becoming: a great doctor, a talented musician, a successful solution architect. None of them became that way because life was easy. They became that way because life demanded them to grow.

So maybe we shouldn't wish for a perfect world. Maybe we should be grateful for the moments that push us to become better people. Because every time you struggle, you are invited to grow. Perfection keeps you safe, but learning makes you powerful. And growth is what turns you into the person you want to be.

Thank you for listening!

A perfect life

by Maia-Sofia Ostafi

“If everything was perfect, you will never grow and you will never learn”, what a beautiful quote. Perfect, when I say this word I think of a life where nothing happens, where obstacles don't exist, where we are bored because we don't grow, we don't evolve. Think of a world where you don't do anything, it's just you and your perfection, you and your routine that never changes. To learn, work, or do anything at all would be a myth because we would already have enough money, toys, good grades, everything that we want. If difficult moments disappear, what will we learn, how will we grow? Because when we have to make an effort to get

something, we learn something that we'll not easily forget. Look at our parents, grandparents... They lived through hard times and now look how strong they are.

To grow is an art, a talent, because we win if we learn something new every day. For example, if I play with my sister often, I become a better sister. We become better versions of ourselves every single moment. And if this art is not in our ownership, unfortunately, we will stay at the same level every day and we won't make any progress.

Plus, only God is perfect. Imperfections remind us how perfection can be, and by continuing to try, we become better people. A life where nothing happens is like a king without a crown. The king symbolizes life and the crown with its precious stones are our lessons that we fail to understand. Every moment signifies a lesson that will help us in the future.

Life is not about our little wishes; it is experience and special moments with friends and family. Life is like a plant. God and our parents are seeding it and after that, with light and water it grows before their eyes. If we have these helpers who take care of us, we will bloom like a magnificent flower which has learnt its lesson and which will show love and kindness from within.

For each of us perfection means something else, because we are different and this makes us unique. Every child, woman, man is special in their own way which makes the world full of different characters and various opinions. So, let's keep growing and evolving, even if that means making a few mistakes, here and there, along the way. Thank you!

„Let’s Speak Again”

The secrets of imperfection

by Emma Sofia Solomon

When our English teacher first told us about this topic, I tried to imagine a perfect world – with no mistakes, no challenges, no failures. It sounded interesting, but somehow I couldn’t follow that idea through. Something kept interrupting my thoughts. I think it was the truth behind this quote: what is perfection? If you don’t make mistakes, you can never evolve.

This means that mistakes are not the enemy, they are our teachers. I speak from my own experience because this idea truly reflects who I am. I’m a perfectionist and I’m trying to change that. Every day, I work to make progress in this direction.

I’ve learned from my mother that perfection is just a cover of what others see, not the authentic version of yourself. The mistakes we make actually help us become special and different from everyone else.

That is why I didn’t come here to represent anyone else. I came to be myself and speak freely about this subject because I’ve learned that we should embrace imperfection with our arms wide open.

From my perspective, music also connects deeply to this subject. My vocal coach taught me that it was not all about hitting that one high note – it’s about the journey through all the other notes you meet along the way. This means we should enjoy every moment of life, even if it doesn’t fit into our perfect fairy tale. Music is about emotions and feelings that overflow. It’s like a diary, but you have to dig deeper to discover what the notes hide between the lines.

Even if you reach that point of perfection, life is not the same without challenges. Without them, you wouldn’t see a developed future or anything to change or fix. Those moments of struggle remind you to wish for more and give you the power to pursue your dreams. You have to learn how to fail before you succeed, because after being knocked down, the hardest thing is to get back up.

So, remember this: “If everything was perfect, you would never learn and you would never grow”. Embrace imperfection – it’s what makes us who we are and it’s what makes life so beautiful. Thank you!

The older students, both the 12-15 and the 16-20 age groups created their speeches inspired by *Lighting One Candle* – a haiku written by Yosa Buson:

*The light of a candle
Is transferred to another candle-
Spring twilight.*

The students in the 12-15 age group gave a 3-minute speech and only six qualified for the county heat:

- Carla Lăzăroaie, IX F, coordinating teachers Marinela Onițiu & Consuela Vilaia
- Maria Nicu, IX E, coordinating teachers Marinela Onițiu & Steluța Ștefănescu
- Amelia Nistor, IX F, coordinating teachers Marinela Onițiu & Consuela Vilaia
- Amelie Tămaș, VI B, coordinating teacher Arina Ormenișan
- Cezara Elena Vulcan, VI B, coordinating teacher Arina Ormenișan
- Nicoleta Natalia Vulturar, IX D coordinating teacher Arina Ormenișan

Here are some of the speeches delivered by the youngest in their age group.

Your knowledge shines through others

by Cezara Elena Vulcan

What can that mean? The first thing I thought about is how an experienced person in your life, for example a trainer or a parent, passes all their knowledge to you. How if you start something you are not good at, many people will impart wisdom to take you to the level you want. For me, it means a lot to get an expert to teach you everything they know. As they say- at some point in your life, your idols will become your rivals.

It can mean a lot to have someone you admire, come to you and teach you everything they know. I think this happens in everyone's lives at some point on. In my life, it happened for the first time five years ago when I first started horseback riding. Yes, I owe everything to my trainer who never gave up on me taught me to never give up on myself either. She really taught me if something did not work from the first try you shouldn't give up on yourself; you should try again and again, be willing to lose or not get it right. At the end, winners never quit and quitters never win. I really do think this happens at some point in everyone's lives, just be patient. When it does happen, you should cherish the person that teaches you something no matter how important or insignificant it is.

Now a candle is not very helpful when it comes to seeing in the dark or at least that's what pessimistic people think. Really, a candle helps you see in the dark a bit, at least until you get to a light switch or a lantern. What I'm trying to say is that you can't get anywhere near where you want to get without someone that is there to guide you. Just because you give your light to somebody else, it does not mean you lose it or that your light will become weaker at some point. If you never give a bit of you to somebody else, there will be no one left to help you and what will happen is that your light will slowly fade until there is none left.

Don't forget that a candle can transfer not only the light but the wax, too. It is the same with us. You can get the knowledge from someone but negative things as well, so make sure to only take the good things from people and try not to inherit bad things because it is easy to take a bad habit but is hard to lose one.

At the end, if you have a dimmed light, a new one can always help. So, remember to do that for anyone because helping can never hurt. Sometimes kindness shines brighter than you might think so every time you have the opportunity to be kind, do so. And don't forget to cherish people that teach you something- no matter if it might help you or not.

Thank you for listening!

Light is an idea

by Tămaş Amelie Nicole

Good afternoon everyone! My name is Tămaş Amelie, I am from the National College Gheorghe Lazar and I want to ask you a question. Why is it so important to give a little spark to your ideas?

A person's life is just like a candle. They are born, ready for a fresh start. But, as they grow, people come up with more and more ideas. When you have an idea, your brain lights up, just like a candle. Quite often, people often share their ideas with others. They share the same energy, and together they can change the world into a better place where we can all live happily.

You always try to live your life well, in the light, because darkness equals misery and shadow can mean only danger. However, what if I told you that without dark, light would never exist? It's good to look at the bright side of things, but sometimes, being aware of the negativity will protect you, and, maybe it will help you.

The more ideas, the better because you can experience your life in a lot of ways, like exploring a cave, climbing a mountain and even going on a walk with your dog. But this can be very dangerous too, because if you have bad thoughts or just vicious ideas you can easily put out your light. But life isn't just about lightness and darkness. Life is very colourful and you always have to try to bring some colour to it even if you don't even realize it.

When people come together and share beautiful moments, there is a positive energy created between them that can transform things, people and places. If we work with each other, we can create beautiful things and build a bright future. A colourless life, without sharing ideas, energy and without creating connections, can diminish your spark and make you lose sight of who you want to be in life.

Thank you for listening to my speech.

Some of the high school students participated in the 16-20 age group and gave a 5-minute speech in front of an audience. Four of them qualified for the county group. Here are their names:

- Tudor-Mihai Meşiu, X F, coordinating teachers Alexandra Bega & Ramona Mărginean
- Rareş Mitrea, X F, coordinating teachers Alexandra Bega & Ramona Mărginean
- Iris Neacşu, XI I coordinating teacher Consuela Vilaia
- Horaţiu Veştemean, XII A, coordinating teacher Marinela Oniţiu

Congratulations and good luck in the county heat. We are proud to have heard you and your speeches and learnt from all of you. (teacher Marinela Oniţiu)

Săptămâna Educației Globale

„Alege responsabil. Fiecare decizie contează”

Elevii de gimnaziu din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu au participat în perioada 17 – 24 noiembrie 2025 la proiectul „Săptămâna Educației Globale. Modelarea unui viitor just, pașnic și durabil”. Partenerii noștri în acest demers au fost elevi și cadre didactice din județul Sibiu: Școala Gimnazială „Matei Basarab” și Centrul Școlar de Educație Inclusivă din Turnu Roșu, Liceul Tehnologic „Johannes Lebel” din Tâlmaci și Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” din Sibiu.

Activitățile s-au desfășurat sub coordonarea Inspectoratului Școlar Județean prin inspector prof. Mariana Buzuriu și inspector prof. Steliana Mărginean.

S-a avut în vedere aspectul interuman: importanța legăturilor dintre oameni, a relațiilor de bună vecinătate și de prietenie; educarea elevilor în spiritul egalității și al respectului reciproc; îmbunătățirea capacității de comunicare și socializare între parteneri.

Obiectivele proiectului:

- conștientizarea de către elevi a impactului consumului excesiv asupra mediului și importanța protejării resurselor naturale ale planetei;
- formarea unor comportamente responsabile de consum;
- formarea unor trăsături de caracter precum responsabilitatea, integritatea, perseverența, respectul, cooperarea prin participarea la activități educative sau de voluntariat;
- identificarea unor modalități prin care se poate reduce risipa (alimentară, energetică, materială) în viața de zi cu zi și aplicarea lor în mod constant.

(prof. Steliana Mărginean)

Activități desfășurate:

1. Semnificația Săptămânii Educației Globale și obiectivele urmărite prin acest eveniment;
2. Culegerea de informații privind tema: Planeta, rolul și importanța ei, biodiversitate, schimbări climatice și resurse naturale;
3. Discuții cu elevii pe tema tipurilor de resurse naturale, consum, producție, 10 pași mici pentru utilizarea responsabilă a resurselor; tipuri de resurse (regenerabile și neregenerabile), modul în care sunt exploatare și consecințele utilizării necontrolate;
4. Completarea de fișe individuale prin care elevii au identificat trei locuri din școală unde există risipă, identificarea unei probleme care poate fi remediată în două săptămâni (ce au ales-o și cum, ce anume pot schimba pentru a reduce/elimina problema);
5. Participarea la un joc de rol: elevul A - propune schimbarea, în timp ce elevul B joacă rolul celui rezistent;
6. Mini-poster A5 – „STOP risipă”.

Ce am învățat...

Am aflat o mulțime de lucruri noi despre planetă, despre natură și animale, despre cum putem participa la păstrarea unui mediu sănătos. Pentru că...

- ✓ Fiecare acțiune, oricât de mică, poate să afecteze natura și viața pe Terra;
- ✓ Consumul excesiv are impact asupra mediului;
- ✓ Este necesar ca fiecare dintre noi să ia atitudine pentru protejarea resurselor naturale ale planetei.

Ce înseamnă pentru noi sustenabil?

- ✓ „Să avem grijă să nu poluăm prea mult și să reducem risipa.”
- ✓ „Sustenabil înseamnă să reciclăm și să re folosim lucrurile, nu să le aruncăm imediat.”
- ✓ „Să folosim energie curată, ca soarele sau vântul, care nu dăunează mediului.”

(Nicole Dordea, Natalia Tudor, clasa a VII-a B)

Hai să reciclăm împreună

Foarte multe dintre produsele uzate pe care le-ai folosit la școală și acasă pot fi reciclate sau transformate în produse noi. Deșeurile care nu pot fi reciclate, le sortezi și le pui în containerele galbene, maro, negre sau albastre. Dacă îți place să te joci sau să crezi lucruri noi, iată câteva idei:

- ✓ O sticlă de plastic poate deveni un ghiveci de flori sau un obiect de decor pentru balconul sau grădina ta...
- ✓ O cutie de carton poate deveni o căsuță ideală pentru animalul tău de companie;
- ✓ Ai o roată de cauciuc? O poți transforma, cu ajutorul unui adult, într-un leagăn etc.

(Radu Codorean, clasa a VII-a B)

Eu propun să stingem lumina în clasă când este soare afară, pentru a face economie de energie.

Aprindem lumina la nevoie.

...

Să începem să reciclăm. Astfel păstrăm natura curată, animalele sunt sănătoase și mediul este mai bun pentru noi. Până la urmă, totul va fi spre binele nostru.

...

De astăzi folosim mai puțină apă. Ne spălăm, nu ne jucăm cu ea! Știai că mulți oameni nu au acces la apă potabilă? Este important să fim responsabili.

De ce propui asta? / Și cum crezi că o să reușești? / Este o idee grozavă!

...

Cu ce ne ajută pe noi? / Mi-e prea lene să iau gunoiul de pe jos. / Fie, m-ai convins!

...

Și atunci cu ce o să ne spălăm pe mâini? / Dar nu e important să ne și distrăm? / Of, vestea asta m-a surprins! / Ai dreptate, cred că este necesar.

Joc de rol

Emă Hancaș, Daria Săvoiu, Dragoș Neagu, David Prodănoiu, Sara Nedelcu și Antonia Herciu, clasa a VII-a B

Prelucrare CANVA – Daria Burdușel, clasa a VII-a B

AUTORI: *Laboratorul de idei*, nr. 31/2026

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

Anastasia Diaconu, V A
Andrei Muntean, V A
Emma Solomon, V A
Denis Bărbat, V A
Ioana Șerban, V A
Iustin Gheorghe, V A
Levin Bucur, V A
Maia Fugaru, V A
Maia-Sofia Ostafi, V A
Ștefan Chilariu, V A
Teodora Greavu, V A
Tudor Blaga, V A
Ama Maghiar, V B
Ana Ioanesi, V B
Ana Maria Stroe, V B
Darius Bancu, V B
David Andrei, V B
David Munteanu, V B
Eduard Bozdog, V B
Eduard Niculescu, V B
Ioan Stoisor, V B
Ioana Stoica, V B
Iris Popoviciu, V B
Iris Stănilă, V B
Mara Gogan, V B
Sebastian Vulcu, V B
Talida Neagu, V B
Teodor Boienoaie, V B
Tudor Tatu, V B

Anastasia Jeder, VI A
Eliza Ungurean, VI A
Irina Oprișan, VI A
Serafim Rancea, VI A
Teodora Totan, VI A
Amelie Tămaș, VI B
Anastasia Țepeș-Bobescu, VI B
Diana Pârvu, VI B
Elena Nectaria Benea, VI B
Emma Danciu, VI B
Ioana Calborean, VI B
Sonia Milea, VI B
Ștefania Toth, VI B
Ștefana Șuiu, VI B
Vladiana Ciuru, VI B
Ecaterina Istrate, VII A
Daria Săvoiu, VII B
Alexia Neiciu, VIII A
Antonia Muntean, VIII A
Sonia Trif, VIII A

SECȚIUNEA ARTE

Emma Solomon, V A
Ama Maghiar, V B
Ana Ioanesi, V B
Eduard Oltean, V B
Ioana Stoica, V B
Iris Stănilă, V B
Ingrid Zvorișteanu, VI A
Ștefania Coțofan, VI A
Teodora Totan, VI A
Cezara Vulcan, VI B
Diana Pârvu, VI B
Emma Danciu, VI B
Maria Resiga, VI B
Sonia Milea, VI B
Tudor Tomoiogă, VI B
Vladiana Ciuru, VI B
Alexia Papuc, VII A
Beatrice Vrânceanu, VII A
Daria Săvoiu, VII B
Eduard Simulete, VII B
Natalia Tudor, VII B
Silvana Cîrstoc, VII B
Alexia Neiciu, VIII A
Alexandra Bărbuș, VIII A
Anastasia Sasu, VIII A
Raluca Angelescu, VIII A
Rebecca Jones, VIII A
Simina Muntean, VIII A

Colaboratori:

Tudor Giurca, IX E – Cenaclul „Justin Panța” – cenaclul tinerilor talentați din Sibiu
Maia Loloiu, XII E – Mihai Eminescu. Ziua Culturii Române
Carla Lăzăroaie, IX F și Tudor Giurca, IX E – Mesaj către viitorii liceeni
Amelia Nistor, IX F – Gânduri despre clasa a VIII-a, sau cum să scapi de teama examenelor

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

Adrian Găitan, VI A
Anastasia Jeder, VI A
Anastasia Matei, VI A
Cristina Teleanu, VI A
Eliza Ungurean, VI A
Larisa Căluțiu, VI A
Andreea Gherghina, VII B
Daria Burdușel, VII B
Daria Săvoiu, VII B
Matei Jurj, VII B
Natalia Fodor, VII B
Silvana Cârștoc, VII B

SECȚIUNEA ȘTIINTE

Anastasia Diaconu, V A
Maia Ostafi, V A
Ștefan Chilariu, V A
Teodora Greavu, V A
Ana-Maria Stroe, V B
Eduard Andrei Niculescu, V B
David Munteanu, V B
Ștefan Zgripcea, V B
Daria Săvoiu, VII B
Alexia Neiciu, VIII A
Alexandra Bărbuș, VIII A
Antonia Muntean, VIII A
Raluca Angelescu, VIII A
Simina Muntean, VIII A
Ecaterina Rusu, VIII B
Mihai Lazăr, VIII B

SECȚIUNEA CONCURSURI, PROIECTE EDUCAȚIONALE

Ana Sofia Șerban, V A
Alexandru Ionuș, V A
Ali Marwan, V A
Amalia Alexandru, V A
Amos Sebastian Moldovan, V A
Anastasia Diaconu, V A
Andrei Muntean, V A
Emma Solomon, V A
Levin Andrei Bucur, V A
Maia-Sofia Ostafi, V A
Maia Fugaru, V A
Miruna Medeșan, V A
Teodora Rafailă, V A
Tudor Blaga, V A
Eduard Andrei Niculescu, V B
Adrian Găitan, VI A
Anastasia Jeder, VI A
Anastasia Matei, VI A
Cristina Teleanu, VI A
Eliza Ungurean, VI A
Emma Veștemeanu, VI A
Irina Oprișan, VI A
Lucas Cojocariu, VI A
Marco Bianchi, VI A
Martin Chera, VI A
Miruna Purcar, VI A
Răzvan Voiașciuc, VI A
Sara Kovacs, VI A
Teodora Totan, VI A
Valentin Vușmuc, VI A
Amelie Tămaș, VI B
Anastasia Țepeș-Bobescu, VI B
Cezara Vulcan, VI B
Christian Roman, VI B
David Țungneanu, VI B
Diana Pârvu, VI B
Elena Nectară Benea, VI B
Emma Danciu, VI B
Ioana Calborean, VI B
Iulian Mitea, VI B
Maria Resiga, VI B
Roxana Albu, VI B
Sonia Milea, VI B
Ștefania Toth, VI B
Ștefana Șuiu, VI B
Tania Ciucean, VI B
Vladiana Ciuru, VI B
Ana Maria Beca, VII A
Ecaterina Istrate, VII A
Octav Mănițiu, VII A
Radu Ciocănea, VII A
Antonia Baicu, VII B
Antonia Herciu, VII B
Daria Burdușel, VII B
Daria Săvoiu, VII B
David Prodănoiu, VIII B
Dragoș Neagu, VII B
Emma Hancaș, VIII B
Natalia Tudor, VII B
Nicole Dordea, VII B
Radu Codorean, VII B
Sara Nedelcu, VII B
Vlad Baci, VII B
Alexia Neiciu, VIII A
Alexandra Bărbuș, VIII A
Antonia Muntean, VIII A
Carina Bunea, VIII A
Simina Muntean, VIII A
Tudor Vlad, VIII A
Ecaterina Rusu, VIII B
Geanina Boriceanu, VIII B
Mihai Lazăr, VIII B

ISSN 0123-456X

9 770123 456008

ISSN 3045 – 266X
ISSN-L 2068 – 4258

Nr. 31, Martie 2026